

I. 4. 12.

1

OZIENNIK PRAW

N^{ro.} 28. - 32

Tom siódmy

M88/14

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My A L E X A N D E R I.
Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Zważywszy, iż zupełne rozwinięcie artykułu 143. Ustawy Konstytucyjney, oddającego karność urzędników Sądowniczych Sądowi Naywyższej Instancyi, nie może prędkiej być zaprowadzonem iak tylko razem z ustawami w nierozerwanem związku z niem będącemi, iako to: z Statutem Organicznym Sądownictwa i Kodexami Procedur Sądowych; pragnąc stopniami ułatwiać przeyscie z dotychza-

Ke

140629

sowego porządku karności Sądowéy, do porządku Konstytucyinego; przytém zaś mając na względzie, że przepisy postanowienia Naszego de data 2° Maia 1817 roku podług których od wyroku Sądu Karzącego przeciw urzędnikowi lub officyaliście za przestępstwa w służbie pod Sąd Karzący oddanemu, dozwoloném iest odwołanie się do wyższéy Instancyi tak oskarżonemu urzędnikowi, iako téż Prokuratorowi, w części tylko odpowiedzialnyby zamierzonemu celowi, gdyby nie było dozwoloném podobnież odwołanie się od wyroków w drodze dyscyplinarnéy względem urzędników lub officyalistów linii sądowniczéy zapadłych, od których zależy bądź uniewinnienie oskarżonego, bądź wymierzenie kar porządkowych; albo destytucya, lub oddanie pod Sąd Karzący za cięższe w służbie przekro-

czenia; na przełożenie Kommissyi Sprawiedliwości, po zasiągnienu zdania ogólnego zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Od wyroków Trybunałów Cywilnych, Sądów Kryminalnych i Sądu Appellacyinego, w drodze cywilno-dyscyplinarnéy zapadłych, służy prawo odwołania się równie obwinionemu urzędnikowi lub officyaliście sądowemu, iako téż i Prokuratorowi Królewskiemu.

Artykuł 2°

Prokuratorowie przy tychże Sądach urzędujący, obowiązani są przysyłać natychmiast wraz z aktami takowe wyroki w drodze cywilno-dyscyplinarnéy wydawane do Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w za-

miarze odebrania od niéy stosownych poleceń, bądź względem założenia Appellacyi, bądź względem poprzenia na zapadłym wyroku.

Artykuł 3.

Czas odwołania się służy do miesiący trzech od daty wręczenia wyroku, a respective od dnia doyscia iego do Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości.

Artykuł 4.

Sąd Naywyższyć Instancyi i Sąd Appellacyiny mocnemi są w sprawach karności z odwołania się do nich przychodzących, nakazać dostateczniejsze rzeczy wyjaśnienie, zmieniać wyroki zaappellowane i z łagodzić lub zastrzyć kary dyscyplinarne. Wyrok ich będzie ostatecznym.

Artykuł 5.

Wykonanie niniejszego postano-

wienia Naszego, które w Dzienniku Praw umieszczonem bydz ma Kommissyi Sprawiedliwości polecamy.

Dan w Petersburgu dnia 18 Kwietnia 1820.

(podpisano) ALEXANDER.

W zastępstwie Ministra Sprawiedliwości Radca Stanu
(podp.) *M. Woźnicki.*

przez Cesarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Ig. Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem:
Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Ig. Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem.
Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady
(podp.) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem.
W zastępstwie Ministra Sprawiedliwości
Radca Stanu
M. Woźnicki.

Sekretarz Jeneralny
Referendarz Stanu
J. H a n k i e w i c z.

Dzień ogłoszenia d. 10. Czerwca 1820 roku.

z Bożey Łaski

My ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Roszyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na art. 46. ustawy Konstytucyjney Naszego Królestwa Polskiego iako też na postanowienie Nasze o uszlachceniu i tytułach honorowych z daty 17 Czerwca 1817.

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu tym końcem wyznaczonéy.

Na rapport Namiestnika Naszego w Królestwie Polskiem;

Chcąc uznać gorliwość ciągle w słu-

żbie publiczney od roku 1807 okazywaną przez Imci Pana Jana Betcher Prezydenta miasta Woiewódzkiego Płocka; umyśliliśmy udzielić i nadać iakoż istotnie niniejszym dyplomatem szlachectwa, udzielamy i nadaiemy temuż Imci Panu Janowi Betcher dla niego i potomków iego prawnych i w prostéy linii, zaszczyt i prawa Szlachcica Polskiego.

Chcemy aby odtąd używał prerogatyw do téy dostojności przywiązanych w całej ich obszerności i zupełności.

Nadaiemy prócz tego Imci Panu Janowi Betcher i wyż rzezonym potomkom Jego herb Barzta zwany, to jest:

Na tarczy w polu czerwonym obwiedzionéy złotą obwódką, podobne-

miż nabiana gwoździkami, i z koroną złotą o potrójnym piórze strusiem, na wierzchu wieniec składający się z gałązki palmowey po prawey stronie, a z gałązki bobkowey po lewey i przez który przechodzą na krzyż klucz i szpada tak położone, iż pierwszy idzie z prawey na lewą, druga z lewey na prawą. Po obu zaś stronach tarczy trzy chorągwie z których dwie błękitne ze złotemi frenzlami a środkowa czerwona.

Udzielając niniejszy dyplom szlachectwa i herbu Imci Panu Janowi Betcher upoważniamy go wraz z potomstwem prawem i w prostey linii do mianowania się szlachtą i używania wspomnionego herbu zarówno iak i inni szlachta naszego Królestwa Polskiego w wszelkich czynnościach prywatnych lub publicznych wiecznemi czasy.

W moc czego niniejszy Dyplomat podpisaliśmy i kazaliśmy przyłożyć pieczęć herbową Królestwa Naszego Polskiego.

Dań w Petersburgu d. ^{27 Stycznia} 1820
8 Lutego

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Spraw Wewnętrznych i Policji:
(podp.) *T. Mostowski.*

przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu
(podp.) *Ig. Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

w zastępstwie Ministra Sprawiedliwości
Radca Stanu
M. Woźnicki.

Sekretarz Jeneralny
Referendarz Stanu
J. Hankiewicz.

Dzien ogłoszenia d. 10. Czerwca 1820

z Bożej Łaski

My A L E X A N D E R I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski.

etc. etc. etc.

Na rapport Namiestnika Naszego w Królestwie Polskiem; wzięwszy na uwagę zdanie Deputacyi Senatu wyznaczonéy z mocy postanowienia Naszego z dnia $\frac{5}{17}$ Czerwca 1817 o uszlachceniu i tytułach honorowych względem prośby JPana Jana Gratkowskiego Rewizora Generalnego dochodów Skarbowych w Woiewództwie Mazowieckiem upraszającego o dyploma-

mat herbowy, ile że przedwczesny zgon oycy Jego Jana Nepomocena Gratkowskiego uszlachconego wraz z potomstwem za panowania ś. p. Króla Stanisława Augusta stał się przyczyną, iż tenże Jan Nepomocen Gratkowski nie mógł tegoż dyplomatu wyiednać sobie.

Zapatrzywszy się na postanowienie Nasze z dnia $\frac{1}{28}$ Października 1817 uchylające dawne prawo zwane Jus scartabellatus i konstytucyą z roku 1775. obowiązującą uszlachconych do nabycia własności ziemskiej; iako też zapatrzywszy się na postanowienie Nasze z dnia $\frac{13}{31}$ Października 1817 dotyczące się rodzin uszlachconych, które dotąd dyplomatów herbowych nie otrzymały;

Umyśliliśmy udzielić i nadadź iakoż niniejszym dyplomatem istotnie

udzielamy i nadaemy wspomnionemu JPanu Janowi Gratkowskiemu i potomstwu iego prawemu i w linii prosty herb zwany Pracotwór, to jest:

Na tarczy na dwie części w szerz podzielony o złotych naramnikach, mający na wierzchu hełm ze złotą koroną, o pięciu liściach ozdobioną potrójnym strusiem piórem, na części dolnej w złotym polu rój otoczony w okół latającymi pszczołami, a na górnej części w polu błękitnym kotwicę z ukosa leżącą.

Nadając herb ten JPnu Gratkowskiemu, upoważniamy go i potomków iego prawych i w prosty linii do używania onegoż za równo z innymi szlachtą Naszego Królestwa Polskiego w wszelkich czynnościach prywatnych lub publicznych wiecznymi czasami.

W moc czego podpisaliśmy niniejszy Dyplom i wycisnąć kazaliśmy pieczęć herbową Królestwa Naszego Polskiego.

Dan w Petersburgu dnia ^{27 Stycznia} 1820. roku. _{8 Lutego}

(podpisano) ALEXANDRE.

Minister Prezydujący w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu
(podpisano) J. Węgleński.

przez Cesarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
(podp.) Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem.
Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem
W zastępstwie Ministra Sprawiedliwości
Radca Stanu
M. Woźnicki.

Sekretarz Jeneralny
Referendarz Stanu
J. H a n k i e w i c z.

Dzień ogłoszenia d. 10. Czerwca 1820 roku.

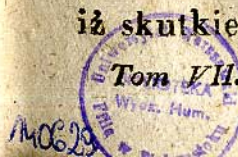
z Bożej Łaski

My A L E X A N D E R I.
Cesarz *Wszzech Rossyi, Król Polski.*
etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na postanowienie
Nasze z dnia $\frac{12}{31}$ Października 1817
tyczące się rodzin, którym szlache-
ctwo udzieloném zostało w byłém
Xięstwie Warszawskiem przez Króla
IMci Saskiego;

Na rapport Namiestnika Naszego
w Królestwie Polskiem, zważywszy,
iż skutkiem okoliczności wojennych,

Tom VII. do Nru 28.

właściwy patent Szlachectwa wydanym być nie mógł JPanu Mikołajowi Traczewiczowi, dóbr Wawrzęczyce i Jawor w Woiewództwie Sandomierskiem położonych, dziedzicomu, z potomstwem swém uszlachconemu przez wyrok Najjaśniejszego Króla JMci Saskiego w dniu 23. Listopada 1812 zapadły, tudzież zwycięwszy, że życzony przez tegoż JPana Traczewicza herb potwierdzonym zostać onemuż nie mógł;

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu ustanowionéj stosownie do postanowienia Naszego o uszlachceniu z daty 15⁵ Czerwca 1817.

Umyśliliśmy udzielić i nadać, iakoż niniejszym dyplomatem udzielamy i nadaemy JPanu Mikołajowi Traczewiczowi i potomkom jego pra-

wym i w prostéj linii herb Traczobron zwany, to iest: Na tarczy o złotych naramnikach w polu błękitném dwa pałasze na krzyż położone, a nad niemi półtora złotego krzyża, na wierzchu którego dwie lilie związane złotą zawiązką tak, iż iedna w górę druga na dół obrócona. Nad tarczą zaś hełm i korona z dwoma orłami skrzydłami, pomiędzy któremi także lilie iak na tarczy.

Nadając herb ten pomienionemu JPanu Mikołajowi Traczewiczowi upoważniamy go wraz z potomstwem prawym i w prostéj linii do używania onegoż, tak iak inni Szlachta Naszego Królestwa Polskiego we wszelkich czynnościach prywatnych czy publicznych wiecznemi czasy.

W moc czego podpisaliśmy niniejszy dyplomat i pieczęć herbową

Królestwa Naszego Polskiego wycisnąć na nim rozkazaliśmy.

Dan w Petersburgu dnia $\frac{17}{29}$ Lutego 1820 roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Spraw Wewnętrznych i Policji

(podpisano) *T. Mostowski*

przez Cesarza i Króla

Minister Sekretarz Stanu
(podp.) *Ig. Sobolewski*

Za zgodność

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

W zastępstwie Ministra Sprawiedliwości
Radca Stanu

M. Woźnicki.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Sekretarz Prezydialny

Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 15. Lipca 1820. roku

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi
Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namieśnik Królewski w Radzie Stanu.

Chcąc zapobiedz nadużyciom iakie z niedostatku przepisów w rozciąganiu kar Administracyjnych za niedopełnianie praw i urzędzeń rządowych wydarzać się mogą, a zarazem ściśle tychże praw i urzędzeń wykonywanie zapewnić; na przełożenie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji, po wysłuchaniu zdania ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy:

Tom VII. do Nru 28.

T Y T U Ł I.

Przepisy ogólne.

Artykuł 1.

Każdy urzędnik winien natychmiast w całej rozciągłości, wypełnić rozkaz przełożony nad sobą władzy, a chociaż znajdując potrzebę uczynienia swoich uwag może takowe właściwej Komisji Rządowej przedłożyć, iednak takowe przedłożenie nie ma zatrzymywać w niczem wykonania danego rozkazu.

Artykuł 2.

Rozkazy od Komisarzy Woiewódzkich i Kommissarzy Delegowanych wydawane, powinny tylko wypływać z urzędów Komisji Rządowych, o urzędnika zaś niedostająca a z miejscowej potrzeby wynikająca, mogą Kommissye Woiewódz-

kie do Kommissyów Rządowych czynić swe przedłożenia.

Artykuł 3.

Urządzenia Kommissyów Rządowych, których wykonanie Kommissyom Woiewódzkim i Kommissarzom Delegowanym będzie polecane, mają być w Dziennikach Woiewódzkich drukowane dla ich ogłoszenia.

Artykuł 4.

Kommissye Woiewódzkie i Kommissarze Delegowani do urzędów Kommissyów Rządowych nie mogą przydawać żadnych objaśnień ani zmieniać ich przepisów lub zwalniać je albo zaostrzać pod karą przepisaną w artykule 24. postanowienia Naszego, w dniu 3. Lutego 1816. roku wydanego.

Artykuł 5.

Umieszczenie w Dzienniku Woiewódzkim urządzeń Kommissyi Rządowych lub ich w odpisie wierzytelnym zakommunikowanie, jest obowiązkiem dla Urzędników Administracyjnych i dla mieszkańców. Każdy mieszkaniec jest obowiązany mieć wiadomość o takowych urządzeniach i niewiadomością ich wymawiać się nie może.

Artykuł 6.

Kary Administracyjne rościągane bydź mogą iedynie na zasadach urządzeń Kommissyi Rządowych i tylko takie będą wybierane iakie są przepisane niniejszém Postanowieniem.

Artykuł 7.

Exekucya na mieszkańców niedo-
pełniających przepisów prawa lub

urządzeń Rządowych uskutecznioną szczególniey będzie przez władzę miejscową, to iest wmiastach przez Urząd Muncypalny, w Gminach wiejskich przez właściwego iey Wóytę.

Artykuł 8.

Kommissarz Delegowany winien iest udzielić pomoc Urzędom miejskim i Wóytom do znaglenia nieposłusznych prawu lub urządzeniom rządowym mieszkańców, gdy o nią wezwanym zostanie.

T Y T U Ł II.

*O stopniowaniu kar Administra-
cyjnych.*

Artykuł 9.

Kommissye Rządowe wymierzać

będą kary Administracyjne na pierwsze z kolei władze pod ich zwierzchnictwem zostające, mogą je także wymierzyć na niższe władze nie trzymając się kolejnego porządku gdy uznają potrzebę wydania rozkazu władzom niższym, zawiadomiwszy o tem bezpośrednio władzę przełożoną.

Artykuł 10.

Kommissye Wojewódzkie rozciągać mogą karę na Kommissarzów Delegowanych i innych urzędników i officyalistów pod ich zwierzchnością będących, Kommissarze zaś Delegowani tylko na urzędy mieyskie i Wóytów i tych officyalistów którzy ich dozorowi są poruczeni.

Artykuł 11.

Ażeby kary Administracyjne prawie zarządzone być mogły, każda

władza wydająca do podległych rozkazy, powinna:

- a.) wyrazić dokładnie czego od podwładnego żąda.
- b.) wyrazić czas w którym zalecenie ięć ma być wykonane i zastrzedz karę za niedopełnienie ięćgo rozciągnąć się mającą.
- c.) kara ściągniętą być niemoże dopóki niebędzie przekonania że wydany od nięć rozkaz w czasie przyzwoitym doszedł tego komu wydanym został.

Artykuł 12.

Począwszy od dnia 1. Września r. b. kary Administracyjne nieinaczęć ściągane będą iak tylko za paletami drukowanemi z ksiąg sznurowych wycinać się i stosownym stęplem opatrzyć się mającemi, a to podług wzorówiakię Kommissye Rządowe Spraw

Wewnętrznych i Policyi, tudzież Przychodów, i Skarbu zniosłszy się z sobą przepiszą. Kommissye pomienione nakażą onych wydrukowanie i ostępowanie, rozesłać ie władzom w czasie przyzwoitym stosownie do uznany potrzeby.

Artykuł 13.

Palety do kar Administracyjnych podzielone i ostępowane będą na zł. pol. dwa, pięć, dziesięć, piętnaście, dwadzieścia pięć, pięćdziesiąt, i sto

Artykuł 14.

Kary Administracyjne do władz pod bezpośrednią zwierzchnością Kommissyów Rządowych zostających, będą przez nie wymierzane stopniowo na zł. p. dwadzieścia pięć, pięćdziesiąt i sto. Kommissarze Delegowani i inni Urzędnicy i officjaliści pod władzą Kommissyów Woiewódzkich zo-

stający ulegać będą karze zł. polsk. dziesięć, piętnaście, dwadzieścia pięć i pięćdziesiąt. Urzędy zaś mieyskie Wóyci tudzież inni urzędnicy i officjaliści pod dozorem Kommissarzy Delegowanych będący, opłacać będą kary Administracyjne za pierwsze uchybienie terminu zł. pol. dwa, za drugie zł. pol. pięć, za trzecie zł. pol. dziesięć.

Artykuł 15.

Gdyby naywyższa ilość kary poprzedzającym artykułem przepisanej i do władz zastosowanej nieskutkowała, natenczas zesłany będzie umocowany który na koszt winnego na mieyscu dane urządzenia i rozkazy wykona i który pobierać będzie od urzędnika niedopełniającego danego sobie polecenia, dyety i koszta podróży postanowieniem z dnia 2. Mar-

ca 1816 roku przepisane w podwójnej ilości.

Artykuł 16.

W każdym razie władza przełożona uznawszy nagłość rzeczy i żadnej zwłoki niecierpiącej, niestrzymując się stopniowego ściągania kar Administracyjnych może po pierwszym terminie uchybienia zesłać zaraz umocowanego na koszt uchybiającego.

Artykuł 17.

Umocowany niemający etatowej pensyi pobierać będzie podwójne dyety zastosowane do pensyi rocznej dwóch tysięcy zł pol. według zacytowanego postanowienia Naszego d. 2. Marca 1816 roku.

Artykuł 18.

Kary Administracyjne nie uwal-

niają od odpowiedzialności Urzędnika, jeżeli z zaniedbania lub nadużycia jego wynikły szkody bądź dla rzeczy publicznej bądź dla prywatnych osób, które ón z własnego majątku i osoby wynagrodzić będzie obowiązany.

Artykuł 19.

Palety na kary Administracyjne do wszystkich Władz wyiąwszy w miejscu będących i wyiąwszy Urzędy Gminne i Burmistrzów, przesyłane będą przez pocztę: Urzędnicy pocztowi stosownie do postanowienia Naszego z dnia 8. Lipca 1817 r. zaliczać będą przypadającą za nie należytość, a Urzędnicy do których takowe zaadresowane zostaną, bez żadnego opóźnienia i sporu takowe wykupić i kosztą pocztowe zwrócić obowiązani zostaną. Władze wysyłające przez po-

część takowe Palety i otrzymujące od Urzędników pocztowych stosowne zaliczenia, są w rękoymni tymże Urzędnikom za zwrót takowych zaliczeń.

Artykuł 20.

Urzędowi miejskim i Wóytom tudzież Urzędnikom miejscowym wręczane będą Palety przez posłańców i sług przy Kommissarzach Delegowanych lub innych władzach ustanowionych, za odebraniem których Urzędnik winny oznaczoną Paletem karę natychmiast zapłacić jest obowiązany.

Artykuł 21.

Gdyby się zdarzyło iż przez nieuległość mieszkańców miast lub włościan Burmistrz albo Wóyt nie był w stanie uzupełnić w czasie sobie oznaczonym danego rozkazu, wtedy lubo Burmistrz albo Wóyt karę Pale-

tem oznaczoną zaraz zapłacić jest obowiązany, iednakże za uniewinnieniem się przed właściwym Kommissarzem Delegowanym, może od winnych opóźnienia, poniesioną karę za stosownem od Kommissarza Delegowanego upoważnieniem, i za uzyskaniem od niego stosownej pomocy odebrać.

Artykuł 22.

Posłaniec wręczający palet na karę Administracyjną nie więcéy od tego żądać niemoże któremu palet wręczy nad cenę stępla na palecte oznaczoną, a zatem nie może wymagać ani żywności ani furazu bo wynagrodzony będzie z funduszu exekutnego podług osobnego urządzenia. Gdyby iednak posłaniec dłużéy nad godzin dwanaście bawić niusiał u exekwowanego dla zwłoki w opłacie kary Administracyjney, exekwowany

winien dać exekwującemu żywność dla niego i furaz dla konia.

Artykuł 23.

Exekwujący, pieniądze z kar Administracyjnych zebrane, składać będą za kwitami osobom utrzymującym kontrolę tychże kar w każdym Biórze właściwéj władzy.

T Y T U Ł III.

Zdawanie rachunków z kar Administracyjnych.

Artykuł 24.

Kommissye Rządowe Spraw Wewnętrznych i Policji, tudzież Przychodów i Skarbu zniósłszy się z sobą przepiszą sposób i terminu do zdawania rachunków z kar Administracyjnych.

Artykuł 25.

Zebrane z tych kar gotowizny wpływać będą do Skarbu publicznego i użyte zostaną na wynagrodzenie posłańców wysyłanych z paletami karnemi, tudzież na dokompletowanie funduszu z kar exekucyjno-Skarbowych, przeznaczonych na utrzymywanie powiększonéj liczby Weteranów, dla strzeżenia kass publicznych i instytucyjnych, oraz strzeżenia i odprowadzania więźniów i włoczęgów; nakoniec na zwiększenie liczby osób pracujących przy Kommissarzach Delegowanych gdzie ich potrzeba uznana zostanie.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w dzienniku Praw ma być umieszczone, wszystkim Kommissyem Rządowym w czem do której należy polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyinéy dnia 21. Czerwca 1820.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Spraw Wewnętrznych i Policyi

(podpisano) T. Mostowski.

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

W zastępstwie Ministra Sprawiedliwości
Radca Stanu
M. Woźnicki.

W zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Sekretarz Prezydialny
Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 24. Lipca 1820 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożéy Łaski

My ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Zastanowiwszy się nad życzeniami Najjaśniejszego Króla Jmci oboyga Sycylii równie iak Najjaśniejszégó Arcy Xiężnéy Parmy Placencyi i Guastallii, oświadczonemi Nam przez wziemnych Posłów Jch przy Dworze Naszym aby prawo zwane *jus albinagii* zniesioném zostało w Królestwie Naszém Polskiem na korzyść Jch poddanych, i zważywszy że takowe zniesienie nastąpiło już w Państwach

Tom VII. do Nru 28.

tychże Monarchów na korzyść poddanych Naszych; postanowiliśmy i stancwimy co następuje:

Artykuł 1.

Prawo zwane *jus albinagii* na mocy którego rozmaite rządy odziedziczały dobra, któreby poddani zagraniczni w ich Państwach posiadali, jest i będzie zniesioném w Królestwie Naszém Polskiém na korzyść poddanych Najiaśniejszego Króla Jmci obojga Sycylii iak i Najiaśniejszégó Arcy Xiężnéy Parmy Placencyi i Guastallii, tak długo iak podobneź zniesienie utrzymaném zostanie w Państwach obu tych Panujących, na korzyść Naszych Polskich poddanych.

Artykuł 2.

Wykonanie niniejszego Naszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma bydź umieszczoném, Kom-

missyom Naszém Sprawiedliwości i Przychodów i Skarbu, w czém do której należeć będzie, polecamy.

Dan w Carskiém Siele d. ^{25. Maja} 6. Czerwca 1820 roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Prezydujący w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu.

(podp.) J. Węgleński.

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem.
Minister Sekretarz Stanu
Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu, General Brygady;
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z wypisem
w zastępstwie Ministra Sprawiedliwości
Radca Stanu
M. Woźnicki.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Sekretarz Prezydyalny
Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia dnia 26. Lipca 1820 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
 A L E X A N D R A I.
 Cesařza Wszech Rossyi
 Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Na przełożenie Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi postanowiliśmy i stanowiemy:

Artykuł 1.

Udzielamy Panu Leonowi Kucharskiemu, list wynalazku na lat dziesięć, na wynalezioną przez Niego młocarnią, stósownie do planu i opisu téy maszyny, złożonych w Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi.

Artykuł 2.

Właściciel listu, w przeciągu miesięcy sześć od otrzymania onegoż, winien młocarnią takową w ciągłej i dobrej robocie postawić, co gdyby

nie nastąpiło, i urzędownie zaświadczone nie było, list swobody wyłączny upada.

Artykuł 3.

List ten bez przeszkody wszelkim innym młocarniom, jest udzielony.

Uskutecznienie i ogłoszenie w Dzienniku Praw tego postanowienia, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady administracyjnej, dnia 11. miesiąca Lipca 1820 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Spraw Wewnętrznych i Policji

(podpisano) T. Mostowski.

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady

(podpisano.) Kossecki

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady

(podpisano) Kossecki

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni.

w Zastępstwie Sekretarza Jeneralnego

Sekretarz Prezydialny

Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 10. Sierpnia 1820 roku.

W Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I

Cesarza Wszech Rossyi
Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Na przełożenie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji postanowiliśmy i stanowimy:

O d d z i a ł 1.

O patentach swobody.

Artykuł 1.

Na fabryki, rękodzielnie, lub inne pożyteczne zakłady niezaprowadzone jeszcze w kraju, albo niedość upowszechnione, pierwszym, którzy się do ich założenia zgłoszą, wydawane będą patenta swobody.

Artykuł 2.

Patenta te, udzielać ma Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policji, bądź z własnego osądzenia,

Tom VII. do Nru 28.

bądź na przedstawienie, w Woiewództwach właściwéy Kommissyi Woiewódzkiey, w Warszawie, Prezydenta Muncypalności i Policyi.

Artykuł 3.

Patenta te, służyć tylko będą na miejsce lub okrąg i przeciąg lat, na jakie w miarę ważności założenia, zostaną wydane; a do wyjścia tych lat, nikt w tém miejscu, takiegoż zakładu przedsiębrać nie może.

Artykuł 4.

Prócz tego, przedsiębiercom podobnych założeń, udzielane bydz mogą swobody przez dozwole nie placów, zabudowań pustych i wszelkich ułatwień miejscowych.

Artykuł 5.

Patenta te, na lat 3. 6. do 9ciu naydaléy za stosowną przez Kommissyą Spraw Wewnętrznych i Policyi oznaczyć, a Nam do potwierdzenia po-

dać się mającą opłatą wydawanemi będą.

Oddział 2.

O listach przyznania.

Artykuł 6.

Listy przyznania (Brevets) na wynalazki nowe, lub udoskonalenia, udzielać będziemy zgłaszającym się, za przedstawieniem Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi.

Artykuł 7.

Ządaiący takowego listu, winien zgłosić się w Woiewództwach, do właściwéy Kommissyi Woiewódzkiey, w Stolicy do Prezydenta miasta, i tamże:

1. Oświadczyć do protokołu, czyli przedmiot przez niego podawany, jest wynalazkiem, udoskonaleniem, lub tylko wniesieniem z za granicy.
2. Złożyć zapieczętowany dla Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnę-

trzných i Policyi, opis dokładny zasad, środków i postępowań, które składają wynalazek lub udoskonalenie, równie iak plany, przecięcia, rysunki i modele do tego należące.

3. Oświadczyć, czy chce, ażeby wspomniony opis w całości lub części, był ogłoszony, albo nie. Jeżeli ma być ogłoszony, nikt inny tego co w tym opisie wyszczególnionem zostanie, przez czas listem przyznania obięty pod żadnym pozorem, nie będzie mocen naśladować, ani wykonywać. Jeżeli opis nie ma być ogłoszonym, zostanie w zachowaniu Rządowém; lecz w takim razie, wolno będzie komu innemu, któryby na tenże sam lub podobny wynalazek natrafił, wziąć w każdym czasie od Rządu list

przyznania na uskutecznienie tegoż wynalazku.

Artykuł 8.

Listy te przyznania, wydawane będą na proste wniesienie, bez dochodzenia poprzedniczego; ani wartości przeto ani pierwszeństwa, ani dobroci wynalazku nie zaręczają.

Artykuł 9.

Listy wynalazku na lat 5. 10. do 15. najdaléy, mogą być udzielane.

Artykuł 10.

W przypadku artykułem 7mym Nrem 3cim objaśnionym, nikt inny w przeciągu lat listem wyrażonych, wynalazku rzeczzonego nigdzie w Królestwie Polskiem, wykonywać nie może; a gdyby kto inny wziął w tymże lat przeciągu list udoskonalenia w iakiej części tegoż wynalazku, takowy tylko do wyrabiania tego w części udoskonalenia prawa nabywa.

Artykuł 11.

Po wyśściu lat oznaczonych, wynalazek stanie się własnością powszechną.

Artykuł 12.

Jeżeli właściciel listu uczyni zlewek prawa swego, w części lub całym, winien będzie wspólnie z cessionaryuszem, złożyć w sekretaryacie Kommissyi Woiewódzkiej oświadczenie w téj mierze, wraz z wypisem wierzytelnym aktu zaszłej cessyi.

Artykuł 13.

Właściciel listu, gdyby udoskonale nie iakowe, to jest nowe środki wykonawcze, w wynalazku swoim zaprowadził, mocen będzie w sposób wyżey opisany, udać się do władzy właściwéj końcem uzyskania na takowe udoskonalenie, nowego oddzielnego listu.

Artykuł 14.

List przyznania upada:

1. W drodze Administracyinéy, za

uchwałą Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi, a. skoro wynalazca nie podał opisu prawdziwego i zupełnego środków wykonawczych wynalazku swojego, albo jeżeli nowych środków używając, takowych opisów nie przydał. b. Gdyby w przeciągu miesięcy sześciu od otrzymania listu, nie uskutecznił wynalazku swojego i nie usprawiedliwił się z przyczyny opóźnienia.

2. W drodze Sądowéy, gdyby własność wynalazku sądownie zaprzeczoną i zaprzeczenie udowodnioném zostało, bądź dawniejszém używaniem, bądź złożeniem opisów wcześniejszych, drukowanych i ogłoszonych.

Artykuł 15.

Każdy list wynalazku, lub udoskonalenia, przez Nas wydany, obwie-

szezony i w Dzienniku Praw umieszczonym będzie.

Uskutecznienie postanowienia tego, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyinей dnia 11. Mca Marca 1817 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

w Zastępstwie Ministra Spraw

Wewnętrznych i Policji

Radca Stanu

(podpisano) Staszcz.

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady

(podpisano) Kossecki.

Za zgodność

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady

(podp.) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Który się umieszcza w

Dzienniku praw wskutku

reskryptu Xięcia Na-

miestnika Królewskiego

z dnia 22 Lipca 1820 r.

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego

Sekretarz Prezydialny

Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 26. Sierpnia 1820 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My A L E X A N D E R I
Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Wziąwszy na uwagę rapport, w którym Namiestnik Nasz wystawia Nam w imieniu Deputacyi wyznaczonéy artykułem 19. Naszego postanowienia z dnia 17 Czerwca 1817 r. iż czas trzyletni zostawiony artykułem 17. tegoż samego postanowienia, osobom prywatnym dla złożenia dowodów do tytułów honorowych, których teraz używają, uznany został

za niedostateczny z powodu, iż znaczna liczba osób znajduje się dotychczas w niemożności dostarczenia powyższych dowodów, tak dla odległości mieysc w których się one znajdują, iak z przyczyny trudności w ich wyszukiwaniu, oraz dla wielu innych nieprzewidzianych przeszkód, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Termin oznaczony artykułem 17. Naszego postanowienia dla udowodnienia tytułów honorowych o rok ieden przedłużonym zostaje.

Artykuł 2.

Wykonanie niniejszego postanowienia i umieszczenie go w dzienni-

ku praw Namiestnikowi Naszemu i Senatowi Królestwa Naszego Polskiego polecamy.

Dan w Carskiem Siele, dnia 7^{go} Lipca 1820 roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Sprawiedliwości
(podp.) *Marcin Badeni.*

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Ig. Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem.

Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Ig. Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossacki,*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
Marcin Badeni.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Sekretarz Przydyalny
Anton Podbielski.

Dzien ogłoszenia d. 1. Września 1820 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My ALEXANDER I.
Cesarz Wszech Roszyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Chcąc dać ukochanemu Bratu Naszemu Wielkiemu Xiażęciu KONSTANTEMU szczególną oznakę Naszego zadowolnienia, z położonych przez Niego znakomitych ku Nam zasług, tak w reorganizacyi Naszego woyska Królewsko-Polskiego, iako też w sprawowaniu powierzonych Mu przez

Nas obowiązków Naczelnego Dowódcy tegoż Woyska :

Postanowiliśmy nadadź iakoż ni-
nieyszm w rzeczy saméy, nadaiemy
ukochanemu Bratu Naszemu Wiel-
kiemu Xiążęciu KONSTANTEMU *titulo*
gratuito, dobra Łowicz leżące w Wo-
iewództwie Mazowieckiem; iako to
Ekonomią tegoż nazwiska, składającą
się z folwarków Łowicz, Popów,
Dąbkowice, Rydwan, Strzelczew, Pla-
cencya, Jamno, Chruslin, Bochen,
Lisiewice, Dzierzgow, Kalenice, Ba-
ranów, Uchań, Wygoda; Wsi Ma-
trzyce, Klewków, Swieryż, Golinek,
Sierzniki, Łaguszew, Plaskocin, Po-
pow, Dąbkowice, Krępa, Guzina,
Strzelczew, Placencya, Bełchów, Bo-
browniki, Jamno, Gzinka, Chruslin,
Skaratki, Mystkowice, Bochen, Li-
siewice, Dzierzgow, Kalenice, Czato-
lin, Zabki, Uchań gorny; Wóytostw

umieszczone bydź ma, Kommissyi
Sprawiedliwości polecamy.

Dan w Petersburgu dnia 28 Lipca
1820 roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Prezydujący w Kom-
missyi Rządowej Sprawie-
dliwości.

(podpisano) *Badeni*

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu.
Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Ig. Sobolewski*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Koscecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
Badeni

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Sekretarz Prezydialny
Anton Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 4. Września 1820 roku.

Borowiny, Zawady, Lipszeczyzna, Urbanszczyzna, Potworzyn, Krasi-
czynek, Gruzda, Borowe, Jastrzębia,
Mysłaków wraz z wsiami Jastrzębia,
Ostrów, Mysłaków, i Iwanowice,
które to dobra będzie rzeczony Brat
Nasz posiadał wieczyście z ich atty-
nencyami i pertynencyami, iako też
z wszelkimi należącemi do nich pra-
wami, tytuło własności prywatnéy,
lub też będzie mocen niemi wolnie
rozrządzić, z temiż samemi ciężarami,
warunkami i zastrzeżeniami iakie są
lub będą, przepisane względem in-
nych własności prywatnych grunto-
wych w Królestwie Naszém Polskiem
i z zastrzeżeniem praw trzeciego.

Wykonanie niniejszego postano-
wienia, które w Dzienniku Praw
umieszczone być ma, Kommissyom
Sprawiedliwości i Przychodów i Skar-

bu, w czém do której należy, polecamy.

Dan w Carskim Siele dnia $\frac{32 \text{ Czerwca}}{4 \text{ Lipca}}$
1820 roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Prezydujący w Kom-
missyi Rządowej Sprawie-
dliwości.

(podpisano) *Badeni*

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem.

Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Ig. Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem.

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem.

Minister Sprawiedliwości
Badeni

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Sekretarz Prezydialny
Antonii Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 4. Września 1820 roku

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski.
etc. etc. etc.

Gdy wedle Statutów tyoczących się Naszemy Cesarzskiemy Familii tytuły Uko-
chanego Brata Naszego Wielkiego
Xiążęcia KONSTANTEGO niemogą w ła-
dnym przypadku bydź udzielone, ani
teraźniejszy Jego Małżonce Joannie
Grudzińskiemy, ani też dzieciom któ-
reby były z tego Małżeństwa spło-
dzone: Biorąc przytém na uwagę,
że na mocy uczynionego przez Nas

Temuż Bratu Naszemu nadania dóbr Łowicza, i w skutek układów iakie zamysła zawrzeć, rzeczona Małżonka Jego zostanie przypuszczoną do wspólnotwa własności wyż wzmiankowanych dóbr;

Postanowiliśmy upoważnić, iakoż ninieyszém w rzeczy saméy, upoważniamy terażnieyszą Małżonkę Ukochanego Brata Naszego Wielkiego Xiążęcia KONSTANTEGO, Joannę Grudzińską do przybrania i noszenia tytułu Xiężnéy Łowickiéy.

Chcemy i rozkazujemy aby tytuł ten dawany Jéy był wyłącznie we wszelkich aktach publicznych i prywatnych, tak Jéy saméy, iako też dzieciom, któreby spłodzone były z tego Małżeństwa.

Wykonanie ninieyszego postanowienia, które w Dzienniku Praw

w Imieniu Najjaśnieyszego
A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi
Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Zważywszy potrzebę przepisu na przypadek zdarzać się mogącéy na posiedzeniach Rad Woiewódzkich różności zdań w przedmiotach, których załatwienie lub wyższym władzom przedstawienie wypływa z nadanych tymże Radom prawem attribucyów; po wysłuchaniu zdania ogólnego zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Każda Rada Woiewódzka w komplecie prawem przepisany na posiedzenie zehrana, jeżeliby którego z przedmiotów pod swe roztrząśnienie przypadających, nie mogła iednomyślnością załatwić, przystąpi naprzód do głośnego wotowania na stosowną przez Prezesa swego podaną propozycją.

Artykuł 2.

A gdyby w głośném wotowaniu okazała się zdań równość, wtedy nastąpi na tę samą propozycją wotowanie sekretné.

Artykuł 3.

W zdarzonéj zaś i w sekretném wotowaniu zdań równości, Prezydującemu udzielamy na taki tylko raz moc dania drugiéj kreski, która zdarzoną równość rozwiąże.

Artykuł 4.

Uskutecznienie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczoném bydz ma, Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Policji polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyinéj d. 8. Sierpnia 1820. r.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Spraw Wewnętrznych i Policji

(podpisano) T. Mostowski

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kossecki

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości

M. Badeni.

W Zarębstwie Sekretarza Jeneralnego
Sekretarz Prezydyalny

Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 13. Września 1820 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi,
Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Zważając potrzebę oznaczenia należytości Pisarzy kancelaryi hypotecznych, na przedstawienie Kommissyi Rządowey Sprawiedliwości po wysłuchaniu zdania Ogólnego zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Należytość Pisarzy kancelaryów hypotecznych wynosić ma:

1. Za wciąganie do wykazu hypotecznego, charakterem wyraźnym,

i kształtnym, zatwierdzoney przez zwierzchność hipoteczną treści aktu, przez który własność nieruchomości na inną osobę przeniesioną zostaje, 3. zł.

2. Za wciąganie do wykazu treści aktu tyczącego się zabezpieczenia prawa realnego, zahypotekowania, lub sub intabulacyi wierzytelności, ostrzeżenia lub wykryślenia wpisu, 1. zł.

3. Za urzędowy wyciąg wykazu hipotecznego, czyli to ogólny lub szczególny:

a. jeżeli zabiera arkusz, 3. zł.

b. jeżeli zabiera pół arkusza lub więcej, 2. zł.

c. jeżeli połowy arkusza nie dochodzi, 1. zł. gr. 15.

d. jeżeli więcej nad arkusz wynosi, za każde pół arkusza po 15. groszy.

4. Za urzędowy wypis z dawniejszych akt i ksiąg hipotecznych, za wypis aktów przez członków Kommissyi hipotecznej i Pisarza przyiętych i dokumentów do nich załączonych, tudzież za wypis decyzjów Kommissyi lub zwierzchności hipotecznej w materji zatwierdzenia aktów, stanowczo lub przygotowawczo wydawanych, za każdy arkusz rachując po 25. wierszy na stronicę, a 18. sylab w wierszu, 1. zł. 15. gr.

5. Za przyięcie do księgi wieczystej wniosków stron, które przychodząc z aktem nie w właściwej kancelaryi ziemiańskię zawartym, lub z wyrokiem, lub też z innym już gotowym do hipoteki kwalifikującym się aktem, żądają wniesienia treści iego, lub ostrzeżenia do wykazu, zł. p. 2.

6. Za każde pojedyncze zaświadczenie w przedmiotach attrubucyi Pisarza tyczących się wydawane, 1. zł. p.

Artykuł 2.

Za wciąganie do wykazu hypotecznego zatwierdzonej treści akt, Pisarz tam tylko opłaty wyżej pod Numerem 1. i 2. ustanowionej żądać ma prawo, gdy treść ta pochodzi z aktu po pierwiastkowej regulacyi hypotek przez zwierzchność hypoteczną zatwierdzonego.

Za wciąganie do wykazu treści, na mocy aktu pierwiastkowej regulacyi przez Kommissyą hypoteczną zatwierdzonej, Pisarz żadnej oddzielnéj należitości żądać nie ma prawa. Mając jednak wzgląd na gotowe wydatki, iakie Pisarz na wciąganie do wykazu treści aktów pierwiastkowej regulacyi

łożyć musi razem, nie będąc pewnym, kiedy wydatek ten częściowo zwróconym mu będzie, podwyższamy należitość za wydawanie ogólnego wyciągu wykazu hypotecznego przez Kommissyą hypoteczną zatwierdzonego, o 15. groszy nad należitość w artykule 1. pod Nrem 3. ustanowioną. Pisarz podwyższoną tę należitość będzie miał prawo żądać od każdego właściciela i interessenta hypotecznego, któryby podobnego wyciągu ogólnego domagał się.

Artykuł 3.

Prócz wyżej ustanowionych należitości Pisarz żadnej innéj pod iakiémkolwiek nazwiskiem opłaty wymagać nie ma prawa.

Artykuł 4.

Pisarze kancelaryi hypotecznych będą obowiązani taxę należitości

swych w każdym czasie w biurze swém na drzwiach głównych mieć przybitą nadto na każdym wyciągu, wypisie, lub zaświadczeniu, likwidacyą ich szczegółową, umieścić i podpisać.

Artykuł 5.

Pisarze hipoteczni obowiązani będą żądane od nich wyciągi wypisy lub zaświadczenia wydać w ciągu 24. godzin, w razie zaś zachodzący w tym przeszkody, usprawiedliwić się z takowey Prezesowi właściwey zwierzchności hipoteczney.

Artykuł 6.

Spory względem należytości między stronami i Pisarzem zachodzące Prezes zwierzchności hipoteczney rozstrzygać będzie.

Artykuł 7.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw

umieszczoném bydź ma, Kommissyi Rządowey Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyiney d. 17. Sierpnia 1820 roku.

(podpisano) **ZAJĄCZEK.**

Minister Sprawiedliwości
(podpisano) *M. Badeni.*

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Za zgodność z wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

w Zastępstwie Sekretarza Jeneralnego

Sekretarz Prezydialny
Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 18. Września roku 1820.

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.
 Cesarza Wszech Rossyi,
 Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

W celu oznaczenia sposobu, iakim stósownie do postanowienia Naszego z dnia 10. Lipca r. 1819 koszta przez Skarb na pierwsiastkowe zaprowadzenie hypotek w Woiewództwie Mazowieckiem zaliczone, a przez właścicieli nieruchomości i interessentów

hypotecznych zwróconemi być mające, od tychże właścicieli i interesentów ściąganiem być winny:

Na przedstawienie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości postanowiliśmy i stanowimy.

Artykuł 1.

Ponieważ koszta w mowie będące, iedne są szczególne, iako to na założenie ksiąg wieczystych i wydrukowanie wykazu hypotecznego, drugie ogólne iako to pensye Urzędników, opłata kancelaryi, utensylia, i koszta obwieszczenia, z których pierwsze już teraz drugie zaś dopiero po ukończeniu działań Kommissyi hypotecznój z pewnością obrachowanemi być mogą, przeto obrachowanie i ściąganie ostatnich, aż do ukończenia działań Kommissyi hypotecznój

zawieszoném, pierwszych zaś już teraz uskutecznoném być ma.

Artykuł 2.

Kommissya hypoteczna Woiewództwa Mazowieckiego, przy zatwierdzeniu aktów pierwiastkowego zaprowadzenia, wygotuie podług porządku powiatów, a w Warszawie podług porządku cyrkulów, specyfikacye wydatku gotowego na księgę wieczystą, dla nieruchomości przez Skarb zaliczonego, mieszcząc w teyże specyfikacyi tyle nieruchomości, ile dla dogodności ściągających ten wydatek potrzebném uzna.

Artykuł 3.

Kommissya hypoteczna dwa exemplarze specyfikacyi tych przez Preze-

sa Kommissyi hypotecznęj podpisaných, z wyznaczeniem terminu wypłaty, złoży Kommissyi Rządowęj Sprawiedliwości, która ieden z nich prześle Kommissyi Rządowęj Przychodów i Skarbu dla rozporządzenia poboru tychże kosztów, i ściągania ich na rzecz Skarbu, drugą w swoim archiwum zachowa.

Artykuł 4.

Koszta te stóspownie do art. 5. postanowienia Naszego z dnia 10. Lipca r. z. ma zapłacić właściciel nieruchomości, jeżeli majątek jego jest bezdłużnym, jeżeli zaś nieruchomość ciążyą długi hypoteczne, wierzyciele ponosić takowe będą wspólnie z właścicielem w proporcji wartości dóbr iaka się z hypoteki okaże, i w ilości ciążyących ią długów. Właściciel za wie-

rzycieli powyższe kosztą zaliczyć ma i potrącić takowe z prowizyi.

Artykuł 5.

Co się tycze wyżej wspomnianych kosztów szczególnych, które wymagać będzie pierwiastkowe urządzenie hypotek w wszystkich innych Woiewództwach, Kommissye hypoteczne uskuteczniwszy wcześniej publiczną licytacyą in minus na papier i oprawę ksiąg wieczystych, wynikające ztąd, iako też z wydrukowania wzorów do wykazu hypotecznego, kosztą szczególne obrachuią, i zaraz przy obwieszczeniu terminów regulacyi wezwą właścicieli do złożenia ich do kassy Trybunału.

Artykuł 6.

Kommissye hypoteczne specyfikacye kosztów tych, w sposobie wyżej

wspomnionym sporządzone, prześlą
wiednym exemplarzu Kommissyi Rzą-
dowéj Sprawiedliwości, w drugim
do kassy Trybunału, która, jeżeli
w terminie oznaczonym złożenie ko-
szków rzeczonych nie nastąpi, . poda
natychmiast listę zalegających kon-
trolli skarbowéj, końcem ściągnięcia
zaległości do kassy Trybunału.

Zebrane tym sposobem i składane
do kassy Trybunału koszta będą obró-
cone na opędzenie wydatków szczegól-
nych wyżej wzmiankowanych, tak iż
na Skarb spadnie tylko ciężar zalicza-
nia kosztów ogólnych.

Wykonanie niniejszego postano-
wienia, które ma być w Dzienniku
Praw ogłoszone, Kommissyi Rządo-
wéj Sprawiedliwości, tudzież Kom-
missyi Rządowéj Przychodów i Skar-

bu w czém do której należy pole-
camy.

Działo się w Warszawie na Po-
siedzeniu Rady Administracyinéj
dnia 22. Mca Sierpnia 1820 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Sprawiedliwości.

(podpisano) *M. Badeni*

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni

w Zastępstwie Sekretarza Jeneralnego

Sekretarz Prezydialny

Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 22. Września 1820 roku:

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My A L E X A N D E R I.
Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski.
etc. etc. etc.

Zważywszy iż chwilowa zmiana
w odbywaniu spraw Administracyji-
nych Naszego Królestwa Polskiego,
przynieśćby musiała przerwę dobru
kraiu i służby publiczney szkodliwą;
postanowiliśmy i stanowimy co na-
stępuje:

Artykuł 1.

Wyiawszy prace ściągające się do
przyszłego Seymu, których decyzyą
sobie samym zachowujemy, Namie-
stnik Nasz w Królestwie Polskiem
wykonywać będzie przez cały ciąg te-
raźniejszego pobytu Naszego w tém-
że Królestwie, władzę, iaką mu na-

далиśmy pełnomocnictwem z dnia $\frac{17}{29}$
Kwietnia 1818, w całej ięy rozciągle-
ści i zupełności.

Artykuł 2.

Wykonanie niniejszego postano-
wienia Naszego które w Dzienniku
Praw ma bydź umieszczoném Namie-
stnikowi Naszemu polecamy.

Dan w Warszawie dnia $\frac{16}{28}$ Sier-
pnia 1820 roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Sprawiedliwości

(podpisano) *M. Badeni*

przez Cesarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Ig. Sobolewski*

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Sekretarz Prezydialny
Anton Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 28. Września 1820. roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Zważywszy z iednéy strony, iż dla
wzrostu rolnictwa, przemysłu, han-
dlu, dla wygody i ozdoby kraiu, iest
koniecznie potrzebne urządzenie i
utrzymanie dróg bitych; iż z rozpo-
rządzeń dawnych Rządów Polskich,
należy się od mieszkańców usługa
szarwarkowa do dróg publicznych,
bacząc z drugiey strony, że szarwarki
wymagane i uskuteczniane w naturze,
są, iak doświadczenie przekonało,

powodem do licznych nadużyć i niedogodności:

Na przełożenie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji, po wysłuchaniu zdania ogólnego zgromadzenia Naszój Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy, co następuje:

Artykuł 1.

Od dnia 1. Stycznia 1821 roku zamiast ośmiu dni szarwarku, rocznie teraz do dróg publicznych i bitych z dymu odrabianego, będą do roboty wspomnianych dróg, nie w naturze, lecz w opłacie pieniężnej, używane tylko dni cztery, to jest: z dymu ciągłego, dwa ciągle i dwa piesze: z dymu pieszego, cztery dni piesze. Opłata za dni te, rachując dzień ciągły, po złotych dwa, a pieszy po złotym jednym w dwóch ratach przez mieszkańców mieyskich i wiejskich

do kass obwodowych wnoszoną będzie. Wykaz dymów ciągłych i pieszych, osobném urządzeniem Namiestnika Naszego ogłoszonym zostanie.

Artykuł 2.

Za summy ztąd uzbierane, mają być corocznie według urządzenia Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji, z kolei i ciągle sposobem entrepryzy, lub Administracyi, robione te gościńce bite, które za decyzją Naszego Namiestnika w Radzie, taż Kommissya Rządowa wyznaczy.

Artykuł 3.

Opłata powyższa do robienia dróg bitych, niniejszém postanowieniem przepisana, na żaden inszy przedmiot użytą być nie może.

Artykuł 4.

Po urządzeniu części drogi bitej, przynajmniej w długości iednej stacyi pocztowój, może bydź na nię, przez Naszego Namiestnika w Radzie, za przełożeniem Kommissyi Rządowój Spraw Wewnętrznych i Policyi, nałożona od przejeżdżających, wyiąwszy włościan, opłata drogowa, dla utrzymania w dobrym stanie gościńców zrobionych, służąca.

Artykuł 5.

Gminy obowiązane są utrzymywać w dobrym stanie, nie daléj iak w obrębie iednej mili, i nie więcéj iak po dwa dni z dymu, drogi miejscowe, inne iak trakty bite.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone bydź ma, Kommissyi

Rządowój Spraw Wewnętrznych i Policyi polecamy.

Dan w Warszawie dnia $\frac{17}{28}$ Sierpnia 1820 roku.

(podpisano) **ALEXANDER.**

Minister Spraw Wewnętrznych i Policyi
(podpisano) *T. Mostowski.*

przez Cesarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Ig. Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Ig. Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Sekretarz Prezydialny
Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 7. Października 1820 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My A L E X A N D E R 1.
Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski.
etc. etc. etc.

Biorąc na uwagę że projektu do praw do narady Izby Sejmowych przedstawiane różnéj według natury przedmiotu bywają rozciągłości i ważności, a przeto że ustanowiony art. 9. postanowienia Naszego z dnia 26. Marca 1818 r. iednostayny do roztrząsania wszelkich projektów tak w Kommissyach iak i Izbach Sejmowych trzech dniowy zakres, częstokroć nie stosownym okazać się może; po wysłuchaniu zdania ogólnego zgroma-

żenia Rady Naszey Stanu, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Przepis artykułem 9. postanowienia Naszego z dnia 26. Marca 1818. r. tyczący się oznaczenia zakresu na dyskusyą projektów, tak w Kommissyach iak i Izbach Sejmowych przestaie bydź obowiązującym od daty niniejszego postanowienia.

Artykuł 2.

Zachowuiemy sobie powyższy zakres, za każdym zebraniem się Izby, według uznaney przez Nas potrzeby rozciągać lub skracać.

Artykuł 3.

Wszelkie inne przepisy tak w artykule 9. iako i całego postanowienia Naszego z dnia 26. Marca 1818 r. zachowuiemy nadal w zupełnéj swéj mocy.

Artykuł 4.

Wykonanie niniejszego postanowienia które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, równie iak i zawiadomienie o nim Prezesa Senatu, i Marszałka Izby Poselskiej Naszej Radzie Stanu polecamy.

Dan w Warszawie dnia ^{28. Sierpnia}_{9. Września}
1820 roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Prezydujący
w Kommissyi Rządowej
Sprawiedliwości

(podpisano) *M. Badeni*

przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Ig. Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Ig. Sobolewski*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Sekretarz Prezydialny

Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 7. Października 1820. roku.

DZIENNIK PRAW

N^{ro.} 29.

Tom siódmy

z Bożej Łaski

My A L E X A N D E R I.

Cesarz *Wszech* Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

*Wszem w obec i każdemu komu o tém-
wiedzieć należy, a mianowicie Obywa-
telom Królestwa Naszego Polskiego,
wiadomo czyniemy, iż Izba Senatorska
i Izba Poselska, stosownie do przedsta-
wionego w Imieniu Naszém projektu,
i po wysłuchaniu Mowców Rady Stanu
i Kommissyów Sejmowych, uchwałyły
co następuje:*

P R A W O

*O odstąpieniu własności prywatnej
z powodu użyteczności publicznej.*

Artykuł 1.

Rząd ma prawo wymagać od ka-
żdego, odstąpienia własności z powo-

du użyteczności publicznej, za spra-
wiedliwém i poprzedniem wynagro-
dzeniem, a to stosownie do art. 27.
Konstytucyi.

Artykuł 2.

Przypadki, w których odstąpie-
nie takowe przez Rząd wymagane
bydź może, są następujące:

1. Gdyby przy zakładaniu i regu-
lowaniu traktów głównych znalaz-
ły się na przeszkodzie ogródy,
place, budowle, lasy i kopalnie.
2. Gdyby przy zakładaniu, robie-
niu, lub poprawianiu traktów
głównych Rząd był w potrzebie
zabierania materyałów na grun-
cie lub w gruncie prywatnego
właściciela znajdujących się.
3. Gdyby przy zakładaniu i regu-
lowaniu ulic w miastach, wła-

sność prywatna na nieuniknionéy przeszkodzie stawiała.

4. Gdyby zakładanie kanałów spławnych, albo sprostowanie i obwarowanie rzek spławnych lub uprzątnienie z nich zawad, pozabawiało właściciela własności iego, lub pobieranego dochodu, prawem niezakazanego albo konsensami urzędowemi dozwolonego.
5. Gdyby na założenie twierdz i warowni własność prywatna okazała się być nieodbitcie potrzebną.
6. Gdyby przez założenie obozu lub odbywanie popisów wojskowych właściciel na zawsze lub czasowo był pozbawiony dochodu z gruntu.
7. Gdyby przy zakładaniu dróg publicznych właściciel cząstkowy

więcéy iak czwartą część całej swoiéy dziedziny utracił.

Artykuł 3.

W każdym przypadku, gdzie zachodzić będzie potrzeba ze strony Rządu odstąpienia własności prywatnéy na użyteczność publiczną, a gdzie Rząd o iéy nabycie z właścicielem przez dobrowolną zgodę nie mógłby się ułożyć, będzie wydane postanowienie Króla albo Jego Namiestnika, po wysłuchaniu zdania Rady Stanu, która obustronne wnioski rozstrzygnie.

W postanowieniu tém będą wyrażone: nazwisko i gatunek własności, któręy odstąpienie byłoby żądane i iéy lokalne położenie, nazwisko iéy właściciela, powód do żadanego iéy odstąpienia, a nakoniec upoważnienie właściwéy Kommissyi Rządowéy w

celu przywiedzenia do skutku tegoż postanowienia.

Artykuł 4.

Postanowienie to będzie umieszczone w Dzienniku Woiewództwa tego, gdzie leży taż własność, i w Gazecie Warszawskiéy, a to w celu zawiadomienia o nim wierzycieli mogących mieć swoje prawa na teyże własności.

Artykuł 5.

Przywiedzenie do skutku postanowienia wyż pomienionego, będzie popierane wyłącznie w Sądzie tylko ziemskim, w którego obrębie leży własność, a to podług następujących przepisów.

Artykuł 6.

Władza do uskutecznienia postanowienia wyż pomienionego upoważniona, postara się o wręczenie we-

zwania właścicielowi prywatnemu osobiście lub w iego zamieszkaniu, aby się stawił w Sądzie ziemskim w celu pozyskania wyroku wyznaczającego detaxatorów do oszacowania pomienionéy własności.

Będzie wolno Sądowi skrócić termin do stawienia się, a to w miarę nagłości przypadku. Wraz z wezwaniem tém będzie wręczona właścicielowi kopia postanowienia Rządowego, i będą w nim wymienieni detaxatorowie z strony Rządu podani.

Gdyby właściciel prywatny nie był wiadomy z zamieszkania, lub mieszkał za granicą, a nie miał w miejscu zastępcy, tedy wręczenie wezwania nastąpi do rąk Wóyty lub Burmistrza.

Artykuł 7.

Co do podawania przez obie stro-

ny detaxatorów, oraz co do wnoszenia przeciwko ich wiarogodności zarzutów, będą służyć przepisy w kodeksie postępowania Sądowego cywilnego zawarte.

Artykuł 8.

Sąd ziemski po rozstrzygnięciu zarzutów jeżeliby te przeciwko podanym detaxatorom wniesione były, wyda wyrok nakazujący oszacowanie, wyznaczy Sędziego zjazdowego i detaxatorów, wyrazi ich imiona i nazwiska, i wymieni własność która ma być oszacowana; a jeżeliby strony zgodnie podały na detaxatorów, osoby niebędące stałymi detaxatorami, tedy Sąd w wyroku tym samym wyznaczy Sędziego do odebrania od nich przysięgi.

Artykuł 9.

Przeciwko wyrokowi temu nie bę-

dzie miała miejsca żadna opozycja ani appellacya. Wyroku tego jeżeli był naoczny, nie będzie potrzebne wręczenie.

Artykuł 10.

Za okazaniem sobie wyroku dopiero wspomnionego i najdalej w dni 8. Sędzia zjazdowy wyznaczy termin, w którym przystąpi wraz z detaxatorami do oszacowania.

Zawiadomienie o tym terminie będzie wręczone na dni 8 przynajmniej, właścicielowi.

Artykuł 11.

Póki zasady do oszacowania przez ustawę legalną postanowione nie będą, może temczasowicie podług miejscowych zwyczajów oszacowanie być przedsięwziętém. Kamienice, Pałace i Domy w miastach; Pałace i Domy mieszkalne i gospodarskie powsiach; tudzież ogrody Angielskie,

domy fabryczne, młyny, tartaki, papiernie, folusze, karczmy, browary, gorzelnie i t. p. zakłady, tudzież Kościoły; dwoiaką ceną będą oszacowane: iedną podług kosztów na ich założenie łożonych, drugą podług istotnego czystego dochodu. Wybór wynadgrożenia, podług którego oszacowania, pierwszego lub drugiego, ma nastąpić, należy iedynie do właściciela.

Artykuł 12.

Sędzia zjazdowy w dniach 8. po ukończeniu szacowania złoży protokół oszacowania w kancelaryi Sądu ziemskiego za kwitem Pisarza; w tychże dniach 8. stronom interessowanym, wolno iest czynić swe zarzuty przeciwko taxie, z przyczyny iey wyższości iako i niższości; strona takowe zarzuty czyniąca obowiązana iest komunikować wywód tych zarzutów z

dowodami stronie przeciwnéy, z wezwaniem w nowym 8. dniowym terminie na audyencyą Sądu, Sąd po wysłuchaniu wniosków stron, albo taxę zatwierdzi albo ią sam sprostuje, albo przed iey zatwierdzeniem zjazd tych samych lub innych detaxatorów na grunt, z przepisaniem reguły, rozporządzi. W tym ostatnim przypadku, gdy Sędzia zjazdowy przepisom wyroku Sądowego w terminie przez siebie wyznaczonym zadosyć uczyni i dzieło swoje, wraz z relacją detaxatorów w czasie iak powyżéy przepisana, w Sądzie złoży, strona pilnieysza wezwie stronę przeciwną w ciągu dni 8. na audyencyą Sądu i będzie się domagała ustanowienia taxy. Sąd wysłuchawszy wniosków stron ieżeli iakie czyniły, taxę ostatecznie postanowi.

Jednakże po odbyciu pierwszego

terminu oszacowania, spór o wyższość lub niższość taxy, choćby go strony wprowadziły, nie będzie tamował wypłaty szacunku z strony Rządu niezaprzeczonego, ani też zaięcia natychmiast przez Rząd własności na użytek publiczny przeznaczony.

Artykuł 13.

Nad istotny szacunek, iaki przez Sąd ustanowiony został, Rząd będzie obowiązany za odstąpioną własność, 5tą część tegoż szacunku właścicielowi nadłożyć.

Artykuł 14.

Jeżeli na własności takiej nieznajdowali się żadni hypotekowani wierzyciele, tedy Rząd będzie obowiązany szacunek iey z nadłożoną 5tą częścią do rąk właściciela i za kwitem iego wypłacić.

Artykuł 15.

Gdyby zaś na własności takiej znajdowali się hypotekowani wierzyciele, lub gdyby wypłaty téy właściciel przyjąć nie chciał, albo też gdyby był z zamieszkania niewiadomy, lub mieszkał za granicą, albo też gdyby właściciel nie był z powodu małoletności bezwłasnowolności i t. p. zdolnym do odebrania wypłaty, w tenczas pieniądze te będą złożone do depozytu.

Artykuł 16.

Za złożeniem kwitu z wypłaconego szacunku, czyli to do rąk właściciela, czyli też do depozytu, i za wniesieniem illacyi bez żadnego inż wzywania tegoż właściciela, Sąd ziemski wyda na rzecz Rządu wyrok przysądzaiający własność takową iako odstąpioną na użyteczność publiczną.

Wyrok ten obeymować będzie:

1. Postanowienie Rządowe, o którym się mówiło w artykule 3. w całej treści.
2. Datę wyroku nakazującego oszacowanie.
3. Ilość szacunku ustanowionego przez detaxatorów, i ilość nadłożony do niego 5tę części.
4. Kwit właściciela albo depozytowy z wypłaconego szacunku, w całej treści.

Wyrok ten będzie wręczony właścicielowi; nie będzie podlegał żadnej opozycji ani appellacyi, i będzie podany do ksiąg hipotecznych dla wpisania go w księgę właściwą.

Artykuł 17.

Wszelkie koszta prawne i detaxacyi ponosić będzie strona wyłączenia żądająca.

Artykuł 18.

Zanim Sądy Konstytucyjne ziemskie i zjazdowe zaprowadzonemi zostaną, wykonanie niniejszego prawa należeć będzie do teraźniejszych Trybunałów pierwszey Instancyi w miejsce Sądów ziemskich, i osób przez nich delegowanych w miejsce Sędziów zjazdowych.

Po rozważeniu niniejszey uchwały, i po nadaniu iey mocy prawa, przez sankcyą Naszą Królewską, stosownie do artykułu 150. Statutu Organicznego o reprezentacyi narodowey, zalecamy i rozkazujemy, aby toż prawo, stwierdzone wielką pieczęcią Stanu, umieszczone było w Dzienniku Praw, i przesłane do Senatu, Rady Stanu, Kommissyów Rządowych i wszystkich władz kraiowych; w szczególności zaś zalecamy Kommissyi

Rządowéy Sprawiedliwości, prawo niniejsze iako mające wszelką moc obowiązującą, ogłosić.

Dań w Warszawie dnia 12. Października 1820 roku.

(podpisano) ALEXANDRE.

przez Cesarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem.
Minister Sprawiedliwości
M. Badeni

Sekretarz Jeneralny
Referendarz Stanu
J. H a n k i e w i c z.

Dzień ogłoszenia d. 24. Listopada 1820 roku

z Bożéy Łaski

My A L E X A N D E R I.
Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

*Wszem w obec i komu o tém
wiedzieć należy, a mianowicie Obywa-
telom Królestwa Naszego Polskiego,
wiadomo czyniemy, iż Izba Senatorska
i Izba Poselska, stosownie do przedsta-
wionego w Imieniu Naszém projektu
i po wysłuchaniu Mowców Rady Stanu
i Kommissyów Seymowych, uchwałyły
co następuje:*

Moratorium ogólne za czasów Xięstwa Warszawskiego uchwalone, a na posiedzeniu Seymowém 1818 roku do dnia 1. Stycznia 1821 przeciągnięte, przedłużoném zostaje dla kapitałów przed dniem 20. Czerwca 1815 zahy-

potekowanych, aż do dnia 24. Grudnia 1821 roku.

Prowizye iednak od tychże kapitałów do dnia 20. Czerwca 1815 roku narosłe, ulegają przepisowi artykułu 3. postanowienia z dnia 4. Lipca 1817 roku.

Po upłynieniu terminu 24. Grudnia 1821 r. wolno będzie wierzycielom wypowiedzieć corocznie, iedną czwartą część kapitału pierwiastkowego hypotekowanego.

Po rozważeniu niniejszhey uchwały i po nadaniu iey mocy prawa, przez sankcyą Naszą Królewską stosownie do artykułu 150. Statutu Organicznego o reprezentacyi narodowey, zalecamy i rozkazujemy, aby toż prawo stwierdzone wielką pieczęcią Stanu, umieszczone było w Dzienniku Praw i przesłane do Senatu, Rady Stanu, Kommissyów Rządowych

i wszystkich władz kraiowych; w szczególności zaś zalecamy Kommissyi Rządowey Sprawiedliwości prawo niniejsze iako maiące wszelką moc obowiązującą ogłosić.

Dan w Warszawie dnia 12. Października 1820 roku.

(podpisano) ALEXANDRE.

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu.

Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni

Sekretarz Jeneralny

Referendarz Stanu

J. H a n k i e w i c z

Dzień ogłoszenia d. 24. Listopada 1820 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My ALEXANDER I.
Cesarz. *Wszeeh Rossyi, Król Polski*
etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuł 3ci uchwały Namiestnika Naszego z dnia 14. Grudnia 1816 r. którą prócz kass skarbowych osobne kassy, szpitalne, więzień, edukacyjne, tudzież kassa Kommissyi Rządowey Spraw Wewnętrznych i Policji utrzymanemi zostały, i zważając że kassy te, nietylko rozgałęzienia rachunkowości kassowey stają się przyczyną, lecz nadto wymagają oddzielnych kosztów, które

wznacznę części oszczędzonymi byź mogą, gdy też kassy ucnylonemi zostaną; na przełożenie Namiestnika Naszego, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Wszystkie pobory i wypłaty które się działy dotąd w kassach do administracyi wydziału Skarbowego nie należących, mają byź uskuteczniiane od dnia 1. Stycznia 1821 r. przez kassy skarbowe poborów i wypłat, w sposobie powyższą uchwałą Namiestnika Naszego przepisany, z tą tylko co do wypłat zmianą: że wydatki na materyały piśmienne, szpitale, więzienia i na wszystkie pod iakiembądź nazwiskiem potrzeby, iuż nie za kwitami Prezesów lub Naczelników władz, lecz bezpośrednio osobom interesso-

wanym, za ich szczególnymi kwitami, uiszczane będą.

Artykuł 2.

Dotychczasowe zatém Kassy edukacyjne tak Jeneralna, iako też Woiewódzkie, Szpitalne, więzień, tudzież Kassa przy Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policyi, z dniem ostatnim Grudnia 1820 r. ustaią, z obowiązkiem iednakże zdania rachunków z użycia grosza publicznego do dnia tegoż i niezwłocznego oddania pozostałéy gotowizny do Kassy generalnéy Poborów.

Artykuł 3.

Zachowuią się Kassy Pocztowe, mieyskie, woyskowe i Kassa Jeneralna Towarzystwa ogniowego, które, iak dotąd właściwe sobie czynności odbywać będą.

A r t y k u ł 4.

Oszczędności, które z uchylenia Kass w art. drugim wymienionych, na etacie ogólnym przy właściwych wydziałach Rządowych wynikną, mają być użyte na dodanie pomocy Kassom Skarbowym i na inne koszta mające za cel ubezpieczenie ich Kontrolli i regularne odbywanie przybywających czynności.

A r t y k u ł 5.

Odtąd wszelkie oszczędności z iakiegobądź rodzaju lub tytułu, szczególnego etatu lub Budżetu pochodzące, dopiero po skończonym roku rozporządzanemi być mogą podług dyspozycji przez Nas zatwierdzonych.

A r t y k u ł 6.

Gdy urządzenia niniejszém posta-

nowieniem objęte, powiększając znacznie prace w Kassach Skarbowych, zatem ze względu na to, rachunki kwartalne postanowieniem Naszém z dnia 27. Lutego 1819 r. przy Kassach Głównych i Jeneralnych utrzymane, zmieniają się na rachunki roczne, a tak, od dnia 1. Stycznia 1821 roku wszystkie Kassy Skarbowe roczne tylko rachunki Izbie Obrachunkowey przysłać będą.

A r t y k u ł 7.

Przepisy uchwały Namiestnika Naszego z dnia 14. Grudnia 1816 r. zachowują się w swęj mocy, w czém niniejszemu nie są przeciwnie.

A r t y k u ł 8.

Wykonanie niniejszego postanowienia Naszego które w Dzienniku Praw umieszczoném być ma, wszy-

stkim Kommissyom Rządowym w
czém do której należy tudzież Izbie
Obrachunkowéy, polecamy.

Dan w Opawie d. $\frac{27 \text{ Listopada}}{9 \text{ Grudnia}}$ 1820.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Prezydujący w Kom-
missyi Rządowéy Przychodów
i Skarbu.

(podpisano) *J. Węgleński.*

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem.

Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Ig. Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady,
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra

A n t o n i P o d b i e l s k i.

Dzien ogłoszenia d. 21. Stycznia 1821 roku!

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My ALEXANDER I.
Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Maiąc sobie przedstawiony układ zawarty z Hrabią Stanisławem Kostką Zamoyskim Senatorem Woiewodą Królestwa Polskiego, względem odstąpienia przez niego, kraiowi miasta dziedzicznego Zamoysć wraz z obwodem na tysiąc dwieście sążni określonym, na twierdzę przeznaczonego, podług którego to układu należytość, iaka temuż Hrabiemu Zamoyskiemu za odstępujące się na rzecz Rządu wyż rzeczone realności w miejsce gotowizny, dobrami Rządowemi wynadgrodzoną bydź ma,

udeterminowaną została, zatwierdzając tak przygotowane umowy, w tym przedmiocie w dniach 2. 13. i 25. Lipca 1818 roku, spisane, iako też punkta i warunki o szacunek, odstąpienie i zamianę dóbr Rządowych przeznaczonych na wynadgrózenie zabranego na twierdzę kraiową miasta Zamoyścia, z obwodem tysiąc dwieście sążni, na dniu 14 Sierpnia r. b. zobopólnie umówione i podpisane; postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Obeymując na własność Rządową miasto Zamoyść z wszelkimi w niem znajdującymi się budynkami i gmachami, realnościami, służebnościami i prawami wraz z obwodem o tysiąc dwieście sążni od fortecy Zamoyścia w około rozciągającym się, z wszelkimi w tymże obwodzie budynkami

i użytkami dotąd własnością dziedziczną Hrabiego Zamoyskiego będącymi, w wieczyste Rządowe dziedzictwo i posiadanie; stanowimy i chcemy, aby odtąd miasto Zamoyść na fortecę kraiową przeistoczone i w linii miast Rządowych zamieszczone zostało.

Artykuł 2.

Wynadgradzając tę realność dziedziczną dla powszechnego dobra i użytku kraiowego odstąpioną, odstępuje się w dziedzictwo prawem wieczystej własności, Hrabie Staniławowi Kostce Zamoyskiemu Senatorowi Woiewodzie i Jego prawym potomkom męzkim i żeńskim dobra dotąd Rządowe składające się z miast, wsiów i folwarków, iako to:

1. Dobra *Kołodziej* w Woiewództwie Podlaskim, Obwodzie Siedleckim położone, składające się:

- a. z folwarków i wsiów: Brzuza, Gwizdały, Kołodziaż, Morzyczyn, Mrozowa-Wola, Razne, Sadoleś wielgie, tudzież
- b. z wsiów: Boiewo, Brzuska, Kępa Pruska, Orzółka, Sokółka, Zielenice, Płatkownica, Grabiny, Krupińskie, Odciepta, Wilczogęby, Sadowne, Księżyzna.
- c. z osad: Burakowskie, Czaplowizna, Jerzysko, Łoyki, i Łoszewice, Szynkarzyczna, Wywłoka, Koszelanka, Nadkole, Nadieziurze, Wąsosz, Zaieziurze, Dąbrowka, Raffa,
2. Dobra *Jadów* w Woiewództwie Mazowieckim, Obwodzie Stanisławowskim położone, składające się:
- a. z folwarków i wsiów Jadów, Nowinki, Suleiów, Zawiszyn, Zabrodzie,

- b. z wsiów: Borzymy, Bale, Dębe, Myszadła, Owsianka, Siłno, Skuszew, Starowola, Urle, Wulka Suleiowska, Woyły, Wyglądały, Kątniki Suleiowskie,
- c. z wybraniectw w Jadowie i Suleiowie,
- d. z gruntów w mieście Kamieńczyku, na Nowinkach i Łatoszek.
3. Lasy do dóbr Kołodziaża i Jadowa należące.
4. Dobra Wiski w Woiewództwie Podlaskim, Obwodzie Radzyńskim położone, składające się z folwarku Wiski, tudzież z wsiów zarobnych: Wiski, Walinna, Woronice, Brzozowy kąt, i Derewizna.
5. Dobra Planta, również w Woiewództwie Podlaskim, Obwodzie Radzińskim położone, składające się z folwarku Planta,

wsi Rudno, Ossowa i z dochodów miasta Wohynia,

a to z wszelkimi przymiotami, dochodami, służebnościami, użytkami, a oraz i ciężarami (z zastrzeżeniem praw trzeciego) które dobra te w porównaniu z każdą prywatną ziemiańską własnością, w Królestwie Naszém Polskiém sytuowaną, ponosić mają.

Artykuł 3.

Gdy tym sposobem Hrabia Stanisław Zamoyski Senator Woiewoda, odbierając w dziedziczną i ciągłą posiadłość, za miasto Zamoysć z obwo-dem tysiąc dwieście sążni, wyżey rzeczone dobra Rządowe, zrzekł się nadal, wszelkich z tego zrzódła pochodzić mogących do Rządu preten-syi, i owszem zupełnie zaspokoionym bydz się uznał, a nadto, mury for-

tyfikacyine, bez wszelkiego wynagrodzenia dla dobra kraiu odstąpił, przez co Hrabia Zamoyski Senator Woiewoda przekonał Nas o swéy gorliwości Obywatelskiéy i chęci zrobienia przysługi dla kraiu: przeto skłaniając się do Jego życzenia dozwalamy iżby Herby Jego familyne na tychże murach wyryte pozostawione, iako też groby familyne w kościele Kollegiaty Zamoyskiéy będące nadal zachowane, a zaś działa iako Jego familyna własność iżby mu zwrócone były.

Artykuł 4.

Dla skutecznienia przepisów niniejszego Naszego postanowienia upoważniamy Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu do zawarcia z Hrabią Zamoyskim Senatorem Woiewodą wieczystéy tranzakcyi podług form prawem kraiwém przepisanych.

Artykuł 5.

Wykonanie niniejszego Naszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, Naszemu Namiestnikowi, oraz wszystkim Kommissyom Rządowym w czém do której należyć będzie polecamy.

Dan w Opawie dnia ^{29 Listopada}_{11 Grudnia} 1820 r.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Prezydujący w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu.

(podpisano) J. Wegleriski.

przez Cesarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem.
Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kosseki.

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
(podpisano) M. Badeni.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra

Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia dnia 27. Stycznia 1821 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego,

z Bożey Łaski

My A L E X A N D E R I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski.

etc. etc. etc.

Na rapport Ukochanego Brata Naszego Wielkiego Xięcia Konstantego, Naczelnego Wodza Woyska Naszego Królewsko-Polskiego;

Zważywszy, iż nieuchronną jest potrzebą zastąpić w szeregach woyska tegoż ubytek iakiego w upłynionym doznało roku, skutkiem wydanych uwolnień i reform tak zwyczajnych, iakoteż na prawnych po-

Tom VII. De Nru 29.

wodach opartych; postanowiliśmy i stanowiemy co następuje:

Artykuł 1.

Celem utrzymania Woyska Naszego Królewsko-Polskiego na r. 1821. w komplecie stopy pokoju, wybraném będzle poczynając od 1. Listopada bieżącego roku na cały rozciągłości Królestwa, cztery tysiące rekrutów z rzędu popisowych.

Artykuł 2.

Zaciąg ten skutecznionym będzie wedle prawideł obiętych postanowieniami Naszemi z dat $\frac{5}{17}$ Października 1816. i $\frac{17}{29}$ Lipca 1819.

Artykuł 3.

Wykonanie ninieyszego postanowienia Naszego, które w Dzienniku Praw umieszczoném będzie, Kommissy

sy Spraw Wewnętrznych i Policyi, i Kommissyi Woyny polecamy.

Dan w Warszawie dnia $\frac{5}{15}$ Października 1820 roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Spraw Wewnętrznych i Policyi
(podpisano) *T. Mostowski.*

przez Cesarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Ig. Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Ig. Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Szeł Bióra
Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 10. Lutego 1821 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi,
 Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Chcąc zapewnić ściślejsze wykonanie Dekretu Jego Cesarsko - Królewskiéy Mości z dnia 1⁴ Grudnia roku 1816 stanowiącego na korzyść Szpitala Dzieciątka Jezus opłatę od Orderu Świętego Stanisława do czterech Klass tegoż orderu zastosowaną; upoważniamy niniejszém Kommissyą Rządową Sprawiedliwości, ażeby rze-

czony Dekret tu w kopii wierzytel-
nój załączony dla podania do wia-
domości powszechnój w Dzienniku
Praw umieścić nakazała.

Działo się w Warszawie na posie-
dzeniu Rady Administracyinój dnia 6.
Lutego 1821 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Sprawiedliwości
(podpisano) *M. Badeni.*

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

w Zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra
Antoni Podbielski.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rosyyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Zważywszy konieczność zapobieże-
nia potrzebom zubożonych Szpitali,
a mianowicie Szpitala Dzieciątka Je-
zus, sądząc nawet iż uprzedzamy
życzenia poddanych Naszych Pol-
skich których ozdobiliśmy lub ozdo-
biemy z czasem orderem Świętego
Stanisława, zanim będą ogłoszone

Statuta rzeczonego orderu, postanowiliśmy i stanowiąmy:

Artykuł 1.

Każdy z Kawalerów Polskich orderu Świętego Stanisława na przyszłość obowiązany jest składać na korzyść Szpitala Warszawskiego Dzieciątka Jezus, roczną opłatę następującą to jest:

od pierwszój Klasy cztery czerwone złote.

od drugiej Klasy trzy czerwone złote.

od trzeciej Klasy dwa czerwone złote.

od czwartej Klasy jeden czerwony złoty.

Artykuł 2.

Niniejsze rozporządzenie również się rozciąga do tych wszystkich podanych Naszych Polskich, których

rzeczonym orderem od dnia $\frac{19 \text{ Listopada}}{1 \text{ Grudnia}}$ 1815 inclusive ozdobiliśmy.

Artykuł 3.

Tym końcem Nasz Minister Sekretarz Stanu prześle administracyi Dzieciątka Jezus, za pośrednictwem Namiestnika Naszego, listę Kawalerów wzmiankowanych w poprzedzającym artykule i następnie tą samą drogą przesyłać będzie pomienioney administracyi imiona każdego z Polaków którego byśmy ozdobili orderem Świętego Stanisława.

Artykuł 4.

Administracyą Szpitala Dzieciątka Jezus niniejszém upoważniamy, do dopomnienia się o uiszczanie wyż wzmiankowaney opłaty, a Namie-

stnik Nasz w Królestwie Polskiem
użyczy iéy w téy mierze wszelkiéy
potrzebnéy pomocy.

Dan w Petersburgu dnia 4to Gru-
dnia 1816 roku.

(podpisano) ALEXANDER.

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem.

Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Ig. Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady,
(podpisano) *Kossęcki.*

Zgodno z wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra
Antoni Podbielski.

Dzien ogłoszenia d. 12. Marca 1821 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A I

Cesarza Wszech Rossyi

Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Gdy jest przyzwoitém, aby i żydzi iak inne klasy mieszkańców mieli stałe nazwiska, do czego iuż Rząd Pruski w roku 1797 pod datą 17. Kwietnia wydał stosowne urządzenie, na przełożenie Kommissyi Rządowéy

Tom VII. do Nru 30.

Spraw Wewnętrznych i Politycy stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Każdy żyd w Królestwie Polskiem zamieszkały winien w przeciągu sześciu miesięcy od daty ogłoszenia niniejszey ustawy deklarować i udowodnić spisami ludności przed urzędem publicznym swoje imie i nazwisko iakich dotąd używał, i takowe nadal nieodmiennie używać będzie we wszystkich interessach wraz z potomkami swemi wszelkiego stopnia, co również ściąga się i do wdów tegoż wyznania, niemniej niewiast rozwiedzionych, niezamężnych, lub w separacyi będących. Ktokolwiek zaś z nich dotąd imienia i nazwiska stałego nie miał,

lub udowodnić nie może, powinien oświadczyć iakie, odtąd przyjąć i nadal używać będzie.

Artykuł 2.

Deklaracye takowe składane będą protokólnie w mieście Warszawie i w miastach municypalnych przed Prezydentami, w innych zaś miastach tudzież z wsiów przed Kommissarzami Obwodowemi.

Artykuł 3.

Na wpisywanie podobnych deklaracyy będą osobne księgi oprawne i parafowane, które służyć mają raz na zawsze iako stały dowód nazwisk żydowskich i iako środek kontroli w razie przestapienia.

Artykuł 4.

Po przyięciu deklaracyi każdego żyda, będzie mu wydane z księgi urzędowe świadectwo, iakiego wolno mu iest używać nazwiska; formę tych świadectw przepisze Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policji.

Artykuł 5.

Po upłynieniu sześciu miesięcy od ogłoszenia niniejszey uchwały, nie będzie nigdzie przyięty żaden akt urzędowy z żydem ani z żydówką, ieśli nie okażą właściwemu urzędowi świadectwa, o którym w powyższym artykule iest mowa.

Do przestrzegania tego przepisu są

obowiązani wszyscy Urzędnicy krajowi pod odpowiedzialnością.

Artykuł 6.

Przełożeni tak dotąd nazwanych kahałów obowiązani są w swoich gminach dopilnować, aby każdy żyd w czasie artykułem 1. oznaczonym złożył deklaracyą swego nazwiska i pozyskał na to świadectwo. Gdyby bowiem w przyszłości dopuścił się iakowego nadużycia, które z nieposiadania takowego świadectwa pochodzićby miało, w tenczas, nietylko on sam, lecz i gmina podlegać będą odpowiedzialności.

Artykuł 7.

Dopełnienie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma

bydź umieszczone, wszystkim Kom.
missyom Rządowym polecamy.

Działo się w Warszawie na posie-
dzeniu Rady Administracyiney d. 27.
Mca Marca 1821 roku.

(podpisano) **ZAIĄCZEK.**

Minister Spraw Wewnętrznych i Policji
(podpisano) *T. Mostowski.*

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem.

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem.

Minister Sprawiedliwości
M. Baderi.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 30. Kwietnia 1821 roku.

DZIENNIK PRAW

N^{ro.} 30.

Tom siódmy

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.
 Cesarza Wszech Rosyi,
 Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Gdy młodzież odbywszy nauki w kraiu udawać się zechce za granicę w celu dalszego doskonalenia się, przeto dla ułatwienia iéy tak pożytecznego zamiaru, na przedstawienie Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi tudzież Woyny, i po wysłuchaniu zdania ogólnego zgromadzenia Rady Stanu postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Młodzież w wieku spisowym nie

maiąca prawnego wyłączenia od spisu wojskowego, a udaiąca się za granicę w celu dalszego doskonalenia się w obranych sobie naukach lub sztukach pięknych, skoro oświadczy ten zamiar, wydawane mieć będzie stosowne paszporta.

Artykuł 2.

W takim celu udaiący się młodzieniec za granicę obowiązany będzie oddać co rok uzyskać świadectwo od zwierzchności Instytutu w którym się doskonalą, iako rzeczywiście poświęca się nauce z wymienieniem przedmiotu w którym się doskonalą. Świadectwo takowe przesyłać będzie co rok Kommissyi Woiewódzkiej, w którym Woiewództwie zapisany jest w księgę ludności.

Artykuł 3.

Ktoby zaś zaniedbał dopełnienia

obowiązku poprzedzającym artykułem wymienionego, lub nie był w stanie udowodnić niemożności wypełnienia onegoż, takowy uważany będzie iako zostaiący za granicą dla ochronienia się od spisu wojskowego, i za powrotem do krain, chociażby już wyszedł z wieku spisowego, lub innego iakiego nabył prawa do wyłączenia, na ciąg wydany zostanie.

Artykuł 4.

Powyższe dwa artykuły niniejszego urzǳenia mają być wyraźnie w paszportach umieszczane.

Artykuł 5.

Od przepisu niniejszego postanowienia wyięci są sposobiący się na nauczycielów kosztem funduszu publicznego za granicę przez Kommissyą Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wysyłani, dopóki w tym zawodzie zostawać będą.

Artykuł 6.

Dopełnienie niniejszego postanowienia które w Dzienniku Praw ma być umieszczone, Kommissyom Rządowym Spraw Wewnętrznych i Policji tudzież Woyny polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyinéy, dnia 20. Marca 1821 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Spraw Wewnętrznych
i Policji.

(podpisano) *T. Mostowski.*

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra
Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 27. Kwietnia 1821 roku.

z Bożey Łaski

My ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuł 46.
ustawy konstytucyinéy Królestwa Na-
szego Polskiego, oraz na postanowienie
Nasze o uszlachceniu z dnia $\frac{5}{17}$ Czer-
wca 1817 roku,

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi
Senatu tym końcem ustanowionéy,

Na Rapport Namiestnika Naszego
w rzeczoném Królestwie;

Chcąc uznać zalety i zasługi w kra-
iu przez JPana Franciszka Brandta
Medycyny i Chirurgii Doktora, tak

w praktyce sztuki lekarskiéy iak w wypełnianiu obowiązków publicznych z powołania iego wypływających, położone; niemniéy téż i światłe starania którełożył ku wzrostowi Nauk lekarskich w Królestwie Naszém Polskiém.

Postanowiliśmy udzielić i nadadź, iakoż niniejszym dyplomatem szlachectwa istotnie udzielamy i nadaemy temuż JPanu Franciszkowi Brandt dla niego i iego potomków prawych i w prostéy linii tytuł i prawa Szlachcica Polskiego.

Chcemy aby odtąd używał prerogatyw do téy godności przywiązanych, w całéy ich obszerności i zupełności.

Udzielamy prócz tego JPanu Franciszkowi Brandt i wyż rzeczonym potomkom iego herb, *Przysługa*; to jest:

Na tarczy nad którą hełm, przyozdobiony złotą pięcio-liściową koroną z potrójnym piórem błękitnym, krzyżuje się w polu błękitnym pochodnia, w wierzchniéy części zapalona a położona ukośnie z lewéy na prawą stronę, z łaską otoczoną węzłem którego głowa również w wierzchniéy części tarczy się wznosi.

Udzielając niniejsze dyploma Szlachectwa i herbu JPanu Franciszkowi Brandt, upoważniamy go wraz z potomstwem iego prawem i w prostéy linii do zaszczytania się Szlachectwem i używania pomienionego herbu, tak iak inni Szlachta Naszego Królestwa Polskiego we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych wiecznemi czasy.

Dla większéy wagi niniejsze dyploma własnoręcznie podpisując; rozkazujemy pieczęć herbową Naszego

Królestwa Polskiego na nimże przycisnąć.

Dan w Petersburgu dnia ^{17. Stycznia}_{8. Lutego}
tysiąc ośmset dwudziestego roku.

(podpisano) **ALEXANDER.**

Minister Wyznań Religij-
nych i Oświecenia Pu-
blicznego
(podp.) *Stanisław Grabowski.*

przez Cesarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Ig. Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem.

Minister Spawiedliwości.
M. Badeni.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra
Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 9. Lipca 1821 roku.

z Bożey Łaski
My ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuł 46.
ustawy konstytucyjney Królestwa Na-
szego Polskiego, oraz na postanowienie
Nasze o uszlachceniu z dnia ⁵₁₇ Czer-
wca 1817 roku,

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi
Senatu tym końcem ustanowioney;

Na Rapport Namiestnika Naszego
w rzeczonym Królestwie;

Cheąc uznać zalety i zasługi w kra-
iu przez JPana Augusta Wolffa Me-

dycyny i Chirurgii Doktora tak w praktyce sztuki lekarskiej jak w wypełnianiu obowiązków publicznych z powołania jego wypływających położone, niemniej też i światło starania którełożył ku wzrostowi nauk lekarskich w Królestwie Naszemu Polskiemu; Postanowiliśmy udzielić i nadać, iakoż niniejszym dyplomatem Szlachectwa istotnie udzielamy i nadajemy, temuż JPanu Augustowi Wolff dla niego i jego potomków prawych i w prostej linii tytuł i prawa Szlachectwa Polskiego.

Chcemy aby odtąd używał prerogatyw do tej godności przywiązanych w całej ich obszerności i zupełności.

Udzielamy prócz tego JPanu Augustowi Wolff i wyż rzeczonemu potomkom jego herb *Postęp*, to jest:

Na tarczy owalnej na wół prze-

dzielonej i nad którą znajdują się hełm otwarty przyozdobiony trzema piórami, to jest: jednem błękitnem w pośród dwóch czerwonych, otoczony dębową gałązką z prawej, a wawrzynową z lewej strony, w wierzchniej części w czerwonym polu wilk w biegu, w dolnej w polu błękitnym cztery szesciokątne gwiazdy.

Udzielając niniejsze dyploma Szlachectwa i herbu JPanu Augustowi Wolff, upoważniamy go wraz z potomstwem jego prawem i w prostej linii, do zaszczycania się Szlachectwem i używania pomienionego herbu tak jak inni Szlachta Naszego Królestwa Polskiego we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych wiecznemi czasy.

Dla większej wagi niniejsze dyploma własnoręcznie podpisując, rozkazujemy pieczęć herbową Naszego

Królestwa Polskiego na nimże przy-
łożyć.

Dan w Petersburgu dnia ^{27. Stycznia}
_{8. Lutego}
tysiąc ośmset dwudziestego roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Wyznań Religij-
nych i Oświecenia Pu-
blicznego
(podp.) *Stanisław Grabowski.*

przez Cesarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Ig. Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kossacki.*

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra
Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 9. Lipca 1821 roku.

z Bożey Łaski

My ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski.
etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuł 46.
ustawy konstytucyjney Królestwa Na-
szego Polskiego, oraz na postanowienie
Nasze o uszlachceniu z dnia 15 Czer-
wca 1817 roku,

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi
Senatu tym końcem ustanowioney;

Na Rapport Namiestnika Naszego
w rzezoném Królestwie,

Chcąc uznać zalety i zasługi w kra-
iu przez JPana Józefa Czekierskiego
Medycyny i Chirurgii Doktora, tak
w praktyce sztuki lekarskiéy iak w
Tom VII. do Nru 30.

wypełnianiu obowiązków publicznych z powołania iego wypływających położone, niemniéj téż i światłe starania którełożył ku wzrostowi Nauk Lekarskich w Królestwie Naszém Polskiém; Postanowiliśmy udzielić i nadać i niniejszym dyplomatem Szlachectwa istotnie udzielamy i nadaemy temuż JPanu Józefowi Czekierskiemu dla niego i iego potomków prawych i w prostéj linii, tytuł i prawa Szlachcica Polskiego.

Chcemy aby odtąd używał prerogatyw do téj godności przywiązanych, w całej ich obszerności i zupełności.

Udzielamy prócz tego JPanu Józefowi Czekierskiemu i wyż rzeczonym potomkom iego herb *Nagroda*, to jest:

Na tarczy wzdłuż na połowę podzielonéj, nad którą złota pięcio-

stna korona ozdobiona we środku również złotą gwiazdą i pięcią strusimi piórami z lewéj strony, na czerwonym polu, głowa żubra między rogami której srebrna sześciokątna gwiazda, a pod głową pierścień srebrny; z prawéj w błękitnym polu krzyż złoty Kawalerski z laurowym wieniec we środku.

Udzielając niniejsze dyploma Szlachectwa i herbu JPanu Józefowi Czekierskiemu, upoważniamy go wraz z potomstwem iego prawem i w prostéj linii, do zaszczytowania się Szlachectwem i używania pomienionego herbu, tak iak inni Szlachta Naszego Królestwa Polskiego, we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych wiecznemi czasy.

Dla większéj wagi, niniejsze dyploma własnoręcznie podpisując, rozkazujemy pieczęć herbową Naszego

Królestwa Polskiego na nimże przy-
łożyć.

Dan w Petersburgu dnia ^{27. Stycznia}
8. Lutego
tysiąc ośmset dwudziestego roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Wyznań Religii-
nych i Oświecenia Pu-
blicznego

(podp.) Stanisław Grabowski.

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Ig. Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem.

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossacki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Baden

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra
Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 9. Lipca 1821 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Wziąwszy na uwagę rapport w któ-
rym Namiestnik Nasz w imieniu Depu-
tacyi postanowieniem Naszém z d. 15
Czerwca 1817 do rozpoznawania praw
do tytułów honorowych wyznaczo-
néy, wystawia Nam, iż termin do
udowodnienia tychże praw postano-
wieniem Naszém z dnia 17 Lipca ro-
ku 1820 o rok ieden przedłużony, nie

Tom VII. do Nru 30.

iest dostateczny aby wszelkie osoby interessowane, były w stanie wyszukania i złożenia dowodów im służących; postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Termin oznaczony postanowieniem Naszém z dnia 17⁵ Czerwca 1817 dla udowodnienia tytułów honorowych i przedłużony postanowieniem z d. 17 Lipca 1820 o rok ieden jeszcze przedłużonym zostaje.

Artykuł 2.

Wykonanie niniejszego postanowienia które w Dzienniku Praw umieszczone bydz ma, Namiestnikowi Na-

szemu i Senatowi Królestwa Naszego Polskiego, polecamy.

Dan w Carskiém Siele dnia 12² Lipca 1821 roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Sprawiedliwości
(podpisano) *M. Badeni.*

przez Cesarza i Króla

(L.S.) Minister Sekretarz Stanu
Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Ig. Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem.

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra
A n t o n i P o d b i e l s k i.

Dzień ogłoszenia d. 1. Września 1821 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My ALEXANDER I.
Cesarz Wszech Rossyi Król Polski
etc. etc. etc.

Zważywszy iż też same zamiary,
iakoże powodowały przepisami po-
stanowienia z dnia 16. Marca 1809 ro-
ku (a) względem zamieszkania żydów

(a) Dekret ten jest następujący osnowy:

Zważywszy że zbytne skupienie się ludu
starozakonnego, wystawia mieszkańców stolicy
Naszej na wielorakie niebezpieczeństwa, miano-
wicie pożarów i utraty zdrowia, zważywszy, iż
nieochędnostwo, nieład i bezprawia, są natural-
nym skutkiem zbytznego skupienia się w małym
okręgu, którym z trudnością Policya zapobiegać

w Warszawie, wymagają rozciągnięcia

może, na przełożenie Ministrów Naszych Spraw Wewnętrznych i Politycy, i po wysłuchaniu zdania Naszëj Rady Stanu postanowiliśmy i stano-
wiamy:

A r t y k u ł 1.

Na wymienionych w artykule następnym ulicach miasta Warszawy, nie wolno jest mieszkają osobom ludu starozakonnego od dnia 4. Października roku teraźniejszego 1809.

A r t y k u ł 2.

Ulice te są następujące:

1. Stare miasto w całej swęj rozległości.
2. Podwale z uliczkami poprzecznymi, Kapitułną, Grodzką i Wąską.
3. Freta z Mostową, Święto Jerską i Kozłą.
4. Nowe miasto wzdłuż aż do Domu Gutrowskich z rynkiem, ulicą Starą, Kościelną z Przyrynkem i uliczką Zakroczymską.
5. Ulica Długa z uliczką Bielańską i Przeładem.
6. Ulica Miodowa.
7. Ulica Senatorska z ulicą Nową czyli Ży-

także rzeczonych przepisów do oko-

dowską, z Wierzbowską, Rymarską, i Danielewiczowską.

8. Krakowskie Przedmieście i Nowy Świat wzdłuż, aż do domu Sułkowskich inclusive z ulicami Bednarska, Dziekańska, Czyżowska, Królewska, aż do początku Mazowieckiej, Mazowiecka, aż do początku Świętokrzyskiej, Święto-krzyżka.

9. Trembacka i Kozia.

A r t y k u ł 3.

Aby zaś lud starozakonnny przekonał się, iż Rząd pragnie go nieodróżniać od innych téj ziemi mieszkańców, byle osoby tegoż ludu same chciały stać się tego uczestnictwa godnymi, pozwalamy mieścić się na każdej z wspomnianych ulic dwóm tymczasem familiom ludu starozakonnego, z następującemi warunkami.

- a.) Kto udowodni że ma i posiada czystego funduszu sześćdziesiąt tysięcy złotych Polskich bez długu i bez zaprzeczenia.
- b.) Że jest prawdziwie bankierem, lub że prowadzi handel przyzwoity, i otwarty.
- c.) Że umie czytać i pisać po polsku lub po francuzku, lub przynajmniej po niemiecku.

lic, przez wzrastający porządek i oz-

d.) Że dzieci swoje po skończonym siódmym roku do szkół publicznych ciągle posyła, lub posyłać je odtąd z obowiązkiem, aby tam nauki świeckie równie z drugimi pobierały.

e.) Że nieużywa żadnych znaków powierchownych, które dotąd lud starozakonny od innych mieszkańców odróżniał.

Artykuł 4.

Oprócz dwóch familii wyższym artykułem oznaczonych, może mieszkać na jednę z wspomnianych ulic ten z ludu starozakonnego i z swoją familią, któryby był człowiekiem naukom poświęconym, lub w jakiej sztuce wyzwolony biegłym, iako to: Doktorem, Malarzem i t. d. a to po złożeniu świadectwa od Dyrekcji Edukacyjnej i dopełniwszy trzech warunków pod literami *c. d. e.* wyrażonych.

Niemniemy może na tychże ulicach mieszkać i z familią swoją ten, któryby fabrykę jaką krajowi użyteczną i przepisami policyjnymi wśród miasta znajdować się niezabronioną, założył, i do niej użył rąk ludzi wyznania swo-

dobę więcéy dziś celujących, iako i do

iego, po dopełnieniu jednakże trzech warunków literami *c. d. e.* oznaczonych.

Może także mieszkać na wspomnianych ulicach ten, ktoby nabywszy jednego z placów pustych tychże ulic, wymurował na nim dom podług przepisów policyjnych założony i ukończony, dopełniwszy warunków pod literami *c. d. e.* wymienionych.

Nakoniec może natychże ulicach mieszkać i z familią swoją hurtownik iakichkolwiek towarów, czyli kupiec nie na łokcie lub części przedaiący, po dopełnieniu trzech warunków pod literami *c. d. e.* przepisanych.

Wyłączaia się: fabryka i handel bądź hurtowy bądź częściowy gorzałek, wódek i likworów na ulicach wspomnianych.

Artykuł 5.

Udowodnienia wyżey wyrażone złożone będą przed Prezydentem miasta, komunikowane Radzie Muncypalnej miejscowey i przez Ministra Naszego Spraw Wewnętrznych potwierdzone. Wszelkie w téj mierze podeyscia lub nierzetelności wcześniéy lub późniéy odkryte i dowie-

ulic które do zaprowadzenia równegoż

dzione ciągnąć będą za sobą uchylenie pozwolenia i kary policyjne.

Artykuł 6.

Przez jedną familią rozumieć się ma mąż, żona, dzieci nieżonate i służący. Może jednak przy takiéy familii mieszkać poiedynczo oyciec lub matka lat 60. mające, jeżeli ten oyciec lub matka nie ma osobnego handlu lub rzemiosła, i jeżeli dla wieku swojego pomocy swych dzieci widocznie potrzebuje.

Artykuł 7.

Warunki pod literami *d. e.* nietylko się ściągają do samego gospodarza familii ale i do wszystkich przy nim płci oboiéy osób których liczbę przy podaniu swoich udowodnień iak w artykule 5. przepisano wymienić rzetelnie powinien, a potem o każdym przybyłym mu dzieięciu donieść, a na przybrać się mianego służę nad liczbę podaną, osobne pozwolenie otrzymać.

Artykuł 8.

Nie wolno zaś żadnéy takowéy osobie ani

porządku i ozdób są usposobione i które

handlu, ani rzemiosła osobnego sprawować, którey tylko iako dzieięciu, lub iako słudze pozwolono jest przy gospodarzu na wspomnianych mieścić się ulicach.

Artykuł 9.

Ogół ludu starozakonnego z ulic, w artykule 2. wymienionych, wyprowadzić się ma niezadnie na dzień 4. Października roku bieżącego, pod karą na właściciela domu takiéy opłaty do Skarbu, iaką lokator pozostający w mieyscach zakazanych rocznie za swoje mieszkanie opłaca.

Artykuł 10.

Oprócz tego po tym terminie każda osoba ludu starozakonnego przez urzędy policyjne wyprowadzoną z mieysca z ruchomościami swoimi i iéy kosztem bydz powinna:

Artykuł 11.

Nim urządzenia dalsze dla ludu starozakonnego ogłoszone będą, pozwala się terażniéyszym wyznania tego w Warszawie mieszkańcom

wiodą do główniejszych władz mia-

lokować się w ulicach wyrokiem niniejszym niexcypowanych.

Artykuł 12.

Jednakże chcąc i w tym razie zapobiedz kupieniu się i natłokowi tych mieszkańców w iedno miejsce, chcemy: aby właściciele domów tylko w proporcyi ilości izb do naięcia w iednym domu będących, mieścili u siebie familie starozakonne to jest: dom który ma izb mieszkalnych na naiem dwie do trzech, mieścić może iedną familią, izb cztery do pięciu dwie familie, izb sześć do siedmiu, trzy familie i tak dalej; przepierzenie nierachuie się za izbę. Nad pięć iednak familii starozakonnych żaden dom więcéy obymować nie może. Familia się rachue iak w artykuł 6.

Artykuł 13.

Domy zaś na przedmieściach oddalonych; które są cale nie zamieszkałe i przez właścicielow opuszczone, urząd policyiny przeznaczyć może całkiem dla rodziny starozakonnych, któreby w nich mieścić się chciały, z warunkiem iż biorą-

sta; zważywszy prócz tego iż rozciągni-

cy dom takowy w naiem, wyreperuie i utrzyma go podług przepisów policyinych, i naiem proporcjonalny placić będzie.

Artykuł 14.

Wszystkie kontrakty najmu mają być:

1. Na stępowanym papierze w proporcyi prawem osobném o stęplu przepisany.
2. Maią być roczne i co rok z temi samemi formalnościami odnawiane.
3. Maią oprócz przepisów zwyczajnych zamykać w sobie liczbę osób do rodziny kontraktującéy należących z wyszczególnieniem płci i wieku.
4. Maią być przy zawarciu i corocznie wizowane przez Prezydenta miasta Warszawy, za opłatą iednego złotego polskiego od każdego kontraktu, którego treść co do ilości osób rodziny składających i summy najmu, ma być w księgę do tego służącą zapisana. Bez tych warunków żadnego waloru mieć nie będą.

Artykuł 15.

Kontrakty terażniejsze najmu na mieszka-

nie wyż wspomnionych przepisów zastrzeżonem było przez artykuł 11. pomienionego postanowienia.

W skutku przedstawienia Namieśnika Naszego w Królestwie Polskiem; Postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Do liczby ulic artykułem 2. rzezonego postanowienia z dnia 16. Marca 1809 r. do mieszkania żydom wzbro-

nia, i sklepy w ulicach pod artykułem 2. wyliczonych, kiedykolwiek między właścicielami i osobami wyznania starozakonnego zawarte, a któreby zajmowały dłuższy czas niż termin 4. Października roku bieżącego, uważane bydz mają jako nieobligujące, co do czasu ten termin przechodzącego. Strony bowiem kontraktujące ostrzeżonemi były w roku 1806 przez Rząd zeszyły, iż po pewnym terminie, lud starozakonny na tych ulicach mieścić się nie może.

Uskutecznienie niniejszcy Naszcy Woli, Ministrom Naszym Spraw Wewnętrznych i Policyi, w czym do kogo należeć będzie, zalecamy.

nionych, włączamy ulice następujące:

a.) Ulicę Żabią.

b.) Ulicę Graniczną, iako to: od placu za żelazną bramą, aż do ulicy Królewskiej.

c.) Ulicę Królewską.

d.) Ulicę Nowy świat, od pałacu Sułkowskich poczynając, aż do Łazienek.

e.) Ulicę Leszno aż do okopów miasta.

f.) Ulicę Marszałkowską.

g.) Ulicę Chłodną i Elektoralną

h.) Ulicę Zakroczymską od domu Gurowskich inclusive z ulicami następującemi:

aa.) Gwardyacką

bb.) Bitną

cc.) Fawory aż do rogatek Marymontskich

I ulicę Nowo Jerozolimską.

Artykuł 2.

Te wszystkie warunki iakowe wzmiankowanem postanowieniem z dnia 16. Marca tudzież z dnia 7. Września 1809 r. (b) co do ulic żydom do

(b) Dekret ten jest następujący osnowy:

Mając sobie przez Naszego Ministra Spraw Wewnętrznych przełożonym, iż dekret Nasz na dniu 16. Marca 1809 roku wydany, w zamiarze zapobieżenia zbyt niemu skupieniu się mieszkańców wyznania starozakonnego w Stolicy Naszjej, dał powód do różnych wątpliwości, które przy uskutecznieniu onego okazały się; rozwiązując zatem takowe wątpliwości, i uzupełniając wspomniany dekret, po wysłuchaniu zdania Naszjej Rady Stanu. Postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Na ulicach na których osobom ludu starozakonnego mieszkać nie wolno, równie i sklepów trzymać nie mogą.

Artykuł 2.

Pod wyrazem Stare Miasto, wzmiankowanym w art. ad 1. dekretu Naszego d. 16. Marca r. b. rozumieć się ma *Stare Miasto intra moenia*.

mieszkania wzbronionych, są zastrze-

Artykuł 3.

Domy narożne, które znajdują się przy takich ulicach, z których jedna jest pozwolona, a druga zakazana do mieszkania dla żydów, mają być tak uważane, iak gdyby całkowicie przy ulicy zakazanej znajdowały się. Gdzieby jednak przed ogłoszeniem niniejszego dekretu, takowe domy narożne ze strony dozwolonej ulicy najętemi już były, kontrakty do roku tylko ważnemi będą.

Artykuł 4.

Osoby ludu Starozakonnego art. 4. dekretu Naszego pod dniem 16. Marca 1809 r. wzmiankowane, pod warunkami tegoż artykułu, mogą mieszkać na każdej z ulic art. 2. tegoż dekretu wyszczególnionych.

Artykuł 5.

Wolność dana artykułem 13. dekretu Naszego pod dniem 16. Marca 1809 roku familiom Starozakonnym, mieszczenia się w domach na przedmieściach oddalonych, niezamieszkałych, i przez właścicieli opuszczonych, podlega nie tylko warunkom w tymże artykule ostrzeżonym, ale też warunkom artykułem 12. tegoż dekretu objętym.

żone, zastósowane byđź mają równie

Artykuł 6.

Warunek art. 12. dekretu Naszego dnia 16. Marca 1809 roku, żeby nad pięć familii Starozakonnych żaden dom nie obeymował; rozciąga się nietylko do domów już wybudowanych, ale i do tych, które na przyszłość wystawionemi będą.

Artykuł 7.

Pozwalamy wszystkim, bez wyłączenia, osobom ludu Starozakonnego, nabywać place puste, znajdujące się przy ulicach do mieszkania dla nich niezakazanych, pod warunkiem dopełnienia przepisów obiętych pod literami *c. d. e.* dekretu Naszego pod dniem 16. Marca 1809 roku, i wymurowania na takowych placach domów, z których kaźden najmniéj dwadzieścia cztery łokcie frontu od ulicy, doł i iedno piętro mieć powinien.

Artykuł 8.

Pod warunkami obiętymi poprzedzającym artykułem 7. pozwalamy nawet osobom ludu Starozakonnego nabywać domy i budynki drewniane, znajdujące się na ulicach do mieszkania dla nich niezakazanych, z ostrzeżeniem iednak, aby

w całej ścisłości i we wszystkich szczegółach do ulic artykułem powyższym wymienionych, a to od 4. Paździer-

obięcia w possessyą takowych domów i budynków nieprzedzéy nastąpiło, póki termin nie zostanie uregulowany, na którym stary drewniany budynek ma byđź zrzucony, i nowy murowany na jego miejsce wystawiony; a to wszystko pod utratą possessyi na rzecz szpitalów w przypadku niedotrzymania terminów tym końcem uregulowanych.

Artykuł 9.

W domu przez osobę ludu Starozakonnego wymurowanym na mocy artykułu 4. dekretu Naszego pod dniem 16. Marca 1809 roku, na ulicy do mieszkania dla osób ludu Starozakonnego zakazanéy, mieścić się może tyle lokatorów tego wyznania, ile na takowéy ulicy zbywa jeszcze do liczby artykułem 3. i 4. dekretu Naszego dnia 16. Marca 1809 roku dozwolonéy.

Uskutecznienie téy Naszéy Woli, Ministrom Naszym Spraw Wewnętrznych i Policyi w czém do którego należy, zalecamy.

nika roku 1824 iako terminu prekluzyjnego.

Artykuł 3.

Ogół więc Ludu wyznania Moyżeszowego z ulic w artykule 1. wyrażonych, wyprowadzić się ma niezawodnie naydaléy do dnia 4. Października roku 1824 pod karą na właściciela domu, takiéy opłaty do Skarbu, iaką lokator pozostaiący w miejscach zakazanych, rocznie za mieszkanie swoje opłaca.

Artykuł 4.

Oprócz tego, po tym terminie, żydzi wbrew niniejszego zabronienia mieszkaiący, przez urzędy policyjne, z miejsc z ruchomościami swoimi ich kosztem wyprowadzeni być powinni.

Artykuł 5.

Zaradzaiąc zbytniemu skupianiu się

się familii żydowskich, i skutkom ztąd pod wielu względami szkodliwym, urzędy policyjne ściśle przestrzegać mają wykonania przepisów i określeń co do liczby familii w domach zamieszkiwać maiących, przytoczonemi postanowieniami obiętych.

Artykuł 6.

Aby zaś Lud wyznania Moyżeszowego przekonał się, iż Rząd pragnie zapewnić mu uczestnictwo korzyści z innemi mieszkańcami wspólnych, o ile sam do tego okaże się skłonny i ochotnym w przykładaniu się z swéy strony do porządku i ozdoby Miasta; pozwalamy onemuż bez wyłączenia i bez innych warunków, nabywać na własność place puste, znajdujące się przy ulicach do mieszkania dla żydów niezakazanych i mrować na tychże placach domy, wedle

planu przez Rząd potwierdzonego, w czém z strony Rządu, w przypadkach zapewnione ułatwienia mieć mogą.

Artykuł 7.

Pozwalamy również w tym celu, bez innych warunków żydom nabywać domy i budynki drewniane, znajdujące się na ulicach i przedmieściach niezakazanych, z ostrzeżeniem jednak, aby obięcie w possessyą takowych domów nieprędzém nastąpiło, póki termin nie zostanie uregulowany, w którym stary budynek drewniany ma być zrzucony i dom nowy na jego miejscu, wedle zatwierdzonego planu wymurowany, a to pod utratą possessyi na rzecz szpitalów, w przypadku niedotrzymania terminów tym końcem uregulowanych.

się familii żydowskich, i skutkom ztąd pod wielu względami szkodliwym, urzędy policyjne ściśle przestrzegać mają wykonania przepisów i określić co do liczby familii w domach zamieszkiwać mających, przytoczonymi postanowieniami obiętych.

Artykuł 6.

Aby zaś Lud wyznania Moyżeszowego przekonał się, iż Rząd pragnie zapewnić mu uczestnictwo korzyści z innemi mieszkańcami wspólnych, o ile sam do tego okaże się skłonny i ochotny w przykładaniu się z swéj strony do porządku i ozdoby Miasta; pozwalamy onemuż bez wyłączenia i bez innych warunków, nabywać na własność place puste, znajdujące się przy ulicach do mieszkania dla żydów niezakazanych i murować na tychże placach domy, wedle

planu przez Rząd potwierdzonego, w czém z strony Rządu, w przypadkach zapewnione ułatwienia mieć mogą.

Artykuł 7.

Pozwalamy również w tym celu, bez innych warunków żydom nabywać domy i budynki drewniane, znajdujące się na ulicach i przedmieściach niezakazanych, z ostrzeżeniem iednak, aby obcięcie w possessyą takowych domów nieprędzcy nastąpiło, póki termin nie zostanie uregulowany, w którym stary budynek drewniany ma być zrzucony i dom nowy na jego miejscu, wedle zatwierdzonego planu wymurowany, a to pod utratą possessyi na rzecz szpitalów, w przypadku niedotrzymania terminów tym końcem uregulowanych.

Wykonanie niniejszego postanowienia Kommissyi Rządowey Spraw Wewnętrznych i Policyi, polecamy.

Dan w Carskiem Siele dnia 1^{go} Lipca 1821 roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Spraw Wewnętrznych i Policyi
(podp.) T. Mostowski.

przez Cesarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekretarz Stanu
(podp.) Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem
Który się umieszcza w Dzienniku Praw, w skutku reskryptu Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 9. Września roku 1821.

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

w Zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Szeł Bióra
Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 13. Października 1821 roku

Wykonanie niniejszego postanowienia Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi, polecamy.

Dan w Carskiem Siele dnia 1^{go} Lipca 1821 roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Spraw Wewnętrznych i Policyi
(podp.) *T. Mostowski.*

przez Cesarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekretarz Stanu
(podp.) *Ig. Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem
Który się umieszcza w Dzienniku Praw, w skutku reskryptu Xiecia Namiestnika Królewskiego z dnia 9. Września roku 1821.

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.
w Zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra
Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 13. Października 1821 roku

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Po wysłuchaniu zdania ogólnego
zgromadzenia Rady Stanu, stanowiemy dla Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego organizacją iak następuje:

T Y T U Ł I.

Skład Kommissyi.

Artykuł 1.

Kommissya Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, składa się:

a.) z Ministra Prezydującego.

- b.) z Prymasa Królestwa, oraz dwóch Biskupów Dyecezalnych.
- c.) z trzech Radców Stanu kierujących Dyrekcyami Wydziału Administracyjnego.
- d.) z dwóch Członków dla wszelkich innych wyznań.
- e.) z sześciu Członków oddzielnie przez Nas wezwanych.
- f.) z dwóch Wizytatorów ieneralnych.

Wszystkie te Członki razem składają Radę Ogólną.

Artykuł 2.

Wszystkich powyższych Członków Kommissyi My Król mianujemy.

Artykuł 3.

Kommissya Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego mieć będzie:

1. Sekretarza ienerального przez Nas mianowanego.

2. Trzech naczelników Biór.
3. Assessorów prawnego i budownictwa.
4. Potrzebną liczbę Officyalistów, podług etatu szczególnego przez Namiestnika Naszego potwierdzonego.

Artykuł 4.

Do pomocy w działaniach naukowych, Kommissya mieć będzie przydane sobie Towarzystwo Elementarne urządzone poniżej.

T Y T U Ł II.

O Wydziale Administracyjnym.

R O Z D Z I A Ł 1.

Ogólny podział prac w Wydziale Administracyjnym.

Artykuł 5.

Wydział Administracyjny pod

zwierzchnim kierunkiem Ministra, dzielić się będzie na trzy Dyrekcyje następujące:

- a.) Dyrekcyą ogólną Wyznań Religijnych.
- b.) Dyrekcyą wychowania publicznego.
- c.) Dyrekcyą funduszków duchownych i edukacyjnych.

Artykuł 6.

Każda z tych Dyrekcyj zostaje pod bezpośrednim kierunkiem iednego z Radców Stanu Dyrektora ieneralnego. Należą do nięj naczelnik Bióra i Oficjaliści etatem szczególnym obięci.

Artykuł 7.

W Dyrekcyjach mają bydz przygotowane wszelkie sprawy każdęj Dyrekcyi właściwe, końcem albo ich załatwienia albo przedstawienia Mini-

strowi i wniesienia na posiedzenie bądź Administracyine bądź Rady ogólne.

Artykuł 8.

W sprawach w artykule 10. ni-nieyszey organizacyi wyszczególnionych po zkomunikowaniu się poprzednio z sekeją duchowną Rzym-sko-Katolicą, rzecz wnoszona będzie na posiedzenie Administracyine.

Artykuł 9.

W sprawach które do narad Rady ogólne podług artykułu 34. ni-nieyszey organizacyi należą; rzecz poprzedniczo będzie wnoszona na posiedzenie Wydziału Administracyjnego.

R O Z D Z I A Ł 2.

Dyrekcya ogólna Wyznań Religijnych.

Artykuł 10.

Do Dyrekcyi ogólne Wyznań

Religiynych należą sprawy następujące dotyczące się Duchowieństwa Katolickiego.

1. Wykonywania postanowień Rządowych co do Duchowieństwa.
2. Dozoru własności Religiynych, całości Kościołów, Klasztorów, ich funduszów i zabudowań.
3. Pobożnych zapisów.
4. Układów o dziesięciny.
5. Korrespondencyi Duchowieństwa z Stolicą Apostolską w materyach Duchowno-Administracyinyh.
6. Korrespondencyi sekcyi Duchownéy Rzymsko - Katolickiéy z władzami kraiowemi.
7. Kollizyi z innemi wyznaniem.
8. Erekcyi i dotacyi nowych parafialnych Kościołów.
9. Zakreślenia i zmian, tudzież połączenia parafii Katolickich.
10. Kompetencyi Duchownych.

11. Opinii nad projektem do etatu Duchowieństwa Katolickiego.

Artykuł 11.

Do téż Dyrekcyi należeć będą nadto sprawy dotyczące się:

1. Wyznań Chrześcijańskich niekatolickich.
2. Wszelkich innych wyznań.

R O Z D Z I A Ł 3.

Dyrekcyja wychowania publicznego.

Artykuł 12.

Do Dyrekcyi wychowania publicznego należy:

- a) Wykonanie postanowień i przepisów dotyczących się wychowania publicznego.
- b.) Uniwersytet, szkoły wszelkiego stopnia, pensye płci mę-

skiéy i żeńskiéy i wszelkie instytut nauk, umiejętności i sztuk wyzwolonych, które osobném urządzeniem nie są innéy władzy powierzonymi.

c.) Zwierzchność nad przełożonymi szkół i Nauczycielami wszelkiego stopnia.

d.) Kwalifikacye Kandydatów do wszelkich stopni nauczycielskich, wyiawszy te osób kwalifikacye, które sekcyi duchownéy Rzymsko-Katolickiéy są oddane.

e.) Upoważnienia na zakładanie pensyi oboiéy płci.

f.) Nagrody i emerytury.

g.) Dostarczanie książek elementarnych.

h.) Karność i porządek szkolny.

i.) Czuwanie nad wolnością druku podług przepisów Rządowych.

k.) Wszystko co należy do wychowania i wykształcenia szkolnéy młodzieży.

l.) Opinia nad projektem do etatu edukacyjnego.

R O Z D Z I A Ł 4.

Dyrekcya funduszków Duchownych i edukacyjnych.

Artykuł 13.

Do Dyrekcyi funduszków duchownych i edukacyjnych należy:

a.) Opieka i dozór nad funduszami duchownymi i edukacyjnymi, windykacya onych i zabezpieczenie.

b.) Administracya funduszków duchowieństwa, kontrakty, umowy i spory z nich wynikające.

- c.) Umowy, kontrakty, licytacje, dotyczące się urzędzeń lub dzierżawienia dóbr edukacyjnych, albo przedsięwziętych fabryk, i spory z tychże umów.
- d.) opatrywanie potrzeb instytutów edukacyjnych, obmyślanie stosownych budowli i dozór ich całości.
- e.) Dozor nad wpływami i wypłatami tak co do duchownych iako i edukacyjnych funduszków.
- f.) Etaty duchowne i edukacyjne.
- g.) Rozporządzanie wypłat emerytur duchownych i edukacyjnych.
- h.) Stosunki z Prokuratorem Jeneralnym co do funduszków duchownych i edukacyjnych.
- i.) Dozor rachunkowości co do funduszków duchownych i edukacyjnych.

T Y T U Ł III.

Sekcja Duchowna Rzymsko-Katolicka.

Artykuł 14.

Sekcja Duchowna Rzymsko-Katolicka składać się będzie:

- a.) Z Prymasa Królestwa iako dożywotnie prezydującego.
- b.) Z dwóch Biskupów dycezalnych kolejno co pół roku zasiadających, podług dobrowolnego między wszystkimi Biskupami stałego w téj mierze układu, który Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia publicznego (przy każdej zmianie kolei) wykonania komunikowanym być ma. W tym układzie powinien być raz urządzony sposób skutecznego zastępowania

w dyceczalnęj zwierzchności, każdego z Biskupów, przez czas półrocznego iego urzędowania w sekcji, tak, aby przez czas takowęj Biskupa nieobecności porządek duchowny w Dyecezyi najmniejszego nie doznawał uszczerbku.

Artykuł 15.

Ci decydować będą większością głosów.

Artykuł 16.

W przypadku choroby lub śmierci Prymasa, albo iednego z zasiadających dyceczalnych Biskupów, pierwszy podług ułożonęj kolei po nim następujący Biskup, do téczasowego zastąpienia wezwany będzie. W przypadku śmierci Prymasa, prezydencya należy do najstarszego podług nominacyi Biskupa.

Artykuł 17.

Prócz tego w sekcji duchownęj Rzymsko-Katolickięj zasiadać będzie czterech Referentów z głosem doradczym. Na te mieysca referentów Biskupi dyceczalni podają do nominacyi Namiestnikowi Naszemu kandydatów, którzy podług osobnych w téj mierze przepisów wybieranemi byđz mają z pomiędzy duchowieństwa przez Biskupów i przez kapituły, po dwóch na każde mieysce.

Artykuł 18.

Urząd Referentów trwać będzie do lat czterech. Referenci co lat dwa w połowie zmieniać się będą. Raz pierwszy po upłynięciu lat dwóch, los oznaczy tych którzy wyjść mają.

Artykuł 19.

Prace pomiędzy Referentów Prezes wydziału dzielić będzie.

Artykuł 20.

Płaca każdego Referenta roczna oznacza się złotych polskich sześć tysięcy. Na ogólną sumnę złotych polskich 24,000 dla czterech Referentów, Prymas, Biskupi i Kapituły katedralne w proporecy swych dochodów składać się będą.

Artykuł 21.

Ścisłym obowiązkiem będzie miejscowego Biskupa, zaradzić témczasowéy Administracyi posiadanego przez Referenta beneficium, tudzież dopilnować wypełnienia obowiązków, które są do tego beneficium przywiązane.

Artykuł 22.

Na każdém posiedzeniu będzie spisany protokół odbytych czynności w sekcji duchownéy, mieszczący w so-

bie nazwisko Referenta, krótką treść przedstawionéy rzeczy i decyzji. Powinien on byđz na tém samém posiedzeniu podpisany przez prezydującego i niezwłocznie na ręce Sekretarza Jeneralnego w kopii wierzytelnéy przesłany Ministrowi.

Artykuł 23.

Sekcyja duchowna Rzymsko-Katolicka mieć będzie oddzielną kancelaryą złożoną z Sekretarza, z Archiwisty i dwóch Kancellistów przez Rząd opłacanych, a mianowanych przez Ministra na przedstawienie sekcji.

Artykuł 24.

Attrybucye sekcji duchownéy będą dwoiakie: iedne należeć będą wyłączenie do niéy, w sprawowaniu zaś drugich sekcya przesyłać będzie przełożenia swoje bądź do Dyrekcyi ogól-

néy Wyznań Religijnych, bądź na posiedzenie Administracyne, bądź na ogólną Radę Kommissyi Rządowéy.

Artykuł 25.

Należć będzie do prac sekcji duchownéy.

1. Odbieranie od osierociałych kapituł doniesień o wybranym Administratorze i przedstawienie tegoż do zatwierdzenia Rządu.

2. Donoszenie Kommissyi o wszelkich nadużyciach Urzędników krajowych względem duchowieństwa dla skutecznego zaradzenia.

3. Podawanie po dwóch kandydatów na każde miejsce nauczyciela religijnego w szkołach publicznych, z pomiędzy których dwóch kandydatów jeden nominowanym być ma.

Mieć on będzie urząd Prefekta i pier-

i pierwsze między nauczycielami miejsce.

4. Podawanie po dwóch kandydatów na każde wakujące miejsce kapelana wojskowego.

W tych przedmiotach sekcya duchowna wnosić będzie przez jednego z swych członków rzecz na posiedzenie Administracyne.

Artykuł 26.

Do tychże prac sekcji duchownéy należeć prócz tego będzie:

1. Odbieranie rekommendacyi od Biskupów na Suffraganie, prelatury i beneficia kollacyi Rządowéy, w celu przesłania ich do Kommissyi Rządowéy dla uzyskania nominacyi.

2. Polecanie Kommissyi kandydatów trzech na każde wakujące Biskupstwo.

3. Podawanie po dwóch kandydatów na miejsce wakujące profesora w Wydziale teologicznym Uniwersytetu Warszawskiego, z pomiędzy których Kommissya nominuje iednego.
4. Podobneż podawania kandydatów na miejsca nauczycieli religii w Liceach, po dwóch na każde miejsce, z pomiędzy których Kommissya nominuje iednego.
5. Donoszenie o wykroczeniach w nauczaniu lub w obyczajach profesorów Wydziału teologicznego w Uniwersytecie.
6. Formowanie wszelkich projektów do zaprowadzenia porządku w Duchowieństwie, ustalenia karności i uposażenia Duchowieństwa.
7. Układanie rapportu kwartalnego i rocznego o czynnościach sekcji,

do ogólnego rapportu przez Kommissyą zdawać się mającego.

W tych siedmiu przedmiotach sekcya duchowna wnosić będzie rzecz na radę ogólną przez iednego z swych członków.

Artykuł 27.

Do prac wyłącznych duchownej sekcji należeć nakoniec będzie:

1. Odbieranie od Biskupów rapportów rocznych o liczbie Duchowieństwa świeckiego i zakonnego, o stanie seminariów dyecezalnych z wyrażeniem liczby i nazwisk nauczycieli, nauk przez nich dawanych, oraz liczby i nazwisk uczniów wraz z uwagami nad ich obyczajami i zdatnością.
2. Odbieranie od Biskupów rapportów o wyborze przez nich uczynionym na członków Konsystorza

i Dziekanów, tudzież protokołu elekcyi Opatu klaustralnego.

3. Odbieranie rapportów o odbytych konkursach, podanych kandydatach na beneficja i obsadzeniu benefiów wszelkiéy kolacyi.

4. Odbieranie rapportów o zmianach zakonników, tudzież prośb o przyjęcie ich do nowiciatu według krajowych urzędów.

5. Załatwianie wszelkich skarg przeciw Duchownym z strony osób świeckich w materyach obyczajów, karności, tudzież nadużyć w opowiadaniu słowa Bożego, gdyby te przez właściwą władzę załatwionemi nie były.

6. Zatwierdzanie programmatów nauk teologicznych w Wydziale teologicznym w Uniwersytecie,

oraz autorów których professorowie używać mają do prelekcyi.

7. Delegowanie jednego z członków sekcji dla przyzdywania z głosem stanowczym na Uniwersyteckich examinach kwalifikacyinych z teologii.

8. Delegowanie jednego z członków sekcji lub jednego z Referentów na posiedzenie ogólnego zgromadzenia Rady Stanu, za wezwaniem odebraném od Ministra, ilekroć roztrząsaną będzie w Radzie materya tycząca się religii lub Duchowienstwa katolickiego.

W tych ośmiu przedmiotach sekcya Duchowna Rzymsko-Katolicka, sama w gronie swoim rzecz ułatwiać będzie.

Artykuł 28.

W materyach podług artykułu po-

przedzającego, do wyłącznego działania sekcji Duchownej Rzymsko-Katolickiej oddanych, jeżeliby Minister Prezydencyj z protokołu ię dostrzegł iż sekcja Duchowna wdała się w iakową materję, która do nię z przepisów tegoż art. 27. nie należy; na ówczas winien iest ostrzedz o tém natychmiast sekcję i wezwać ją aby swoją decyzję zawiesiła lub cofnęła. Gdyby sekcja nie przychyliła się do takowego wezwania, Minister Prezydencyj wnosi rzecz bezzwłocznie na posiedzenie Rady ogólnej, na którem w ówczas wszystkie członki sekcji znajdować się powinny; lecz wotować w takim przypadku nie mogą.

Również i członki wszelkich innych wyznań nie należą wtedy do wotowania. Jeżeliby roztrzygnięcie Rady ogólnej nie zgadzało się bądź z wnioskami Ministra, bądź z wnioska-

mi sekcji, a rzecz nie dozwalała zwłoki, tedy w takim razie Minister wnosi materję na Radę Administracyjną, przed Namiestnika, z wyłuszczeniem obustronnych powodów. Namiestnik Nasz w rzeczach świeckich, albo przedmiot sporny w Radzie Administracynej rozwiąże, albo go do Naywyższej decyzji Naszej przedstawi. Jeżeliby zaś materja wymagała udania się do Stolicy Apostolskiej, w takim razie My Król za porozumieniem się z Nią rzecz ułatwimy.

Artykuł 29.

We wszelkich innych przedmiotach Duchownych artykułami 25 26 i 27. niniejszej organizacyi nieobjętych, a w art. 10. wyrażonych, sekcja Duchowna Rzymsko-Katolicka na żądanie Dyrekcyi ogólnej wyznań religijnych dawać będzie swoją opinią

która w każdej takowej sprawie zasięganą być winna. Jeżeliby Dyrekcya zgodziła się na opinię sekcji, rzecz dalej prowadzoną będzie według prawideł niniejszą organizacją przepisanych. W przeciwnym razie Dyrektor Jeneralny rzecz wniesie najprzód na posiedzenie Administracyjne, na którym gdyby decyzja przeciwną była opinii sekcji Duchownej, tenże Dyrektor Jeneralny wniesie przedmiot na Radę ogólną, która stanowić będzie większością głosów.

T Y T U Ł IV.

O posiedzeniach Kommissyi.

R O Z D Z I A Ł 1.

Posiedzenie Administracyjne

Artykuł 30.

Posiedzenie Administracyjne składa się:

Z Ministra Prezydującego, z Arcy-

Biskupa lub z Biskupa przezeń delegowanego, z sekcji Duchownej; z trzech Radców Stanu, Dyrektorów ieneralnych; z wizytatorów ieneralnych i Sekretarza ieneralnego.

Artykuł 31.

Na posiedzeniach Administracyjnych stanowić się będzie o wszelkich przedmiotach dotyczących się:

1. Spraw których przygotowanie poruczone jest Dyrekcyom według art. 10. 11. 12. i 13. niniejszej organizacyi.
2. Spraw, które według art. 25 i 26 sekcya Duchowna wnosić powinna.
3. To wszystko co się tyczy wykonania przez Kommissye Woiewódzkie rozporządzeń Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

oraz dozoru nad sposobem wykonania.

4. Instrukcyje i objaśnienia.
5. Układanie projektów.
6. Rapporta kwartalne.
7. Nominacye Nauczycieli szkół wyższych i niższych, wyjąwszy Professorów Liceów i Uniwersytetu.
8. Nakoniec to wszystko co Minister z swoiędzy attrybucyi uzna potrzebą wnieść na posiedzenie Administracyine.

Artykuł 32.

Wyłączone są od stanowczéj decyzji na posiedzeniach Administracyinyh:

1. Sprawy należące do Rady ogólnej podług art. 34.
2. Sprawy które podług art. 37. sam Minister decyduje.

Przedmioty iednak mające bydź wniesione na Radę ogólną, powinny bydź poprzedniczo roztrząsanemi w posiedzeniu Administracyiném.

R O Z D Z I A Ł 2.

Posiedzenia Rady ogólnej.

Artykuł 33.

Posiedzenia Rady ogólnej składać będą wszystkie Członki Kommissyi, wymienione w art. 1. niniejszég organizacyi.

Artykuł 34.

Do Rady ogólnej należą:

1. Przedmioty wymagające porozumienia się Rządu z Stolicą Apostolską.
2. Kollizye między władzami Cywilnemi a Duchownemi i między różnemi wyznaniami.

3. Roztrząsanie przygotowanych do urzędzeń projektów, które Rządowi podawane być mają, w materyach pod rozmaite attrubucye Kommissyi właściwe podpadających.
4. Roztrząsanie nowych urzędzeń i instrukcyi szkolnych na wezwanie Ministra.
5. Rozbiór i potwierdzanie książek elementarnych, za poprzednictwem zasięgnięciem opinii sekcji Duchownéy.
6. Stanowienie nowych Parafiy i szkół wyższych, reforma lub zniesienie dawnych.
7. Pensye emerytalne i inne nagrody.
8. Sposób Administracyi funduszków
9. Mianowanie i zmiana Profesorów w Uniwersytecie i Liceach, tudzież Rektorów wszelkich szkół

- wyższych wyiawszy Rektora Uniwersytetu.
10. Opinie nad etatami rocznemi.
 11. Rozpoznawanie przeniewierzeń pociągających za sobą utratę posad i urzędów dozorowi Kommissyi powierzonych, wyiawszy posady i urzędy szkół niższych od Woiewódzkich.
 12. Podawanie opinii względem Kandýdatów do nominacyi Rządu na stopnie hierarchii Kościelney, mianowicie na Biskupów i Suffraganów, oraz Członków Kapituł przez sekcją Duchowną Rzymsko-Katolicką przedstawionych.
 13. Urządzenie wynikające z obowiązku czuwania nad wolnością druku podług przepisów Rządowych.
 14. Roztrząsanie i ostateczne przy-

ięcie raportu corocznie Rządowi składać się mającego.

15. Przedmioty w art. 26. wymienione.

16. Nakoniec każdy przedmiot Kommissyi właściwy, któren bądź sam Minister, bądź komplet posiedzenia Administracyjnego do Rady ogólnej odeszle.

T Y T U Ł V.

Obowiązki i attrybucye Członków Kommissyi.

R O Z D Z I A Ł I.

Minister Prezydujący.

Artykuł 35.

Minister jako Prezydujący w Kommissyi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, kieruje naczelnie wszelkimi iéy działaniami co do Ad-

ministracyi zakładów Duchownych, szkół i przywiązanych do nich funduszów, iako téż co do wykonania praw i postanowień Naszych lub Naszego Namiestnika.

Artykuł 36.

Ma zwierzchni dozór nad порядkiem, sformością, pospiechem, i iednostaynością działań tak Kommissyi w ogóle iako téż w Dyrekcyach i sekcyach, tudzież władz Administracyjnych, w czém te są iemu podległe.

Utrzymuje listy sprawowania się osób pod rozkazami iego pracujących.

Artykuł 37.

W rzeczach nagłych, i które dotyczą się prostego tylko wykonania, sam Minister stanowi.

Artykuł 38.

Minister Prezydujący czy to na posiedzeniu Administracyjnym, czyli

to na posiedzeniu Rady ogólnej, może zawiesić decyzją większości, gdyby ta zdawała mu się przeciwną Konstytucyi, postanowieniom Króla lub Namiestnika, prawom lub dobru publicznemu, poddając rzecz całą natychmiast Namiestnikowi Naszemu w Radzie Administracyjnej.

Artykuł 39.

Minister w potrzebie zwołuje nadzwyczajne posiedzenie.

Artykuł 40.

Na wszystkie posady przy Kancellaryach i Kassach Dyrektorowie ieneralni podają Kandydatów Ministrowi, który z pomiędzy nich mianuje, skoro o ich zdatności przekona się. Assessora zaś prawnego i Assessora budownictwa wybiera na Radzie ogólnej z pomiędzy przedstawionych sobie Kandydatów.

Art. 41.

Artykuł 41.

W przypadkach choroby lub dozwolonego na czas dłuższy oddalenia się Ministra z miejsca, Namiestnik Nasz wyznaczy zastępcę.

Artykuł 42.

Minister odpowiada za to co działa i co podpisuje.

R O Z D Z I A Ł 2.

Dyrektorowie ieneralni.

Artykuł 43.

Pod bezpośrednim dozorem i zarządzaniem Dyrektorów ieneralnych zostawać będą naczelnicy Biór i wszystkie osoby w właściwych Wydziałach pracujące.

Artykuł 44.

Dyrektorowie ieneralni pilnować będą aby czynności wszelkie w ich Dyrekcyach z porządkiem i pospiechem odbywane były.

Tom VII. Do Nru 30.

29

Artykuł 45.

Dyrektor ieneralny ciągle i nieprzerwanie wiedzieć powinien o wszystkich sprawach do iego Wydziału należących i takowe podług rodzaju przedmiotów albo przedstawia Ministrowi, albo wnosi na sessyą, bądź Administracyią bądź Rady ogólney.

Artykuł 46.

Dyrektor ieneralny ułatwiać sam będzie w swoihey Dyrekcyi te działania, gdzie nie chodzi iak tylko o uskutecznienie prostey komunikacyi, o przypomnienie lub przynaglenie, o wykonanie wydanych iuż rozporządzeń, o przesłanie rozkazów wyższych, etatów, wzorów, albo urządzeń ogólnych przez Kommissyą Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przyiętych, albo nakoniec o żądanie objaśnienia od władz niższych.

Artykuł 47.

Dyrektor ieneralny w przedmiotach iego Dyrekcyi dotyczących się, dostrzegać będzie aby przepisy i urządzenia w mocy będące dopełniane były przez podwładnych Urzędników. O przestępujących takowe Ministrowi donosić ma.

Artykuł 48.

Dyrektor ieneralny dawać będzie bacność aby expedyce Kommissyi z uchwaloną decyzyą zgodne były.

Artykuł 49.

Projekta do nowych urządzeń, wydoskonalenia systematu przyiętego, lub ulepszeń służby, w części do Wydziału Dyrektora ieneralnego należący, będą przez niego na posiedzenia Administracyine wnoszone, a jeżeli przyiętemi zostaną, po roztrząśnieniu i przyięciu przez Radę ogólną, w wykonanie wprowadzone będą.

Artykuł 50.

Dyrektor ieneralny składa co trzy miesiące na ręce Ministra rapport czynności swojej Dyrekcyi, a na końcu każdego roku rapport ogólny służyć mający do ułożenia obrazu Stanu Duchowieństwa, edukacyi, i funduszów, Rządowi podać się mającego.

Artykuł 51.

Dyrektor ieneralny odpowiedzialnym jest za to co mu jest poruczone, co działa i co podpisuje. Chcący się uwolnić od odpowiedzialności w przypadku zapadłej większością decyzyi, powinien podać do protokołu swój rozpis, który na następnej sessyi Administracyiney czytany być ma, co iednak decyzyi nie zawiesza.

Artykuł 52.

Pod niebytność Dyrektora lub w przypadku iego choroby, Namiestnik

Nasz na przedstawienie Ministra Prezydującego mianować będzie z Członków Kommissyi zastępcę który wchodzi w ten czas we wszystkie prawa i obowiązki Dyrektora ieneralnego.

R O Z D Z I A Ł 3.

Wizytatorowie ieneralni.

Artykuł 53.

Wizytatorowie ieneralni utrzymywać będą listy Nauczycieli i dawać opinią nad rapportami od szkół przychodzącemi. Oprócz tego co rok, wszystkie wyższe i niższe szkoły, pensye i instytuta tak męskie iak żeńskie zwiedzić powinni. Takowa normalna wizyta nie uwalnia żadnego z nich od szczególnych wizyt w każdym czasie, w którym albo od Kommissyi lub od Ministra polecenie odbierze. Rozkład prac zwyczajnych powyższych Kommissya Rządowa

Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego urządzić będzie corocznie dla obydwóch Wizytatorów.

Artykuł 54.

Wizytatorowie ieneralni i Sekretarz ieneralny układają wspólnie z szczególnych rapportów przez Dyrektorów ieneralnych przy końcu roku złożonych ogólny obraz działań Kommissyi, Stanu Duchowieństwa, edukacyi i funduszów, który wprzód na posiedzeniu Rady ogólnéj roztrząsanym i ostatecznie przyjętym być ma, nim Rządowi podany zostanie,

Artykuł 55.

Wizytatorowie ieneralni na posiedzeniu Administracyjném, mają głos doradczy, a na posiedzeniu Rady ogólnéj mają głos stanowczy. Są oni odpowiedzialnymi za niedopełnienie obowiązków swoich, i za wszystkie

spóźnienia w wykonaniu poleceń Ministra lub Kommissyi.

R O Z D Z I A Ł 4.

Sekretarz Jeneralny.

Artykuł 56.

Sekretarz ieneralny zarządza naczelnie Kancellaryą Kommissyi, ma ogólny dozór nad archiwum Kommissyi, i zwierzchność nad wszystkimi Członkami Kancellaryi, czuwa nad porządkiem, wiernością i pospiechem w expedycjach.

Artykuł 57.

Sekretarz ieneralny przytomnym być winien na wszelkich posiedzeniach Kommissyi. Pod kierunkiem jego utrzymywane będą protokoły posiedzeń tak Administracyjnych iako i Rady ogólnéj.

Artykuł 58.

Sekretarz ieneralny utrzymywać

będzie listę nominacyi Kandydatów, tudzież listę sprawowania się Oficjalistów w Biórach Kommissyi pracujących.

Artykuł 59.

Sekretarz ieneralny zaświadcza wszelkie expedycye przez Ministra lub iego zastępcę podpisać.

Artykuł 60.

Sekretarz ieneralny jest odpowiedzialnym za wierność i dokładność protokółów pod kierunkiem swoim utrzymywanych, tudzież za zgodność expedycyi z decyzją zapadłą.

R O Z D Z I A Ł 5.

Naczelnicy Biór.

Artykuł 61.

Naczelnicy Biór pracują w Dyrekcjach pod dozorem i zwierzchnictwem Dyrektorów ieneralnych.

Artykuł 62.

Naczelników Biór jest obowiązkiem ciąć wszelkich do Wydziału nadchozących expedycyi utrzymywać, treść krótką onych, z wszelkiemi objaśnieniami Dyrektorowi ieneralnemu przedstawiać, odpowiedzi sobie do wypracowania polecone przygotowywać, i to wszystko wypełniać co im od tychże Dyrektorów poruczonem będzie.

Artykuł 63.

Oprócz powyższych attribucyi obowiązki Naczelników Biór są te same względem Dyrekcyów i Dyrektorów ieneralnych, iakie są Sekretarza ieneralnego względem Ministra i Kommissyi.

R O Z D Z I A Ł 6.

Assessorowie prawny i budownictwa.

Artykuł 64.

Assessor prawny przywiązanym

będzie do Dyrekcyi funduszków religijnych i szkolnych dla referowania w przedmiotach dotyczących się zabezpieczenia tychże funduszków, windykacyjnych, sporów prawnych, najmów, dzierżaw, kontraktów; do niego należy pilnować prawności, i wszelkie w tym względzie potrzebne do zachowania formalności, Dyrektorowi ienernalnemu przedstawiać. Wzywany będzie na narady Kommissyi, bądź na posiedzeniu Administracyjném, bądź Rady ogólnej, gdy przedmiot tego rodzaju na iey posiedzenia wniesiony zostanie, i mieć będzie w ten czas głos doradczy.

Artykuł 65.

Assessor budowniczy trudnić się będzie sporządzaniem i sprawdzaniem wykazów kosztów na budowlę, wygotowaniem poruczonych sobie rysów i wykonaniem budowy. Wezwany

na posiedzenie bądź Administracyjne bądź Rady ogólnej, mieć będzie tam w materyach swoich głos doradczy.

T Y T U Ł VI.

Porządek postępowania Kommissyi.

R O Z D Z I A Ł 1.

Pisma wchodzące do Kommissyi.

Artykuł 66.

Wszystkie pisma do Kommissyi przychodzące mieć będą adres: „Do Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.”

Artykuł 67.

Wszelkie pisma do Kommissyi nadesłane, Sekretarz Jeneralny odbiera, otwiera i rozdziela na Dyrekcyę, oddaie zaś nieotwarte Ministrowi lub Dyrektorowi Jeneralnemu te, które do ich rąk własnych zapisane będą, również nieotwarte oddaie Ministrowi

te pisma, które od wyższych władz przychodzą.

Artykuł 68.

Pisma z napisem szczególnym „Do „sekcji Duchownej Rzymsko-Katolickiej” przychodzące, Sekretarz Jeneralny oznaczywszy liczbą i wpisawszy też liczbę w protokół, nierozpieczętowane odsła niezwłocznie Sekcji Duchownej.

R O Z D Z I A Ł 2.

Porządek pracy w Dyrekcjach.

Artykuł 69.

Dyrektorowie Jeneralni stosownie do swoich attrybucyi sprawy do nich należące albo sami ułatwiają, albo też przygotowane podług przepisów niniejszej organizacyi do decyzji przedstawiają.

R O Z D Z I A Ł 3

Porządek pracy w Sekcji Duchownej Rzymsko-Katolickiej.

Artykuł 70.

Sprawy wyłącznie dotyczące się Sekcji Duchownej art. 27. wyszczególnione, Sekcja ułatwiać będzie bez znożenia się z Dyrekcjami.

Artykuł 71.

W materyach Religijno-Administracyjnych art. 10. niniejszej organizacyi objętych, Dyrekcya ogólna wyznań religijnych pisma wchodzące odsyłać będzie do sekcji Duchownej, która opinią swoją da na piśmie, i podług uznaney przez siebie potrzeby, wysłać może z tą opinią jednego z swych Referentów do Dyrektora Jeneralnego wyznań dla wyłuszczenia powodów.

Artykuł 72.

Dyrektor Jeneralny wyznań, przesyłać będzie do sekcji Duchowney, projekta etatów Duchowieństwa katolickiego i rachunki roczne funduszków Duchownych. Sekcja uwagi swe w téj mierze na piśmie oznaymi i na powrót przez Referenta swego dla poparcia ich prześle na posiedzenie Dyrekcyi wyznań religijnych.

Artykuł 73.

Sessye zwyczajne sekcji odbywać się będą dwa razy na tydzień.

Artykuł 74.

Każdę sessyi protokół przez jednego z Referentów trzymany będzie i wszelkie rezolucye w nim w treści zapisywane. Protokół ten przez Ministra podpisanym być ma i w aktach zostaje.

Artykuł 75.

Żadna korespondencya z wydziału wychodzić nie może, któraby w protokóle umieszczoną, i w dzienniku głównym pod liczbą właściwą zapisaną nie była.

Artykuł 76.

Korespondencye z Biskupami i władzami Duchownemi prosto z sekcji z podpisem Jéy prezydującego wychodzić będą.

Artykuł 77.

Korespondencya z władzami krajowemi w materyach do sekcji Duchowney należących, utrzymywana będzie w następujący sposób; iż każda wygotowana w kancelaryi sekcji odezwa w imieniu Kommissyi, lub odpowiedź, wniesioną zostanie przez wyznaczonego Referenta na posiedzenie Administracyine Kommissyi dla

przełożenia powodów ięć i podania do podpisu Ministra.

R O Z D Z I A Ł 4.

Porządek pracy na posiedzeniu Administracyjnem.

Artykuł 78.

Posiedzenia Administracyjne zwyczajne odbywać się będą dwa razy w tydzień.

Artykuł 79.

Komplet posiedzenia Administracyjnego, składa się najmnięj z trzech członków, większość zdań stanowi decyzyą, równość prezydujący rozwiązuje.

Artykuł 80.

W przypadku nieobecności Ministra na posiedzeniu Administracyjnem, zwyczajnem, lub nadzwyczajnem, zastępuje go za poprzedniczém wezwaniem pierwszy Dyrektor z porządku.

Roz-

R O Z D Z I A Ł 5.

Porządek pracy na posiedzeniu Rady ogólnej.

Artykuł 81.

Posiedzenia Rady ogólnej odbywać się będą pod prezydencją Ministra. W przypadku Jego nieobecności zastępuje go w prezydencji Prymas Królestwa; w nieobecności Prymasa pierwszy z porządku nominacyi Senator bądź Duchowny bądź Świecki, albo też Minister członek Kommissyi. W nieobecności Senatora lub Ministra pierwszy z porządku nominacyi Radca Stanu Dyrektor Jeneralny.

Artykuł 82.

Posiedzenia ogólne odbywać się będą dwa razy w tydzień, lub więcej, podług potrzeby, komplet te-

Tom VII. do Nru 30.

30

go posiedzenia składa się najmniej z członków siedmiu.

Artykuł 83.

Na posiedzeniach Rady ogólnej przytomnym być zawsze powinien członek tego wyznania, którego rzecz oddana została pod deliberacyą, lub inny trudniący się interessami tego wyznania.

Artykuł 84.

Będzie utrzymywany pod kierunkiem Sekretarza Jeneralnego Kommissyi protokół posiedzeń Rady ogólnej. Każde posiedzenie zaczynać się będzie od czytania takowego protokołu. Następnie będą czytane protokoły treściowe posiedzenia Administracyjnego i Sekcyi Duchownej Rzymsko-Katolickiej, a dopiero wnoszone przedstawienia w rzeczach które mają być przedmiotem narady.

Artykuł 85.

Po odbytym naradzie, jeżeliby nie zachodziła iednomyślność, następować powinno w każdej materji wotowanie. Większość zdań stanowi decyzją, równość prezydujący rozwiązuje.

R O Z D Z I A Ł 6.

Expedycya.

Artykuł 86.

Wszelkie decyzje Kommissyi, czy w Dyrekcyach czy na posiedzeniu Administracyjnym, czy na posiedzeniach Rady ogólnej zapadłe, mieć będą przy expedycjach tytuł ogólny „Kommissya Wyznań Religijnych „i Oświecenia Publicznego” i nadto tytuł szczególny tej Dyrekcyi lub Sekcyi do której interes należy.

Artykuł 87.

Wszystkie expedycje Kommissyi oprócz wyrażonych w art. 76. wycho-

dzie będą z podpisem Ministra lub iego zastępcy i zaświadczone przez Sekretarza Jeneralnego.

T Y T U Ł VII.

Towarzystwo do ksiąg elementarnych.

Artykuł 88.

Będzie przy Kommissyi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Towarzystwo do ksiąg elementarnych złożone z członków przez też Kommissyą wezwanych, pomiędzy którymi mieścić się będą: Rektor Uniwersytetu i Rektorowie Liceów Warszawskich.

Artykuł 89.

Obowiązkiem tego Towarzystwa będzie przysposabiać dzieła elementarne do użytku szkolney młodzieży, zastosowane do rozmaitych klass, nadesłane sobie rozbierać i z opinią swoją do potwierdzenia Kommissyi podawać.

Artykuł 90.

Z grona Towarzystwa elementarnego będzie wyznaczoną oddzielną deputacyą, któręy będzie obowiązkiem rozważać (po odbytym ścisłym examinie) kwalifikacye podających się na nauczycieli, lub chcących zakładać pensye żeńskie bądź męskie (wyjąwszy jednak tych, co podają się na professorów teologii, lub na nauczycieli religii) i opinią swoją o ich obyczajach, moralności i zdolności przesyłać Kommissyi.

T Y T U Ł VIII.

Urządzenia ogólne.

Artykuł 91.

Organizacyą swoją wewnętrzną tudzież towarzystwa elementarnego i de-

putacyi kwalifikacyiney Kommissya Rządowa urządzi na swém posiedzeniu. Takąż organizacyą wewnętrzną urządzi dla siebie Sekcya Duchowna i prześle ją w kopii przez Sekretarza Jeneralnego Radzie ogólnéy.

Artykuł 92.

Kancellaryą Kommissyi urządzi Minister wraz z Dyrektorami Jeneralnemi.

Artykuł 93.

Żaden z członków Kommissyi oddalać się nie może bez zezwolenia Ministra

Minister członkom płatnym dozwalać iest mocen oddalenia się na dni dziesięć: na dłuższy zaś przeciąg czasu na podanie Ministra Namiestnik Nasz pozwolenie udzielać będzie. Officya-

liści Kommissyi od Ministra tylko zyskiwać mogą dozwoleńie oddalenia się, na przedstawienie Dyrektorów Jeneralnych.

Artykuł 94.

Na zasadach niniejszego postanowienia ułożony będzie ogólny etat wydatków Kommissyi, tudzież lista Urzędników, i osób bióro iéy składających. Takowy etat i lista corocznie przez Ministra Prezydującego, Nam do potwierdzenia podawane byđz maia.

Artykuł 95.

Wszelkie postanowienia poprzednie niniejszemu przeciwné, zostaią uchylonemi.

Artykuł 96.

Wykonanie przepisów niniejszego postanowienia, które w Dzienniku

Praw byź ma umieszczone, Namie-
stnikowi Naszemu polecamy.

Dan w Carskiem Siele dnia 1² Sier-
pnia 1821 roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Wyznań i Oświecenia
(podp.) Stanisław Grabowski.

przez Cesarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) Jg. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) Jg. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni

W zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra

Antoni Podbielski

Dzień ogłoszenia d. 21. Października 1821 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My A L E X A N D E R I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Przekonawszy się że przepisy wy-
dane dla Izby Obrachunkowey Na-
szego Królestwa Polskiego dekretem
Naszym z dnia 1³ Października 1816
roku objęte, potrzebują poprawy, ia-
ką ezteroletnie doświadczenie za ko-
nieczną wskazuje; po wysłuchaniu
zdania ogólnego zgromadzenia Rady
Stanu, postanowiliśmy i stanowimy
co następuje:

T Y T U Ł I.

O składzie Izby Obrachunkowey.

Artykuł 1.

Izba Obrachunkowa składać się
Tom VII. do Nru 30. 31

będzie z Prezesa, czterech Radców i Pisarza; etat coroczny oznaczy liczbę Assessorów, Buchhalterów, Rachmistrzów pierwszcy i drugiéy klasy, iako téż Sekretarzy i Kopiistów.

Artykuł 2.

Do składu Izby Obrachunkowéy powinni być tylko powołani ci Urzędnicy, którzy już poprzedniczo w jakimkolwiek Wydziale Administracyjnym pracując, zdatnością i doświadczeniem, celowali, wyiawszy tych którzy znajdować się mogą w obowiązku usprawiedliwienia się przed Izbą Obrachunkową, czyli to z dozoru lub poboru, albo téż z szafunku iakiegokolwiek własności publiczney. Urzędnicy iednak rzeczony Izby przy równéy zdatności będą mieli do awansów pierwszeństwo: i tak Rachmistrz pierwszéy klasy, Buchhalterowie i Se-

kreтары mogą być posunięci na Assessorów lub Pisarza, Pisarz lub Assessorowie mogą postąpić na Radców.

Artykuł 3.

Prezesa Izby Obrachunkowéy mianujemy My Król, na przedstawienie Naszego Namiestnika, również mianujemy Radców, Assessorów i Pisarza, na przedstawienie tegoż Namiestnika, oparte na przedstawieniu Prezesa, innych Urzędników Izby na podanie Prezesa mianuje Nasz Namiestnik, osoby składające Kancellaryą i należące do posługi, zawisły od nominacyi Prezesa.

Artykuł 4.

Prezes Izby Obrachunkowéy wykoną przysięgę przed Naszym Namiestnikiem w Radzie Stanu, wszyscy zaś inni Urzędnicy i Oficjaliści przed Prezesem.

T Y T U Ł II.

*O attrybucyach Izby Obrachunkowéy
i iéy stosunkach z Władzami.*

Artykuł 5.

Namiestnik Nasz mieć będzie zwierzchni dozór nad Izbą Obrachunkową. Prezes teyże Izby obowiązany będzie podawać mu wprost rapporta kwartalne o postępie iéy prac, tudzież ogólne obrazy z przychodu i rozchodu, wszelkich funduszów publicznych Królestwa Polskiego, z każdego roku z osobna wygotowane, wraz z ważniejszymi w rewizyi rachunków wynikającymi postrzeżeniami. Obrazów takowych i postrzeżeń, ieden exemplarz Nam Królowi przez Namiestnika Naszego przesłany być ma.

Artykuł 6.

Wszelkie władze obowiązane są pod własną odpowiedzialnością zado-

syć czynić wezwaniom lub poleceniom Izby Obrachunkowéy w przedmiotach iéy działaniom właściwych.

Artykuł 7.

Izba Obrachunkowa w każdym razie gdy tego uznamy potrzebę, poda Nam lub Namiestnikowi Naszemu swoje uwagi nad projektem do budżetu ieneralnego, oparte na doświadczeniu czerpaném z rachunkowości lat upłynionych.

Artykuł 8.

Do Izby Obrachunkowéy należy ostateczna rewizya rachunków i o nich stanowienie, zatem ze wszelkich funduszów bądź publicznych bądź pod opieką Rządu zostających, a to tak z poboru iako i szafunku rachunki składane iéy być mają.

Artykuł 9.

Wszelkie rachunki podawane będą rocznie podług epoki kalendarzowéy

to iest: za czas od 1. Stycznia do końca Grudnia każdego roku, wyiawszy iednak przypadki zmiany osoby rachuiący się, w których rachunki roczne muszą być dzielone stosownie do czasu pełnionych obowiązków przez rachuiących się Urzędników, gdyż każdy zdawiający rachunki, odpowiada tylko za właściwe sobie działanie, tudzież w przypadku pobranych w ciągu roku do dalszego wyrachowania się funduszów, z których częściowe rachunki podobnie składane być winny.

Artykuł 10.

Termin do złożenia wszelkich rachunków Izbie Obrachunkowey nazywamy w ciągu pierwszego półroczu, naydaléj do dnia ostatniego Czerwca roku następnego.

Artykuł 11.

Ponieważ zaś rachunki takowe wprost do Izby Obrachunkowey od-

syłanemi być nie powinny, ale wprzód przez pierwszą rewizyą władz bliższy dozór mających przechodzić muszą, zatém władze te bezpośrednio nad Kassami lub osobami rachować się obowiązani przełożone, mają urządzić dość wczesne składanie sobie rachunków, aby przed odesłaniem ich do Izby mogły:

1. Sprawdzić je co do rachuby.
2. Porównać z dowodami.
3. Zaświadczyć że porównanie przychodu z wydatkiem, sprawiedliwie iest w nich zamieszczone.
4. Zaświadczyć również, że remanent z tego porównania wynikający istotnie znaydował się w téjże Kassie.
5. Co do przychodu poświadczyć rzetelność zaległości na kontrybuentach w rachunku wykazanych.

6. Sprostować natychmiast popełnione omyłki i przedsięwziąć środki tak dla spieszego odzyskania uronionéj własności publicznej, iako i ukarania podobnych przekroczeń, jeżeli jakie wykryją.

7. Protokół téj czynności spisać, do odpowiedzi Kassyerowi przesłać, odebrane odpowiedzi opinią swoją opatrzyć, i wraz z rachunkiem Izbie Obrachunkowéj w terminie artykułem poprzednim oznaczonym przesłać.

Artykuł 12.

Dla zapewnienia przeto w działaniach takowych regularności ze strony rachujących się, stanowiąmy następujące przepisy:

a.) Władze nad kassami i osobami rachować się winnemi prze-

łożone, nie odbierając rachunków w czasie przez siebie oznaczonym, obowiązane są wypłatę pensyi uchybiającego wstrzymać, i o tém natychmiast Izbie Obrachunkowéj donieść.

b.) Kassyer lub rachujący się, który spóźnia złożenie rachunku o dni 10. po terminie przez właściwą sobie władzę naznaczonym, traci iedną trzecią część płacy miesięcznej, przetrzymujący dni 20. dwie z trzech części, opóźniający dni 30. całą miesięczną płacę, która do funduszu karnego wlaną będzie.

c.) Dwa razy uchybiający, od służby rządowéj oddalony będzie.

Artykuł 13.

Gdyby zatem rachunek iaki nie w przepisanej formie, i bez dopełnienia tych pierwszych działań artyku-

łem 11. wskazanych był Jzbie Obrachunkowéy złożonym, takowa mocną jest nie tylko zwrócić go na koszt władzy odsełaiący, lecz nadto może wymierzyć stosowną karę pieniężną.

Artykuł 14.

Gdyby zaś z upłynionym miesiącem Czerwcem, rachunek iaki Jzbie Obrachunkowéy, wcale podanym nie został, natenczas prezydującemu władzy uchybiający, a nawet w miarę uznania i naczelnikowi wydziału, gdzie takowy znajduje się, ma być pensya tak długo za dyspozycjami Jzby Obrachunkowéy na Skarb zabierana, dopóki rachunek lub rachunki brakujące złożone iéy nie będą. Jeżeliby jednakże odcięcie pensyi, dłużéy iak miesięcy trzy bezskutecznie trwać miało, w ówczas Jzba Obrachunkowa winna o opóźniający się władzy donieść Na-

miestnikowi Naszemu, a to dla zarządzenia skuteczniejszych środków.

Artykuł 15.

Jzba Obrachunkowa po roztrząśnieniu i sprawdzeniu rachunków w sposobie w art. 11. przepisany sobie podanych

a.) albo je znajdzie zupełnie usprawiedliwionemi.

b.) albo nie.

ad. a.) W pierwszym przypadku wydaie zakwitowanie w imieniu Naszém dla rachującego się, podpisane przez komplet art. 28. przepisany, na posiedzeniu obecny, i takowe odseła władzy która rachunek przedstawiła, końcem wręczenia go rachującemu się i zawiadania o tém właściwą Komisją Rządową. Rachunki

same ciągle w archiwum Izby Obrachunkowéy zachowane być powinny, dowody zaś do nich po upływie lat sześciu, w miarę uznania, zniszczone być mogą.

ad. b.) W drugim przypadku przesyła władzy, od której rachunek odebrała, postrzeżenia swoje, celem wyjaśnienia i udowodnienia, określa termin w którym odpowiedzi i tłumaczenia się od władzy téż nadesłane być powinny, za których odebraniem cały rachunek podobnież w imieniu Naszém ostatecznie zadecyduje. W razie zaś nie nadesłania odpowiedzi w terminie oznaczonym, o rachunku i bez tłumaczenia decydować iest mocna.

Artykuł 16.

Odpowiedzi na wszystkie monita Izby Obrachunkowéy, w jednym re-skrypcie lub Protokóle notat objęte, razem składane być mają. Te monita w ważniejszych przedmiotach powtórzone być mogą, ile razy Izba Obrachunkowa znajdzie potrzebę dokładniejszego udowodnienia rachunków.

Artykuł 17.

Dostrzeżone przez Izbę Obrachunkową w rachunkach uchybienia, mogą być dwoiakiego rodzaju, i ściągać się bądź do formy, bądź do rzeczywistości lub prawności.

Pierwsze będą pieniężnie karane, stosownie do przepisów poniżej w artykule 19. umieszczonych.

Co do drugich decess będzie ustanowiony.

Osoba obowiązana do zwrotu wskazana i czas w którym ma zwrot nastąpić, oraz kassa do której ma być wniesionym, wymienione zostaną. Jeżeli decess pochodzi z omyłki, prócz zwrotu kara pieniężna mieysce mieć będzie, jeżeli zaś jest skutkiem prze niewierzenia, Izba Obrachunkowa za wiadomi o tém Kommissyą Rządową, w której wydziale rachuiący się znajduje, w celu oddania go pod Sąd, i skutecznego na przyszłość zaradzenia podobnym wypadkom.

Artykuł 18.

Do Izby Obrachunkowéj należy ostateczna rewizya rachunków i ich zakwitowanie. W przypadku ustanowionego przez tęż Izbę decessu, uznany za winnego natychmiast władzy właściwéj, wskazanym będzie, w celu ściągania środkami exekucyi wy-

kazanéy na nim należności skarbowéy. Mieniący się bydz uciążonym, ustanowieniem na nim decessu przez Izbę Obrachunkową, udać się może w przeciągu naydaléy trzech miesięcy od wręczenia sobie decyzji, za pośrednictwem właściwych Kommissyi Rządowych, do Naszego Namiestnika w Radzie, który po zasiągnięciu potrzebnych wiadomości, albo skargę odrzuci, albo decyzyą Izby Obrachunkowéj zmieni. Po upłynieniu trzech miesięcy żadna skarga przyjętą nie będzie, i decyzya Izby Obrachunkowéj staie się prawomocną; a władze którym do wręczenia przez Izbę przesłaną będzie, pod własną odpowiedzialnością w drodze właściwéj exekwować ją winny.

Zdaiącego rachunki usprawiedliwiać w wydatkach rozkaz właściwéj Kommissyi Rządowéj. Gdyby zaś Izba

Obrachunkowa w takowych rozkazach znalazła nieprawne i bez należnego upoważnienia użycie grosza publicznego, o słuszności uczynionych przez nią postrzeżeń, My Król lub Nasz Namiestnik stanowić będzie.

Artykuł 19.

Każde uchybienie w rachunkowości lub niedopełnienie poleceń Jzby Obrachunkowéy, mocną jest też Jzba ukarać opłatą pieniężną, której maximum będzie zł. polsk. 100. na każdy szczególny przypadek.

Artykuł 20.

Jzba Obrachunkowa dostrzega czyli wszyscy Kassyerowie i Urzędnicy zdający rachunki mają należne kaucye. W przypadku zaszłego w téy mierze uchybienia ostrzega, naprzód właściwą Kommissyą Rządową, a gdyby to
nie

nie było skuteczném, donosi Naszemu Namiestnikowi w Radzie.

Władze nad kassami przełożone na podniesienie kaucyi nie wprzód dozwolić są mocne, dopóki ostatni z urzędowania kaucyonowanego officyalisty rachunek przez Jzbę Obrachunkową pokwitowany nie będzie; uchybiająca przeciw temu przepisowi władza, staie się odpowiedzialną Rządowi za straty z zawczesnego wydania kaucyi wynikłe.

Artykuł 21.

Wszelkie urządzenia tyczące się rachunkowości, utrzymywania kass, wzory, instrukcye do rachunków i tym podobne, powinny byđz za poprzedniczém wspólném porozumieniem się tak Kommissyów Rządowych z Jzbą Obrachunkową, iakoteż i nawzaiem przepisywane; w skutek czego iak

przez też Kommissye Rządowe lub Jzbę Obrachunkową w tych różnych przedmiotach wydane będą, mają być z obu stron wzajemnie komunikowane dla zobopólnego dostrzegania wykonania tych przepisów.

Artykuł 22.

Corocznie zaraz po zatwierdzeniu budżetu ogólnego, Nasz Namiestnik prześle go Jzbie Obrachunkowéj w kopii wierzytelnej, w takichże kopiach etaty szczególne, komunikowane iéy będą przez władze zatwierdzające; zawiadomioną równie ma być niezwłocznie o wszystkich zmianach, które w ciągu roku zayść mogą w tychże etatach.

Artykuł 23.

Jzba Obrachunkowa o każdym ustanowieniu nowéj kassy lub zmia-

nie dawnéj, iakoteż o każdym rodzaju wpływu w budżecie nieumieszczonym, uwiadomioną być powinna.

Artykuł 24.

Obowiązkiem będzie Jzby Obrachunkowéj sporządzić inwentarz ogólny, własności publicznej tak ruchomej iako i nieruchomej stanowiący majątek krajowy, a to z inwentarzów szczególnych, iakie przez władze naczelne rządowe, w sposobie i czasie postanowieniem oddzielném Naszego Namiestnika przepisać się mającém, dostarczone sobie mieć będzie.

Artykuł 25.

Takowy inwentarz raz zogółowany i odmiany o których Jzba Obrachunkowa każdorocznie od właściwych Kommissyów Rządowych uwia-

domioną bydz winna, stanowić będą zasady do następujących iéy działań.

a.) Co do własności nieruchomości: Jzba Obrachunkowa przestrzegać będzie ażeby każdy przedmiot inwentarzem objęty z właściwym sobie dochodem i ciężarami mieścił się na respective etatach.

b.) Co do własności ruchomych: przestrzegać będzie czyli przedmioty tego rodzaju iakiegokolwiek bądź nazwania, przez dostateczny dozór są zabezpieczone, w przypadku zaś gdyby dostrzegła zniszczenia, lub ich uронienia, uwiadomi o tém właściwą Kommissyą Rządową w celu zaradzenia stracie i pociągnięcia winnych do odpowiedzialności. Przy rapporcie zaś ge-

neralnym Naszemu Namiestnikowi o tém doniesie.

Artykuł 26.

Nasz Namiestnik tylko będzie mocen na przedstawienie właściwych Kommissyów Rządowych umarzać uронione iakimkolwiek sposobem lub przypadkiem, i odzyskać się lub z użycia usprawiedliwić nie mogące fundusze w gotowiźnie, lub inne własności publiczne, za poprzedniem zasięgnięciem opinii Jzby Obrachunkowéy.

T Y T U Ł III.

O prawidłach sprawdzenia i oczyszczenia rachunków.

Artykuł 27.

Prawidła generalne ściągające się do rewizyi rachunków są następujące:

a.) Jzba uważać będzie za główną

zasadę do rewizyi rachunków budżet i etaty każdo-roczne.

b.) Nie przyzna za prawną żadnéy percepty który w etacie nie znajduie zamieszczonéy, wyiawszy przypadek, gdyby takowa szczególném postanowieniem Nas Króla lub Namiestnika Naszego była upoważnioną.

c.) Zaległości w dochodach stałych, w tenczas będą usprawiedliwione, kiedy rzetelność onych poświadczy Władza przyzwoita pod własną odpowiedzialnością.

d.) Każdy wydatek dopełniony a w etacie nie wymieniony iest nieprawny, a zatém skarbowi do zwrotu przyznanym będzie, tak iak wszelkie wydatki, nad lub przeciw zakreszeniu etato-

wemu poczynione, wyiawszy gdyby nastąpiły z mocy Naszego upoważnienia w formie dekretu do rachunku załączonego, lub Naszego Namiestnika w Radzie.

e.) Żadne wydatki przy których nie będzie dołączony kwit podpisany przez stronę odbierającą i do odebrania etatem lub assygnacją imiennie upoważnioną, przyjęte nie będą, wyiawszy w przypadku gdyby kwit podpisany był przez umocowanego z dołączoném urzędowém pełnomocnictwem.

f.) Kwity nieumiejących pisać w tenczas tylko przyjęte będą, gdy na nich położone znaki poświadczone będą, bądź przez Urzędnika publicznego niebę-

dącego w służbie kassowéy, bądź przez dwóch wiary godnych świadków.

g.) Dowody gdyby były skrobane, pokreślone, lub poprawiane przyjęte nie będą, i inne w ich miejsce złożone być muszą.

Władza zaś obowiązana odbyć pierwszą rewizyą, piętęźnie ukaraną zostanie.

h.) Wydatki czynione na mocy kontraktów, kosztorysów, planów i rysunków, albo takie które do złożenia registrów lub rachunków, dają powód, wtedy tylko przyjęte będą, gdy są opatrzone przyzwolitą upoważnieniem, i wsparte oryginalnymi kontraktami, kosztorysami,

planami lub rysunkami, tudzież rejestrami, udowodnionemi, poświadczonemi, i podpisanemi wedle przepisów artykułu 11. niniejszego urządzenia.

i.) Kwity i dowody z innych miar legalne, lecz które podług przepisów powinny być na papierze stęplowym, mogą być przyjęte, lecz kara co do stępla podług prawa wymierzona zostanie.

k.) Izba Obrachunkowa obowiązana jest przestrzegać, aby żadne z końcem roku remanenta, czyli to z oszczędności, lub od wydatków zamierzonych a nieuskruteczniionych powstałe nie były zachowywane w Kassach, lecz aby przesłane były do Kassy ieneralnéy Królestwa. Izba

zawiadomi Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu o każdym w tym względzie uchybieniu, a ta obowiązana jest albo nakazać wniesienie remanentu do Kasy ieneralnéy, albo takowy potrącić w wypłatach następnie uiścić się mających.

T Y T U Ł IV.

O sposobie urzędowania Izby Obrachunkowéy.

Artykuł 28.

Izba Obrachunkowa zgromadza się w miejscu zwyczajném każdego dnia, wyiawszy dni świąteczne, komplet Izby składa się z trzech Członków, większość głosów stanowi decyzją, równość zdań Prezydujący rozwiązu-

je. Pisarz i Assessorowie mają głos doradczy. Jeżeli Prezydujący wezwie Pisarza lub Assessora na zastąpienie nieobecnego Radcy, zastępujący wchodzi w prawa zastąpionego. Pod niebytność Prezesa zastępuje Go pierwszy z rzędu Radca, jeżeli przez Namiestnika Naszego inny zastępca wyznaczony nie będzie.

Artykuł 29.

Do Prezesa należy wyłącznie rozkład pracy, karność Officyalistów, przedstawianie ich do nagrody, tudzież korespondencya z władzami.

Artykuł 30.

Izba Obrachunkowa odpowiedzialną jest za pośpiech pracy, o który postępuje co kwartał zdawać będzie rapporta Naszemu Namiestnikowi, a

to stosownie do przepisu artykułem 5. obiętego.

Artykuł 31.

Izba Obrachunkowa sama sobie przepisze sposób wewnętrznego postępowania i porządku pracy, który w miarę potrzeby i doświadczenia udoskonalać będzie.

Artykuł 32.

Od dnia ogłoszenia niniejszego postanowienia dekret Nasz z dnia 1^{go} Października 1816 roku Izbę Obrachunkową urządzający, iako też postanowienie Namiestnika Naszego z dnia 23. Grudnia 1817 roku, przepisujące kary na uchybiających w składaniu rachunków, są zniesione.

Wykonanie tego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczone, polecamy Izbie Obra-

chunkowój, i władzom Rządowym, w czém do której należy.

Dan w Carskiem Siele dnia 2^{go} Sierpnia 1821 roku.

(podpisano) ALEXANDER.

w Zastępstwie Ministra
Prezydującego w Kom-
missyi Rządowój Przy-
chodów i Skarbu.
Minister Sprawiedliwości

(podpisano) *M. Badeni.*

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem.

Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Ig. Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z wypisem.

Minister Sprawiedliwości.
M. Badeni.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra
Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 23. Października 1821 roku.

DZIENNIK PRAW

N^{ro.} 31.

Tom siódmy.

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi
Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

W uskutecznieniu artykułów 277 i 278 Prawa Kodexu Karzącego, na przełożenie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji, postanowiliśmy i stanowiąmy.

Artykuł 1.

Wszelkie stowarzyszenia się tajne, iakikolwiek cel mające zostają zakazane w Królestwie Polskim.

Artykuł 2.

Za tajne uważa się każde towarzystwo, które bez wyraźnego Rza-

dowego dozwoleńia zawiązaném zostało.

Artykuł 3.

Nie wolno iest równie należeć do towarzystwa zagranicznego, ieżeli towarzystwo to w tamtym kraju iest zakazaném, lub ieżeli ma iakowy cel polityczny.

Artykuł 4.

Umowy, wspólki, lub stowarzyszenia handlowe nie uważają się za towarzystwa tajne, zakazane.

Artykuł 5.

Każdy Urzędnik do czuwania na zakazane towarzystwo obowiązany, każdy zwierzchnik Uniwersytetu, Szkoły, lub innego Instytutu publicznego, dozór członków lub uczniów powierzony sobie mający, za niedozor w przypadkach właściwych swego urzędu, lub niedoniesienie przyzwoitéy

Władzy, oprócz kary prawem przepisanej, pozbawionym zostanie swojego urzędu lub posady.

Artykuł 6.

Wykonanie tego postanowienia; ogłoszenie i umieszczenie w Dzienniku Praw, Kommissyom Rządowym w czém do którój należy, polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 6. Listopada 1821.

(podpisano) **ZAIĄCZEK.**

Minister Spraw Wewnętrznych
i Policji

(podpisano) *T. Mostowski.*

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podp.) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem.

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra

Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 16. Grudnia 1821 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.
Cesarza Wszech Rossyi
Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Przywodząc do skutku artykuł 4. postanowienia Najjaśniejszego Pana z dnia $\frac{17}{27}$ Sierpnia r. z. względem zabezpieczenia funduszu na utrzymywanie dróg bitych; przez zaprowadzenie stosownych opłat od przejeżdżających; na przełożenie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji, oraz po wysłuchaniu zdania ogólnego zgromadzenia Rady Stanu, postanowili-śmy i ustanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Na traktach głównych na drogi bi-
Tom VII. do Nru 31. 34

te wyrobionych i w miarę ich wybudowania zaprowadzoną będzie opłata podług następujących zasad i przepisów pobierać się mająca. Za każdą milę:

- a.) od iednego konia lub wołu zaprzężnego bądź luźnego oraz krowy dwa grosze polskie.
- b.) od sztuki mniejszego bydła iako to: cieląt, owiec, kóz i nierogacizny ieden grosz polski.

Artykuł 2.

Przepisy ogólne.

- a.) Pobór téy opłaty nie może być żądany iak tylko tam gdzie stacya całkowita pocztowa drogi bitey iest ukończoną.
- b.) Przy opłacie stacyów dróg bitych w proporcya mil przewyżka trzy lub mniéy stay albo wer-

sztów wynosząca, za żadną, większą zaś za pełną milę uważaną będzie.

- c.) Pobór przy stacyach będzie uskuteczniiony przez przyjeżdżającego.
- d.) Każdy przyjeżdżający do stacyi winien zapłacić drogowe, chociażby cały stacyi nieprzejechał.

Artykuł 3.

Uwolnienie z pod opłaty drogowej.

Nie będzie pobierana opłata drogowa

- a.) Od koni dostawionych do powozów dworu Najiaśnieyszego Pana i Jego Najiaśnieyszey Familii.
- b.) Od wszystkich transportów Rządowych (ieżeli prowadzący też

transporta rządowe świadectwem władzy Administracyinéy są opatrzeni) niemniéy pocztowych (wyiąwszy extrapocztę) konie z pod extrapoczt wracające wolne od opłaty.

c.) Od wojskowych w mundurze, od koni i wszelkich transportów wojskowych.

d.) Od sprzężaiu wieyskiego w próżnych bądź ładownych wozach włościańskich jeżeli ci wiezą własne zboże, słomę, siano, iarzyny, nawóz, len, konopie i inne tym podobne produkta wieyskie.

e.) Od koni i bydła wszelkiego rodzaju na paszę idącego.

f.) Od podwód zboże w snopie i ziarnie, oraz siano z łąk do fol-

warku, albo na pole prowadzących, iako też wychodzących na robotę lub z niéy powracających, tudzież od officyalistów prywatnych przy tychże podwodach.

g.) Od wszelkich transportów gospodarskich w obrębie własnego gruntu prowadzonych.

h.) Od officyalistów drogowych iedynie przy sprawowaniu obowiązków służbowych iędzających.

Artykuł 4.

Przepisy Policyjne.

a.) Każdy opłacający myto drogowe powinien się przed rogatkami zatrzymać, należytość zapłacić i kwit odebrać, który w następującéy rogatce odany byź ma. Jadącym extrapocztą wolno

jest razem na stacyi pocztowéy drogowe zapłacić i kwit do następującéy stacyi oddać.

Jeżeli dojechawszy do następującéy rogatki lub stacyi pocztowéy, nie złoży kwitu z stacyi poprzedniéy, którą przebył, podlega karze od iednego konia, lub wołu po piętnaście groszy, od mnieyszego bydła po siedm groszy; opłacając też karę na stacyi gdzie odkryte zostało przemycenie.

b.) Wolno jest podróżnemu podać do naybliższego Urzędu Policyinego swoje zaskarżenie jeżeli się bydz sądzi pokrzywdzonym, lub zapisać się na rogatce w księdze do tego przygotowaney.

c.) Taryffa opłat ma bydz w mieyscu poboru wywieszona.

d.) W razie wątpliwości domniemywanie prawne jest na stronie twierdzącego iż mu służy uwolnienie od opłaty drogowéy, lecz ten późniéy o kontrawencyą przekonany, zapłaci w dwóynasób karę pod odstępem a) artykułu ninieyszego przepisana.

W przypadku iednak odstępem b.) artykułu 3. przewidzianym, uwolnienie od opłaty drogowéy nastąpić tylko może za okazaniem świadectwa Władz Administracyinyh.

e.) Wszelkie nadużycia officyalistów opłatę powyższą pobierających karcone będą drogą karności przez władzę onymże bezpośrednio przełożoną.

Uskutecznienie ninieyszey uchwały, która w Dzienniku Praw umie-

szczoną być ma; Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyiney dnia 20. Listopada 1821 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Spraw Wewnętrznych i Policji.

(podpisano) T. Mostowski.

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kossecki

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra
Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 25. Grudnia 1821 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A I

Cesarza Wszech Rossyi

Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Gdy stosownie do artykułu 9 i 10. Statutu Organicznego o Reprezentacyi Narodowej, zdolność bycia powołanym do Urzędów Publicznych, zależy od używania praw Obywatelskich; ażeby zaś używać praw Obywatelskich, potrzeba między innemi warunkami być zapisanym w księgi

obywatelskie przez Rady Woiewódzkie utrzymywane, w dopełnieniu przedto powyższych artykułów, oraz artykułu 1. dekretu Najjaśniejszego Pana dnia ^{29 Września}_{11 Października} 1816 roku, stanowiącego przepisy względem układania i czyszczenia listy Obieralnych w Radach Woiewódzkich, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Urzędnicy publiczni każdego Wydziału (pod którym wyrazem rozumiem się tak ci wszyscy którzy są mianowani przez Króla lub przez Jego Namiestnika, iak ci którzy są obierani) obowiązani są być zapisanemi

w księgi Obywatelskie przez Rady Woiewódzkie utrzymywane.

Artykuł 2.

Urzędnicy po dniu 21. Października 1817. roku mianowani, powinni nad to być umieszczonemi w listach przez Seymiki i Zgromadzenia Gminne podawanych, przez Rady Woiewódzkie oczyszczonych, a przez Senat potwierdzanych.

Artykuł 3.

Do wykonania przepisów, dwoma powyższemi artykułami niniejszego postanowienia objętych; oznacza się termin po dzień ostatni Grudnia 1822 roku.

Artykuł 4.

Niedopełniający tych przepisów w

czasie przez poprzedzający artykuł oznaczonym, nie będą mogli sprawować Urzędów publicznych.

Artykuł 5.

Żadna Władza Rządowa (wyjąwszy przypadek objęty w artykule 34. Konstytucyi) nie ma do mianowania przedstawiać osób, które nie udowodnią, że powyższym przepisom zadosyć uczyniły.

Artykuł 6.

Wykonanie niniejszego postanowienia, umieszczenie w Dzienniku Praw, oraz dopilnowanie ścisłej onego exekucyi Kommissyom Rządowym oraz innym Władzom Naczelnym, w czém do której należy, polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyinéy dnia 2. Grudnia 1821 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Spraw Wewnętrznych i Policji
(podp.) *T. Mostowski.*

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

w Zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra
Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 14. Stycznia 1822 roku

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożéy Łaski

My ALEXANDER I.

Cesarz *Wszech Rossyi, Król Polski*
etc. etc. etc.

Chcąc zapobieżć ciągłym ze wszech
stron zażaleniom Starozakonnych na
ucisk i uciemiężenie ubogich przez
dotychczasowe Kahały, wzięwszy na
uwagę przełożenia Kommissyów Rzą-
dowych względem potrzeby zniesie-
nia tychże Kahałów po ustanowieniu

dozorów Bożniczych; postanowiliśmy i stanowiemy:

Artykuł 1.

Od dnia ogłoszenia niniejszego postanowienia wszystkie tak zwane Kahały w gminach Starezakonnych dotąd po miastach Naszych będące ustaia.

Artykuł 2.

Kommissye Rządowe w tém co się którey tyczy zajmą się wydaniem stosownych urządzeń.

Artykuł 3.

Kommissye Woiewódzkie i Urząd Municypalny w mieście stołeczném Warszawie trudnić się będą przez władze pośrednie, rozkładem i poborem podatków skarbowych od mieszkańców wyznania Moyżeszowego przypadających, w sposób iaki Kom-

missya Rządowa Przychodów i Skarbu przepisze; do pomocy zaś w téym mierze użyte będą témczasowo dozory Bożniczne wedle uchwały Namiestnika Naszego z dnia 20. Marca r. b. urządzone.

Artykuł 4.

Wszelkie rachunki tak z pobranych iako i załegłych ieszcze podatków publicznych, składek na potrzeby Kahałów, funduszków i długów kahalnych, oraz załegłych od tychże procentów, zgola wszelkich activów i passiwow wykazać, pisma, papiery, akta i dokumenta tyczące się Kahałów, starsi kahalni zaraz przy złożeniu swych obowiązków pod odpowiedzialnością oddać mają.

Dopełnienie tego postanowienia Naszego, które w Dzienniku Praw ma bydź umieszczone, Kommissyom Rzą-

dowym w czém do który należy polecamy.

Dan w Petersburgu dnia $\frac{20 \text{ Grudnia}}{1 \text{ Stycznia}}$
182 $\frac{1}{2}$ roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego
(podp.) *Stanisław Grabowski.*

przez Cesarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Ig. Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Ig. Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
M. Badeni

W zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra
A n t o n i P o d b i e l s k i

Dzień ogłoszenia d. 18. Lutego 1822 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu

Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My A L E X A N D E R I.

Cesarz Wszech Rosseyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Na rapport Ukochanego Brata Naszego Wielkiego Xięcia Konstantego, Naczelnego Wodza Woyska Naszego Królewsko-Polskiego;

Zważywszy iż nieuchronną jest potrzebą zastąpić w szeregach woyska tegoż, ubytek, iakiegoby w upłynionym doznało roku, skutkiem wyiscia ludzi uznanych za kwalifikuiących się do uwolnień lub reformy, z przyczy-

ny upłynienia lat służby, interessów
• successyinych, kalectwa lub innych
prawnych powodów; Postanowiliśmy
i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Celem utrzymania Woyska Naszego Królewsko Polskiego na rok 1822 w komplecie stopy pokoju, wybraném będzie poczynając od 1⁵ Września bieżącego roku na cały rozciągłości Królestwa, trzy tysiące rekrutów, z rzędu popisowych.

Artykuł 2.

Zaciąg ten skutecznionym będzie wedle prawideł obiętych, postanowieniami Naszemi z dat 1⁵ Października 1816 i 1⁷ Lipca 1819.

Artykuł 3.

Wykonanie niniejszego Naszego

postanowienia które w Dzienniku praw umieszczoném będzie, Kommissyi Spraw Wewnętrznych i Policyi i Kommissyi Woyny polecamy.

Dan w Carskiém Siele dnia ^{23. Sierpnia}
4. Września
1821 roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Spraw Wewnętrznych
i Policyi (podpisano) *T. Mostowski.*

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem.
Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Ig. Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra
Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 18. Lutego 1822 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My ALEXANDER I.

*Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.*

Zapatrzywszy się na artykuły 120 i 123. Ustawy Konstytucyjney Naszego Królestwa Polskiego, iako też na artykuły 4. i 6. Uchwały Namiestnika Naszego w temże Królestwie z daty 15. Maia 1816 tyczącéy się odnawiania się w trzeciéy części Posłów i Deputowanych, niemniéy na artykuł 2. Uchwały teyże saméy daty, obeymującéy organizacyą Rad Woiewódzkich.

Chcąc wiernych poddanych Naszych w rzeczonym Królestwie zostawić przy zupełném używaniu swobód iakie onymże nadaliśmy, oraz pragnąc aby prawidła w téy mierze przepisa-

ne, zachowywanemi były; Postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Zalecamy Namiestnikowi Naszemu, ażeby na mocy niniejszego szczególnego upoważnienia, które onemuż tym końcem udzielamy, niezwłocznie zwołał Seymiki i zgromadzenia gminne, w miejscach i czasach przez niegoż mających być wskazanemi w listach zwołujących, które też i trwanie wspomnionych zgromadzeń oznaczają.

Artykuł 2.

Zgromadzenia te zajmą się wyłącznie odnowieniem drugiey trzeciey części członków Izby Poselskiey wychodzących podług kolei oznaczonych losem na zebraniu się Seymu r. 1818 również zastąpieniem tych z pomiędzy rzeczonych członków którychby miejsca zawakowały przez zeyście

onychże, lub za wakujące miałyby być uważanemi, stósownie do przepisów objętych w téy mierze w Ustawie Konstytucyinéy i w Statucie organicznym o reprezentacyi Narodowéy z daty ^{19. Listopada}_{1. Grudnia} 1815; zajmą się także odnowieniem Rad Woiewódzkich według Uchwały Namiestnika Naszego datowanéy dnia 15. Maia 1816 niemniey ułożeniem list kandydatów na urzędy administracyjne i sędziowskie, wedle przepisów objętych w artykułach 64. 65. 66. i 67. wspomnionego Statutu organicznego.

Artykuł 3.

Również niniejszém Namiestnika Naszego upoważniamy do mianowania Marszałków teraźniejszych seymików i zgromadzeń gminnych.

Artykuł 4.

Namiestnik Nasz ściśle trzymać się będzie rozporządzeń zawartych w ar-

tykułach 33. i 34. wzmiankowanego Statutu organicznego, w tem co się tycze oznaczenia czasu zebrania się sejmików i zgromadzeń Gminnych.

Artykuł 5.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które ma być umieszczonem w Dzienniku Praw, Namiestnikowi Naszemu polecamy.

Dan w Carskiem Siele dnia ^{25 Października} 6 Listopada 1821 roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Spraw Wewnętrznych
i Polityki (podpisano) T. Mostowski.

przez Cesarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekretarz Stanu
(podp.) Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem.
Radca Sekretarz Stanu Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
(podpisano) M. Badeni.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Szeł Bióra

Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 24 Lutego 1822 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyi,
Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Nim w skutku art. 29. prawa Sejmowego o hypotekach; organizacya magistratur hypotecznych i postępowanie hypoteczne, tymczasowo przez instrukcyą Kommissyi Rządowey Sprawiedliwości zastąpione, po dłuższem teyże instrukcyi doświadczeniu, przez Nas przepisaniemi będą; uznaliśmy potrzebę wydać postanowienie względem appellacyi od decyzyów, bądź Kom-

missyy hypotecznych, bądź wydziałów sądowych art. 29. wyżej wzmiankowanego prawa dozwolony. W tym tedy celu

Zważywszy: iż procedura sądowa w art. 443 czas do appellacyi liczonym mieć chce od daty wręczenia wyroku;

Zważywszy: iż zastosowanie tego przepisu do decyzjów Kommissyj hypotecznych i wydziałów sądowych byłoby utrudniającem i kosztownem. W dopełnieniu artykułu 29. prawa seymowego o hipotekach, na przełożenie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości i po wysłuchaniu zdań ogólnego zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Co do aktów pierwiastkowego zaprowadzenia: czas odwołania się od

decyzjów Kommissyy hypotecznych ma być trzymiesięczny i liczyć się będzie co do decyzjów Kommissyy hypotecznych w Województwach Mazowieckim i Kaliskim, w których czynność rozpoznawania aktów pierwiastkowego zaprowadzenia, już ukończoną została, od dnia ogłoszenia niniejszego postanowienia; a co do decyzjów Kommissyy hypotecznych innych Województw, od dnia przez Kommissyą Rządową Sprawiedliwości, względem każdego w szczególności Województwa ogłosić się mianego o ukończonę czynności rozpoznawania aktów.

Artykuł 2.

Co do aktów następnych:

- a.) Wydziały sądowe obowiązane są na pierwszém swém zwy czayném posiedzeniu, po wpi-

saniu lub wniesieniu do księgi wieczystéy aktu, decyzją względem niego wydać i na témże posiedzeniu stronom ogłosić, naypóźniéy zaś wydanie decyzji, i iéy ogłoszenie na posiedzeniu zwyczajném, ma nastąpić w dniach dziesięciu, rachując od dnia wpisania lub wniesienia do ksiąg aktu.

b.) Jeden lub więcéy dni stałych w tygodniu, oznaczonemi będą, na posiedzenie zwyczajne, w którém strony bez oddzielnego wezwania stawieć się powinny, dla wysłuchania decyzji.

c.) W przypadkach nagłych, ma bydź decyzja prędzéy na posiedzeniu nadzwyczajném wydana, i stronom jeżeli są przytomne ogłoszona. Jeżeli nie są przytomne, ogłoszenie do naybliższego

zwyczajnego posiedzenia odłożoném będzie.

d.) Czas do założenia appellacyi będzie trzymiesięczny, i liczyć się ma od dnia ogłoszenia decyzji wydziału.

Jeżeli strony na decyzji wyraźnie przestaia, wzmianka o tém oświadczeniu uczynioną będzie w księdze wieczystéy.

e.) Jeżeli decyzja wydziałów sądowych dotyczy się hypoteki prawnéy lub sądowéy, wtedy przepisy powyższe stosują się do osoby żądaiący wpisu, co zaś do osoby przeciw którém wpis nastąpił, decyzja wydziału ma bydź iéy wręczoną, a odwołanie się od niéy służyć iéy będzie do trzech miesięcy, od dnia wręczenia decyzji przez osobę żądającą wpisu.

Artykuł 3.

Odwołanie się od decyzjów wydziałów sądowych, przed ogłoszeniem niniejszego postanowienia zapadłych, służyć będzie stronom do trzech miesięcy, rachując od dnia ogłoszenia tegoż postanowienia.

Artykuł 4.

Strona odwołująca się od decyzji bądź Kommissyi hipotecznej, bądź wydziału Sądu, obowiązana będzie appellacją, w przeciągu czasu do iey założenia dozwolonego, w księdze wieczystej obiawić, jeżeli zaś nie obiawiła, a osoby trzecie po upłynionym terminie appellacyi, akta w księdze zawarły, lub do niej je wniosły, tedy decyzja względem tych trzecich osób uważana będzie za prawomocną.

Artykuł 5.

Jeżeli przy odwołaniu się zachodzi przeciwny stron interes, iak np. przy hypotekach sądowych lub prawnych, bądź przy aktach pierwotkowego zaprowadzenia, gdzie iedni domagaia się wpisów, drudzy są im przeciwni, wtedy strona appellująca winna iest stronę przeciwną pozwać do Sądu appellacyjnego, i zachowaniem będą w instancyi appellacyjnej przepisy summarycznego postępowania.

Jeżeli zaś nie zachodzi przeciwny stron interes, wtedy odwołanie się wprowadzonym będzie do Sądu appellacyjnego drogą illacyi, bądź przez obiedwie strony razem, bądź przez iedną tylko, w którym to ostatnim razie, strona zyskująca wyrok, winna tenże wyrok wręczyć przeciwniej stronie, nim go wniesie do hypoteki.

Artykuł 6.

Przeciw stronie która się odwołała, ale appellacyi nie popiera, służą drugiéy stronie środki wskazane artykułami 80. i 471 procedury sądowéy, celem prędszego uzyskania wyroku i artykułem 25. prawa seymowego celem sprawienia, aby niepopierana appellacya w sposobie tymże artykułem przepisany upadła.

Artykuł 7.

Wniesienie do księgi wieczystéy wyroku ostatecznego spór z odwołania się rozwiązującego zostawioném jest pilniejszém stronie.

Artykuł 8.

Przepisy niniejszego postanowienia w niczém ubliżać nie mają przypadkom, gdzieby decyzya Komisysy hypoteczném lub wydziału Sądu,

inż wręczoną została stronie, a strona w przeciągu czasu artykułem 443 procedury sądowéy przepisanego, żądniéy nie zaniósła appellacyi, albo zaniósłszy ją w przeciągu czasu artykułem 25. prawa seymowego zakreślonego, takowéy nie poparła, a tém mniéy ubliżać mają decyzjom w Sądzie appellacyinym inż zapadłym.

Artykuł 9.

Jeżeli w decyzyi Kommissyi hypoteczném, co do liczby daty, imion, nazwisk lub inne podobne zasły omyłki, wtedy ich sprostowanie nie ma bydz poszukiwaném drogą appellacyi, lecz żądanie stron wniesioném będzie do Kommissyi, gdy ieszcze swých czynności nie skończyła, lub do wydziału Sądu, gdy inż Kommissya ie skończyła, za wezwaniem wszystkich interessantów, których to

sprostowanie obchodzić może. Jeżeli zgodzą się na sprostowanie, Kommissya lub wydział Sądu wyrzekną względem niego, jeżeli się nie zgodzą, ostrzeżenie do ksiąg zapisaném, a spór do drogi sądowéy odesłanym będzie.

Wydział Sądu mocen iest na samo wniesienie stron sprostować omyłki w swoiéy decyzyi zasze. Jeżeli iednak sprostowanie żądaném iest po oświadczeniu stron, iż na decyzyi przestaią, lub po upłynieniu czasu do appellacyi dozwolonego, a zarazem do księgi wpisanym lub wniesionym został, po oświadczeniu powyższém lub po upłynieniu terminu do appellacyi akt lub akta stron, które na sprostowanie nie zezwalaia, w takim razie postąpi sobie wydział Sądu, iak przepisano iest wyżéy.

Artykuł 10.

Pisarz kancelaryi hypotecznég, spíše w księdze wieczystég akt ogłoszenia decyzyi wydziału Sądu, akt rozpoznaiącego, lub decyzyi Kommissyi hypotecznég, bądź wydziału Sądu, z powodu żadanego sprostowania omyłek zapadłych. Oświadczenie stron, iż na decyzyi wyraźnie przestaią, ich wniosek o sprostowanie omyłek, obiawienie appellacyi, skłádanie wyroku spór rozwiązującego, doniesienie o upadłég instancyi appellacyinég, maia bydź czynione Pisarzowi teyże kancelaryi, który względem nich krótki spíše akt w księdze wieczystég, i poda go gdzie potrzeba: Kommissyi hypotecznég, lub wydziałowi Sądu, do ich decyzyi.

Wykonanie ninieyszego postanowienia, które w Dzienniku Praw

umieszczoném bydź ma, Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyinéy d. 22. Stycznia 1822 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Sprawiedliwości
(podpisano) *M. Badeni.*

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

w Zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra
Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia dnia 28. Lutego 1822 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożéy Łaski

My A L E X A N D E R I

Cesarz Wszech Rossyi Król Polski
etc. etc. etc.

Chcąc mieć ułatwione i przyspieszone układy o zamianę dziesięcin wytycznych, na przełożenie Kommissyi Wyznań Religinych i Oświecenia Publicznego i po wysłuchaniu zdań ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Nie wzruszając przepisow obiętych
Tom VII. do Nru 31. 38

postanowieniami Naszemi z dnia 18° Marca i 15° Czerwca 1817 r. względem układów o zamianę dziesięcin wytycznych, dozwalamy tak obowiązany do oddawania takowych dziesięcin iakoteż pobierającym one, układać się dobrowolnie o zamianę ich na pewną ilość korcy żyta, tudzież o sposób i czas ich oddawania bez wpływu Komisarzy i biegiych, stósownie do postanowienia Naszego z dnia 18° Marca 1817 r. do takowych układów dotąd używanych.

Artykuł 2.

Takowe dobrowolne układy zawierane będą przed Dziekanem lub delegowanym z Konsystorza, a moc obowiązującą mieć będą, skoro po opinii właściwego Biskupa dycezalnego i właściwéj Kommissyi Woiewódzkiey zatwierdzone zostaną przez Kommis-

syą Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Artykuł 3.

Układy te trwać będą wieczyście.

Artykuł 4.

Co się tycze wieczystych Dzierżawców i włościan, ci układów o dziesięciny zawierać nie będą mocni w dobrach Rządowych bez wiedzy i asystencyi Urzędnika przez władzę Administracyiną do tego upoważnionego; w dobrach zaś prywatnych bez wiedzy i zezwolenia właściciela gruntu lub iego pełnomocnika.

Artykuł 5.

Ninieysze postanowienie Nasze nie wzrusza układów o dziesięciny zrobionych lub zrobić się mogących na zasadzie postanowień Naszych z d. 18°

Marca i ¹⁵/₂₅ Czerwca 1817 r. wydanych
względem dziesięcin.

Dopełnienie niniejszego postanowienia które w Dzienniku praw ma być umieszczone Komisjom Rządowym w czem do której należeć będzie polecamy.

Dan w Petersburgu dnia ^{27. Grudnia 1821}/_{8. Stycznia 1822}

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Wyznań Religij-
nych i Oświecenia Pu-
blicznego

(podp.) Stanisław Grabowski.

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Minister Sprawiedliwości.
(podpisano) M. Badeni.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra

Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d 28. Lutego 1822 roku.

w Imieniu Nayaśnieyszego
A L E X A N D R A I.
Cesarza Wszech Rossyi
Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

C hcąc Duchowieństwu i wszelkim
instytutom edukacyinym, dobroczyn-
nym i miłosierdzianiezawodny wpływ
różnych należytości zapewnić, a przy-
tem zapobiedz wszelkiemu pokrzy-
wdzeniu na iakieby dłużnicy lub ich
wierzyciele mogli być narażeni; na
przełożenie Kommissyi Rządowej
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego, po wysłuchaniu zdań
ogólnego zgromadzenia Rady Stanu
postanowiliśmy i stanowiemy:

Artykuł 1.

Dziesięciny bądź szczegółowo hipotekowane (bądź tam gdzie są powszechne) do ksiąg hipotecznych niewciagnione, jeżeli beneficjatom lub Instytutom religijnym, edukacyjnym, dobroczynnym i miłosierdzia którym się należą na terminie zapisami lub układami wskazanym oddane nie będą, mają być dla nich ściągane drogą administracyjną.

Artykuł 2.

Przepis Art. 1. rozciąga się również do innych funduszków Duchowieństwa i Instytutów edukacyjnych i miłosierdzia na majątkach nieruchomości hipotecznie zabezpieczonych.

Artykuł 3.

Dłużnicy tych należności którzyby nie chcieli ulegać exekucyi admi-

nistracyiney, mogą się od tego rygoru uwolnić przez złożenie funduszu kapitałnego za poprzedzającym przez siebie półrocznem wypowiedzeniem.

Artykuł 4.

Exekucya administracyjna ściagać się tylko będzie do należności bieżących od dnia publikacyi niniejszego postanowienia. Gdyby Beneficiat lub przełożony Instytutu więcéy iak przez rok ieden po uchybionym terminie wypłaty zaniedbał prosić o pomoc administracyjną, w takim przypadku tylko o zaległość ostatniego roku udzielona mu będzie exekucya administracyjna.

Artykuł 5.

Exekucya ta nie może być zastosowaną iak tylko do należności niewątpliwych, to iest:

a.) Do dziesięcin którym powsze-

chnie ulegają własności nieruchomości, a w miejscach gdzie dziesięciny powszechnie nie należą do dziesięcin hipotecznie zabezpieczonych.

b.) Do innych funduszy zabezpieczonych hipotecznie.

Tam zaś gdzie hipoteka urządzona jeszcze nie jest, pomoc exekucyjną udzielana będzie na podanie beneficjanta lub przełożonego instytutu, w tych tylko przypadkach gdzie spór o prawo nie zachodzi.

Artykuł 6.

W przypadkach następujących:

a.) Kiedy w księgach hipotecznych dziesięcina lub inna należność umieszczone są jako sporowi podległe.

b.) Kiedy dłużnik na podanie beneficjanta lub przełożonego instytutu

tu exekwowany należność funduszu kwestyonuje;

c.) Kiedy zachodzi pomiędzy nimi spór o rachunek cząstkowych uiszczeń;

d.) Kiedy wierzyciel lub wierzyciele exekwowanego rozumieją mieć pierwszeństwo i spór o to wnoszą;

Exekucya administracyjna wstrzymaną być ma póki spór sądownie na stronę beneficjanta lub instytutu rozwiązany nie będzie.

Artykuł 7.

Władze administracyjne w skutku podanej sobie proźby przez beneficjanta lub przełożonego instytutu o pomoc exekucyjną, wydawać mają poprzednio zaskarżonemu dłużnikowi rozkaz uiszczenia należności i w przeciągu dwóch tygodni kwitu okazania,

czego gdy nie dopełni, exekucya ma być zesłana, i tylko po okazaniu kwitu przez dłużnika oddanej należności odwołana. O zarządzonej exekucyi władza administracyjna żądającego uwiadomić powinna.

Artykuł 8.

Władze administracyjne trudniąc się tylko ściąganiem należności rocznych niewątpliwych, nie mogą swęj władzy rozciągać do exekwowania funduszów kapitałnych lub rozsądzania sporów prawnych. Czynności te należąc do magistratur sądowych załatwiane będą drogą bądź w sposobie szybkiego bądź zwyczajnego postępowania podług rodzaju sporu i przepisów procedury cywilno-sądowej.

Artykuł 9.

Wykonanie niniejszego postanowienia które w Dzienniku praw ma

bydź umieszczone, Kommissyom Rządowym w czém do której należy, polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnej d. 22. Stycznia 1822 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Wyznań Religij-
nych i Oświecenia Pu-
blicznego
(podp.) *Stanisław Grabowski.*

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badoeni.

w Zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra
Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia dnia 28. Lutego 1822 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi,
Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Maiąc sobie doniesioném, iż niektóre z pomiędzy drukarni kraiowych i niektórzy właściciele dzieł, tłómacząc sobie dowolnie artykuł 1. postanowienia Naszego z dnia 22. Maia 1819 roku, mniemają się być wolnymi od obowiązku składania dla każdej z bibliotek w témże postanowieniu wymienionych, po iednym exemplarzu dzieł na widok publiczny wychodzących, płodami litografii lub sztycharstwa ozdobionych; chcąc oraz zapewnić wzrost Gabinetu rycin, będącego przy publiczney bibliotece z Kró-

lewsko-Warszawskim Uniwersytetem połączonéy, i przeznaczonego na zbiór pomników Narodowych tego oddziału sztuk pięknych; na przełożenie Kommissyi Rządowéy Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Wspomniane wyżej postanowienie Nasze z dnia 22 Maia 1819 roku, rozciąga się także do wszelkich dzieł ozdobionych płodami litografii lub sztycharstwa.

Artykuł 2.

Wszelkie płody litografii lub sztycharstwa, bądź na miedzi, drzewie lub kamieniu, przed wyściem na widok publiczny, składane być mają w jednym exemplarzu do biblioteki Rady Stanu, w drugim do publicznej biblioteki przy Królewsko-Warszawskim Uniwersytecie, a w trzecim do

biblioteki Królewsko-Warszawskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk.

Artykuł 3.

Dopełnienie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczoném, Kommissyi Rządowéy Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnej d. 29. Stycznia 1822 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego
(podpisano) Stanisław Grabowski.

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

w Zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia dnia 3. Marca 1822 roku

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I
 Cesarza Wszech Rossyi,
 Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu

Zważywszy, iż zachowanie dróg bi-
 tych wielkim kosztem uskutecznia-
 nych, wymaga zaprowadzenia dokła-
 dnych przepisów porządkowych, za-
 pobiegających ich uszkodzeniu, na
 przełożenie Kommissyi Rządowey
 Spraw Wewnętrznych i Policyi, po
 wysłuchaniu zdania ogólnego zgroma-
 Tom VII. Do Nr 31.

dzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Chociaż postanowieniem z dnia 20. Kwietnia 1816 r. szerokość dróg bitych jest przepisana, iednak, aby drogi takowe nie podpadały uszkodzeniu, odtąd żadne zabudowania w polach i miejscach otwartych bliżey nad dwa sążnie od rowów drogi bitéy, nie mają być stawiane, wyjąwszy gdyby w szczególnych przypadkach po zasięgnięciu opinii Dyrekcyi dróg, zezwolenie od właściwéy Kommissyi Woiewódzkiéy wyiednaném zostało.

Artykuł 2.

Również w mniejszey nad dwa sążnie odległości żadne parkany lub płoty w polach i miejscach otwartych,

odtąd stawiane, ani drzewa sadzone być nie mają.

Artykuł 3.

Gdzie pola orne bezpośrednio przytykają do rowów drogi bitéy, winien być zostawiony ustęp na trzy stopy odległości, który zagonem równoległym z rowem ma być odznaczony.

Artykuł 4.

Gdzie droga bita przechodzi przez las, gay lub zarośle dłuższe i szersze nad pół ćwierci mili, drzewo w odległości trzech sążni po obu stronach rowów ma być wycięte, zaraz po ukończeniu drogi bitéy kosztem funduszu drogowego, wyjąwszy gdyby właściciel gruntu oświadczył, iż takowe wycięcie sam uskuteczni; w takim bowiem razie do uskutecznienia tego,

dozwolonym mu bydź ma sześćioletni przeciąg czasu, od dnia ukończenia drogi bitéy, rachować się mający.

Użycie gruntu, tudzież drzewa wyciętego, w obydwóch przypadkach, zostawia się właścicielowi.

Artykuł 5.

Młyny wietrzne nie bliżéy iak w odległości dwudziestu sążni od drogi bitéy, zakładać odtąd iest dozwolone.

Artykuł 6.

Właściciel pól przybocznych, nie iest mocen wzbraniać, wyrzucania na nie ziemi z rowów drogi bitéy, ilekroć tego potrzeba wymagać może.

Artykuł 7.

W razie potrzeby spuszczenia ba-

gna lub moczarów, dla osuszenia dróg bitych, niemniéy wody z rowów tychże dróg, właściciele tegoż bagna lub moczarów, nie mogą bronić takowego osuszenia, a w miarę odniesionych ztąd korzyści do robot przy témże osuszeniu podeymować się mających, przykładają się są obowiązani, gdyby zaś szkodę ztąd ponieśli, mają prawo żądać stósownego wynagrodzenia.

Równie zapewnia się właścicielom prywatnym żądającym wolnego odpływu wody przez drogi bite, wszelka w tym względzie wzajemność z strony Rządu.

Za prawidło postępowania w takich przypadkach tak Rządowi iako i właścicielom służyć powinny przepisy postanowienia w dniu 10 Października 1818 co do zapewnienia wolnego odpływu wód, i wzajemnego onychże

odbierania zapadłego. To samo ma miejsce przy odwróceniu zatok rzek, skoro to dla zachowania drogi bitéy jest potrzebném.

Artykuł 8.

Powyżéy mostów na drogach bitych będących, żadne młyny, iasy i śluzы w odległości pół ćwierci mili, bez zezwolenia Kommissyi Woiewódzkiéy i bez poprzedzaiący opinii inżyniera właściwego obiazdu, odtąd zakładane mi bydź nie mają.

Artykuł 9.

Narzędzia rolnicze pod czas letniéy pory, iako to: pługi, brony i t. p. których wleczenie szkodliwém jest dla drogi bitéy, nie mogą bydź prowadzone, tylko na kołach lub na saniach, równie drzewo na czterech tylko ko-

łach lub na saniach wiezione bydź ma, w żadnym zaś przypadku wleczoném bydź nie może pod karą złp. 2. za każde przewinienie, i wynadgrodeniem uszkodzenia.

Artykuł 10.

Właściciele pobocznych gruntów, z których wiazdy na drogę bitą są potrzebne, obowiązani są stawiać ku temu własnym kosztem mosty na rowach téy długości, aby ich otworu nie psuły, ani odpływu wody nie tamowały.

Zasypuiący rowy dla przejazdu, podpadną karze policyinéy, równie iak przekraczaiący przeciw art. 535. kodexu karnego, nadto szkodę wynagrodzić są obowiązani.

Artykuł 11.

Drzewa obok drogi nakładem fun-

duszków drogowych sadzone, oddają się pod dozór burmistrzów miast, lub wójtów gminy właściwych, z obowiązkiem przestrzegania, aby w całości i dobrym stanie utrzymywane były.

Jednak drzewa przy tych tylko drogach bitych sadzone będą, które Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policji wyraźnie wskaże.

Artykuł 12.

We wszystkich nagłych i nieprzewidzianych zdarzeniach, przeprawę tamujących, iako to: nadzwyczajnych zwiewów śniegu, zerwania przez wodę mostu, grobli, drogi, właściciele gruntów przybocznych, nie mają prawa bronić wytknięcia przez nie tymczasowego przejazdu.

Wytknięcie to nastąpi przez władzę miejscową, za porozumieniem się

z właścicielem tam, gdzie to, naydogodniéy dla przejazdu będzie.

Artykuł 13.

Wszelkie nieczystości z chlówów, kloak, iatek i t. p. na drogę, lub w iéy pobliskości spływające, odwrócone lub wywożone bydz powinny, do czego uchybiający właściciel środkami exekucyiinemi przez władzę miejscową, za wezwaniem Konduktora stacyi zniewolonym i prócz tego na zapłacenie kary złp. dwa skazanym będzie.

Artykuł 14.

Wyrzucanie śniegu, śmieci, chwastów i t. p. na drogę bitą zakazuje się pod karą policyiną złp. dwa, paszenie zaś bydła luźnego lub w zaprzęgach, zabronioném iest na tychże drogach i w rowach pod karą groszy dziesięć od każdéy sztuki bydła.

Artykuł 15.

Władze miejscowe w miastach i wsiach, przez które przechodzą drogi bite, obowiązane są przestrzegać, ażeby takowe podług niniejszych przepisów porządkowych w czystości i w dobrym stanie były utrzymywane, a gdyby przestrogi ich skutecznymi nie były, powinnością ich będzie, donosić Kommissarzowi Obwodowemu officialistów drogowych, w pełnieniu włożonych na nich obowiązków niedbających lub opieszających.

Artykuł 16.

Zakładanie targów na drogach bitych i tamowanie na nich przejazdu, zabronione jest pod karą policyjną od 2. do 6. złotych.

Artykuł 17.

Umyślne uszkodzenie mostów, słu-

pów milowych, tablic i drogoskazów, poręczy, rogatek, kanałów, burtów drogi, drzew sadzonych przy drogach bitych, prócz obowiązków wynagrodzenia szkody, karane będą podług art. 306, 307, i 308. kodexu karnego.

Artykuł 18.

Zakładanie ognia pod mostami, lub mniejszemy nad 100. sążni odległości od mostów znaczniejszych, zakładanie popasów lub noclegów pod mostami; przejeżdżanie, lub przechodzenie z ogniem nieprzykrytym przez mosty, zakazanym jest pod karą art. 519. kodexu karnego przepisana.

Artykuł 19.

Uszkodzenie rowów przez przepędzanie bydła, przejeżdżanie lub innym jakimkolwiek sposobem zaszle, kosztem właściciela bydła, lub spra-

wcy szkody mają być naprawione, a prócz tego sprawca skazanym będzie na zapłacenie kary po gr. 10. od każdéy sztuki bydła.

W takim razie dróżnik zajęte bydło obowiązany jest zaprowadzić do wóyta gminy, który po spisaniu wywodu słownego, prócz wynagrodzenia szkody, powyższą karę na sprawcy zapewni.

Artykuł 20.

Zdechłe na drodze bitéy zwierzęta przez gminę miejscową uprzątnięte i zakopane być powinny, w przeciągu 24 godzin po odebraniu wezwania od Konduktora stacyi.

Artykuł 21.

Zabronione jest prędkie jeżdżenie wozami lub konno przez mosty zna-

czniejszéy długości, tudzież skupienie się wozów na tychże pod karą artykułem 375 kodexu karnego przepisaną.

Bryki ładowne pod czas przejazdu przez znaczne mosty, powinny być od siebie oddalone na sześć sążni.

Artykuł 22.

Każda bryka ładowna, opatrzona być ma w hamulec żelazny, i hamowaną być powinna w miejscach gdzie będą ostrzeżenia na tablicach, a to pod karą od 2. do 6. złotych; hamowanie kół bez hamulca pod tą samą karą jest zabronione.

Artykuł 23.

Nayszerszy ładunek bryki, nie może przechodzić sześciu łokci pod karą złp. 2 na uchybiającego właściciela lub furmana, i obowiązkiem przepakowania ładunku do miary oznaczoney.

Artykuł 24.

Spotykający się na drodze bitéy furmani, winni są miiąć ostróźnie zieżdzaiąc ieden drugiemu na pół drogi w prawą stronę, a to pod karą art. 579 kodexu karnego przepisaną.

Artykuł 25.

Gdzie się znajduią przewozy na rzekach, a przy tychże przypadkiem brody, przewoźnicy obowiązani są wytykać miejsca bezpieczne dla przejazdu, wiechami do dwóch sążni nad wodę występującemi.

Kiedy rzeki lodami są przykryte, przewoźników obowiązkiem iest przestrzegać podróżnych o miejscach niebezpiecznych, bezpieczne zaś dla łatwego rozpoznania wzdłuż słomą, lub nawozem powinny być potrząśnięte.

Artykuł 26.

W razie nagłego spadnięcia wiel-

kich śniegów, lub uformowania się zasęp przejazd wstrzymujących, obowiązane są gminy przez których grunta droga przechodzi, żadaną przez Konduktora stacyi ilość robotników do odrzucania śniegów natychmiast dostawić. Ilość dni pieszych i ciągłych dostawiona do téy roboty za kwitem Konduktora, potrąconą będzie gminom z opłaty szarwarkowéy, za dzień pieszy po zł. 1., a za ciągły po złot. 2.

Artykuł 27.

Trakty średnie znacznieysze wychodzące na drogę bitą, powinny być od punktu zetknięcia się na 30 sążni w gruncie gliniastym, a na 10 w piaszczystym wyłożone kamieniem grubym, lub wyzwirowane dla otrząśnięcia błota z kół; co szarwarkiem przeznaczonym do traktów średnich, w

miarę możności, ma być skuteczne.

Artykuł 28.

Zaiażdy do znacznieszych kar-
czem, kosztem ich właścicieli wybru-
kowane być powinny, podobnie
i place około domów pocztowych.

Artykuł 29.

Drogi boczne lub polowe do prze-
wozu materyałów, do uskutecznienia
lub utrzymania dróg bitych służące,
a już exystujące, bez zezwolenia Kom-
missarza Obwodowego nie mają być
zamykane; w przypadku robienia no-
wych, nastąpić to nie może, bez po-
przedniczego z właścicielem gruntu
ułożenia się.

Artykuł 30.

Wyszukiwanie materyałów potrze-
bnych

bných do dróg bitych, tylko za ze-
zwoleniem właściciela gruntu, lub za
upoważnieniem Kommissyi Woiewó-
dzkiej, i poprzedzoném ostrzeżeniem
właściciela, w czasie i sposobem szko-
dy nieprzynoszącym, jest dozwolone.

Artykuł 31.

Zniewagi czynne lub słowne offi-
cialistom wyższym, iako to: przeciw
Inżynierom obiazdów i tym podobnym
wyrządzone, karane będą podług ar-
tykułu 248 i 249 kodexu karnego;
podobne zaś zniewagi niższym offi-
cialistom iako to: Konduktorom sta-
cyów, i innym niższego stopnia do-
zorcom wyrządzone, karane będą po-
dług art. 482. dopiero wspomnionego
kodexu.

Nawzaiem wszelkie zniewagi czyn-
ne lub słowne, którychby się dopu-
ścili officjaliści drogowi względem po-
Tom VII. Do Nru 31.

dróżnych, karani będą według art. 314 tegoż kodexu.

Artykuł 32.

Każdy wójt gminy i burmistrz winien dodać pomocy officyalistom i dozorcóm drogowym, ile razy iéy ku zachowaniu niniejszych przepisów porządkowych zażądaia.

Artykuł 33.

Będą wystawione przy wszystkich drogach bitych tablice na słupach, ostrzegaiące o przewinieniach i karach niniejszém postanowieniem na uchybiających przepisanych.

Artykuł 34.

W mieyscach gdzie się rozchodzą drogi bite, maia bydz osadzone drogokazy z napisami dokad takowe drogi prowadzą.

Artykuł 35.

Kary ninieyszą uchwałą postanowione, wymierzane będą w miarę przekroczenia przez Sądy właściwe, to iest: za występki przez Sądy grodzkie, a za przewinienia policyine przez Sądy policyine, przed któremi to Sądami wszyscy iakiegobadz stopnia officjaliści, maiący sobie poruczony dozór nad drogami bitymi, przeciw art 31 wykraczaiący wprost bez poprzedniczego ich oddania pod Sąd przez władzę wyższą odpowiedzialni są; lecz Sądy grodzkie obowiązane będą uwiadomić Władzę nad temiż officyalistami bezpośrednio przełożoną, o każdém przeciwko nim przedsięwziętém postępowaniu sądowém, policyine zaś, o zapadłym wyroku.

Artykuł 36.

Kary pieniężne wpływać maia na

rzecz funduszu drogowego, a Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policyi urządzi kontrolę tego wpływu.

Uskutecznienie tego postanowienia które ma być w Dzienniku Praw umieszczone, Kommissyom Rządowym w czém do której należy polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyney d. 12 Lutego 1822 r.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Spraw Wewnętrznych
i Policyi

(podpisano) T. Mostowski.

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

w Zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia dnia 27. Marca 1822 roku

z Bożey Łaski

My ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski.
etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuł 46. Ustawy Konstytucyney Królestwa Naszego Polskiego, oraz na postanowienie Nasze o uszlachceniu, z dnia 17 Czerwca 1817 roku.

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu tym końcem ustanowioney, iako też i zdania ogólnego zgromadzenia Naszey Rady Stanu:

Na Rapport Namiestnika Naszego w rzezonem Królestwie.

Tom VII. Do Nru 31.

Chcąc uznać zalety Jmść Pana Jakóba Socko właściciela dóbr Turzec w Województwie Podlaskiem położonych Deputowanego na Sejm z Okręgu Łukowskiego:

Postanowiliśmy udzielić i nadać iakoż niniejszym dyplomatem Szlachectwa istotnie udzielamy i nadaemy temuż JP. Jakóbowi Socko dla niego i iego potomków prawych i w prostéj linii, tytuł i prawa Szlachcica Polskiego.

Chcemy aby odtąd używał prerogatyw do téj godności przywiązanych w całej ich obszerności i zupełności.

Udzielamy prócz tego JP. Jakóbowi Socko i wyż rzezonym potomkom iego herb *Roląstaw*, to iest:

Na tarczy na dwie przedzielonéj części, i nad którą znajduje się hełm

z koroną o pięciu liściach, trzema ozdobną strusiami białemi piórami, z lewéj strony w polu błękitném trzy snopy zboża poziomo obok siebie leżące, a z prawéj strony w polu białém para wołów na łące pasących się; zaś na środku wierzchniéj części tarczy w powyższym sposobie przedzielonéj, znak opatrności w trójkacie.

Udzielając niniejsze Dyploma Szlachectwa i herbu JP. Jakóbowi Socko upoważniamy go wraz z potomstwem iego prawém, i w prostéj linii, do zaszczycania się Szlachectwem i używania pomienionego herbu, tak iak inni Szlachta Naszego Królestwa Polskiego, we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych, wiecznymi czasy.

Dla większéj wagi niniejsze Dyploma własnoręcznie podpisując, rozkazujemy pieczęć herbową Naszego

Królestwa Polskiego na nimże przy-
łożyć.

Dan w Petersburgu dnia ^{51. Marca}
1820 roku. _{12. Kwietnia}

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Spraw Wewnętrznych i Policyi.

(podpisano) T. Mostowski.

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady

(podpisano) Kossecki

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

w zastępstwie Radca Stanu

M. Woźnicki.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego

Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 22. Kwietnia 1822 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rosyi Króla
Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiesinik Królewski w Radzie Stanu.

P ostanowieniem Naszém z dnia 8.
Lipca 1817 roku przepisaliśmy kary
na przekonanych o przechowywanie
lub zataienie ludzi do spisu wojsko-
wego podług prawa należących, a to
w celu zapobieżenia nieprawemu wy-
łamywaniu się od zaciagu.

Gdy następne doświadczenie oka-
zało, iż spisowi wydani na zaciąg,
zbiegają z pod straży w czasie trans-
portów z Gmin do Obwodów, lub

Tom VII. do Nru. 31.

do miejsc ogólnego ich zebrania się w Woiewództwie; na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji tudzież Woyny, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Każdy kto się winnym okaże nie dodania przyzwoitej straży cywilnej do transportowania spisowych na zaciąg wydanych, lub nie dozoru w strzeżeniu transportów sobie powierzonych skoro z iednej z tych przyczyn, ucieczka zaciagowego nastąpi, podlegać będzie karze, iaka postanowieniem Naszém z dnia 7. Września 1816 r. za wypuszczenie z pod straży zbiegów wojskowych iest oznaczona.

Artykuł 2.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczone, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 26. Marca 1822 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Radca Stanu pełniący temczasowię obowiązki
Ministra Woyny

(podpisano) Generał Dywizyi Hauke

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki

Zgodno z Oryginałem.

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni

w Zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra

Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia dnia 29. Kwietnia 1822 Roku

DZIENNIK PRAW

N^{ro.} 32.

Tom siódmy,

*Au Nom de la Très Sainte et
indivisible Trinité.*

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, Roi de Pologne et Sa Majesté le Roi de Prusse, Grand Duc de Posen, considerant que les prétentions qui se fondent sur des obligations contractées par l'ancienne *Bankalitäts Kammeral-Kasse* à Breslau, ou par l'ancien *Steuer-Amt* de Silésie, ou bien qui en général dérivent de prêts assignés sur les Domaines ou sur les fonds et revenus de la Silésie, ont fait l'objet de traités conclus entre la Prusse et l'Autriche; que la cidevant *Bancalitäts*

*W Imie Przenajświętszég i
Nierozdzielnég Tróycy.*

Nayiaśnieyszy Cesarz Wszech Rosyi, Król Polski, i Nayiaśnieyszy Król Pruski, Wielki Xiążę Poznański, zważając że pretensye ugruntowane na obligacyach zaciągniętych przez dawną Banko-Kammeralną Kasę *Bankalitäts Kammeral-Kasse* w Wrocławiu, lub przez dawny Urząd poborczy *Steuer-Amt* Szląski, albolitéż takie, które w ogólności pochodzą z pożyczek przekazanych na dobra lub fundusze i dochody Szląska, stały się przedmiotem Traktatów pomiędzy Prussami i Austryą zawartych;

Kammeral-Kasse à Breslau, n'a rien de commun ni avec la Banque de Berlin, ni avec le comptoir de Banque à Breslau, lequel ne forme qu'un Etablissement secondaire de cette dernière; que par la Convention de Berlin du 12 Mai 1819 les Capitaux que la Banque et la Caisse générale des Invalides à Berlin possèdent en Pologne, ont été déclarés propriété particulière, et ne sauraient par conséquent, être attaqués à titre d'aucune Créance ou prétention à la charge du Gouvernement Prussien; désirant d'ailleurs écarter les doutes, qui ont été élevés sur l'application des stipulations contenues dans les articles 13. et 14. de la susdite Convention du 12 Mai 1819 et prévenir par rapport à ces stipulations, des interprétations que, si elles étaient jugées nécessaires, il n'appartiendrait qu'aux Gouvernemens

że dawna Banko-kameralna Kassa w Wrocławiu, nie ma nic wspólnego ani z Bankiem Berlińskim, ani też z Kantorem Bankowym w Wrocławiu, który jest zależącym od tegoż Banku instytutem; że przez Konwencyą Berlińską z dnia 12 Maia 1819 r. kapitały które Bank i Kassa ieneralna Inwalidów w Berlinie, w Polsce posiadaia, uznane zostały za własność prywatną, a zatem nie mogą być stosowane do nich żadne z tytułu iakiey-bądź wierzytelności lub pretensyi do Rządu Pruskiego, poszukiwania; pragnąc z drugiey strony, uchylić wątpliwości iakie miały miejsce w zastosowaniu zawarowań art. 13. i 14. wyż namienionéy Konwencyi z d 12 Maia 1819 roku obiętych; tudzież zapobiedz wszelkiemu onych tłumaczeniu, które w razie uznanéy potrzeby, samym tylko Rządom czynićby

seuls de faire, ont nommé à cet effet
Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur de toutes
les Russies: le Sieur David Cômte
d'Alopeus, son Conseiller privé,
Chambellan actuel, Envoyé extraor-
dinaire et Ministre Plenipotentiaire
à la Cour de Berlin, Chevalier des
Ordres de Saint Alexandre Nevski,
et de Sainte Anne de la première
classe, grand Croix de la seconde
classe de celui de Saint Vladimir,
Chevalier de l'Aigle blanc de Polo-
gne, et grand Cordon de la Legion
d'honneur; etc.

Sa Majesté le Roi de Prusse, le Sieur
Chrétien Gonthier Comte de Bern-
storff, son Ministre d'Etat, du cabi-
net et des affaires étrangères; Cheva-
lier des Ordres de l'Aigle noir et de
l'Aigle rouge de la première classe
de Prusse; de ceux de Saint André,

przystąpiło; mianowali na ten koniec
swemi Pełnomocnikami iako to:

Nayiaśniejszy Cesarz Wszech Ros-
syi: Pana Dawida Hrabie Alopeus,
swego Radcę tajnego rzeczywistego,
Szambelana, Posła nadzwyczajnego
i Ministra pełnomocnego przy Dworze
Berlińskim, Kawalera Orderów: Świę-
tego Alexandra Newskiego i Świętęy
Anny pierwszëy klasy, ozdobionego
wielkim Krzyżem drugiëy klasy Or-
deru Świętego Włodzimierza, Kawa-
lera Orderu Orła białego Polskiego
i wielkiëy Wstęgi Legii honorowëy;
zaś,

Nayiaśniejszy Król Pruski; Pana
Krystyana Gonthier Hrabie Bernstorff,
swego Ministra Stanu gabinetowego
i interessów zagranicznych, Kawalera
Orderów Orła czarnego i Orła czer-
wonego pierwszëy klasy, Pruskich;
Świętego Andrzeia, Świętego Alexan-

de Saint Alexandre Nevski et de Sainte Anne de la première classe, de Russie; grand' Croix de l'Ordre Royal de Saint Etienne de Hongrie; Chevalier de l'Ordre de l'Eléphant, et grand' Croix de celui de Dannebrog de Dannemarc; grand Cordon de la Legion d'honneur de France; grand Croix de l'Ordre Royal de Saint Ferdinand et du Mérite de Sicile; grand' Croix de l'Ordre du Lion d'or de la Hesse, Electorale et de celui du Mérite, de la Hesse, Grand Ducale; Chevalier des Ordres de la fidélité et du Lion de Zähringen, de Bade;

Lesquels après-avoir échangé leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et dûe forme, sont convenus des articles suivans:

Article 1.

Les Réclamations fondées sur des

dra Newskiego i Świętęy Anny pierwszëy klasy Rosyiskich; ozdobionego wielkim Krzyżem Orderu Królewskiego, Świętego Szczepana, Węgierskiego; Kawalera Orderu Słonia; ozdobionego wielkim Krzyżem Orderu Dannebrog Duńskiego; wielką Wstęgą Legii honorowëy francuzkiëy; wielkim Krzyżem Orderu Królewskiego Świętego Ferdynanda i Zasługi, Sycyliyskiego; wielkim Krzyżem Orderu Lwa złotego, Elektoratu Heskiego; i Orderu Zasługi Wielkiego Xięstwa Heskiego, Kawalera Orderów Wierności i Lwa de Zähringen, Badenskich;

Którzy to Pełnomocnicy zamieniwszy swe pełnomocnictwa w dobrëy i należytëy formie znalezione, zgodzili się na artykuły następujące:

Artykuł 1.

Reklamacye opierające się na preten-

prétentions provenant d'obligations contractées par l'ancienne Bancalitäts-Kammeral-Kasse à Breslau, ou par l'ancien Steuer-Amt de Silésie, ou dérivant de prêts assignés sur les Domaines ou sur les fonds et revenus de la Silésie, et qui seraient élevées soit contre la Banque et la Caisse des Invalides à Berlin, soit contre toute autre Institution ou Caisse publique Prussienne, qui posséderait de capitaux ou des biens en Pologne, ne peuvent être soumises à la connaissance et à la décision des Tribunaux de ce Royaume. Ces Tribunaux ne pourront par conséquent non plus faire arrêt de ce chef sur les propriétés que les susdits Etablissements possèdent ou acquerraient en Pologne, et un pareil arrêt, fût il déjà fait, sera incessamment levé.

syach, pochodzących z obligacyi przez dawną Banko-Kammeralną Kasę w Wrocławiu, lub dawny Urząd poborczy Szląski zaciągniętych, albowi téż pochodzące z pożyczek na Dobra lub fundusze i dochody Szląskie przekazanych, a któreby były wystosowane bądź przeciw Bankowi i Kassie Inwalidów w Berlinie, bądź przeciw innemu iakiemu Instytutowi albo Kassie publiczney Pruskiéy, któraby kapitały lub Dobra w Polsce posiadała; nie mogą być oddawane pod rozsądzenie i decyzją Trybunałów tegoż Królestwa. Zatem Trybunały te nie będą także mogły kłaść aresztu w skutek powyższych pretensyi, na własności, które rzeczzone Instytuta posiadają lub nabydźby mogły w Polsce, a gdyby podobny areszt był już położony, ma być niezwłocznie cofniętym.

Article 2.

Les Sujets Polonais qui posséderaient des titres, propres à fonder des prétentions de la nature de celles; dont il est question dans l'article précédent; les remettront à leur Gouvernement, qui les adressera au Ministre de Sa Majesté Impériale et Royale, près Sa Majesté le Roi de Prusse, a fin que ce Ministre les presente directement au Cabinet de Berlin.

Article 3.

Le Gouvernement Prussien fera droit à ces Réclamations dès qu'elles auront été reconnues légitimes et fondées, et en tant qu'elles portent sur des obligations qui retomberont à sa charge, en vertu des arrangemens qu'il va prendre avec le Gouvernement Autrichien pour l'exécution définitive du traité de Berlin de 1742.

Artykuł 2.

Poddani Polscy, posiadający dokumenta, na których mogą być oparte pretensye podobney natury iak te o których mówi poprzedni artykuł; złożą ie swemu Rządowi, który ie prześle Ministrowi Jego Cesarsko-Królewskiéy Mości przy Nayiaśnieyszym Królu Pruskim, dla przedstawienia onych wprost Gabinetowi Berlińskiemu.

Artykuł 3.

Rząd Pruski uczyni zadosyć takowym Reklamacyom, skoro te za prawe i ugruntowane uznane zostaną, i o ile stosować się będą do zobowiązań, iakie na niego spadną w skutek mającego nastąpić z Rządem Austryackim układu, co do ostatecznego wykonania Traktatu Berlińskiego z roku 1742. Poddani Polscy posiadają-

Les Sujets Polonais qui possèdent des créances de ce genre, soit en première, soit en seconde main, ou moyennant des ventes ultérieures, seront traités sous ce rapport, tout comme les Sujets Prussiens, dont les prétentions appartiennent à la même classe.

Article 4.

Les dispositions contenues dans les art. 2. et 3. de la présente Convention entreront en vigueur, dès que le partage à faire entre la Prusse et l'Autriche des dettes de la Silésie sera effectué.

Article 5.

Il est entendu, que les stipulations arrêtées par les art. 2. 3. et 4. de cette Convention, ne sont applicables, qu'aux prétentions d'Origine Polonaise, savoir à celles qui ont primi-

cy tego rodzaju wierzytelności, bądź z pierwszey, bądź z drugiey ręki, lub z dalszych nastapionych przekazów, uważani będą pod tym względem, zarówno z Poddanemi Pruskiemi, których pretensye do téż saméy klasy należą.

Artykuł 4.

Rozporządzenia artykułami 2. i 3. niniejszey Konwencyi objęte, wykonanemi będą zaraz, skoro tylko zamierzony między Prussami i Austryą podział długów Szląskich przyjdzie do skutku.

Artykuł 5.

Rozumie się samo przez się że warunki artykułami 2. 3. i 4. niniejszey Konwencyi ustanowione, nie mogą być stosowane iak tylko do pretensyi Polskie pochodzenie mają-

tivement appartenü à un habitant du Territoire qui compose le Royaume actuel de Pologne. Toutes les prétentions de même nature, dont l'Origine Polonoise n'aura pas été suffisamment prouvée, rentreront pour le Gouvernement Prussien, dans la classe des prétentions possédées par des étrangers; et bien qu'elles puissent appartenir aujourd'hui à des sujets Polonais, et que naturellement elles restent astreintes à l'effet des dispositions de l'art. 1. de la présente Convention; elles ne pourront pas jouir de la faveur stipulée par les art. 2. 3. et 4.

Article 6.

Les dispositions de la présente Convention, sont applicables aux Réclamations actuellement pendantes aux Tribunaux Civils.

Art. 7.

cych, to iest takich, co początkowie należały do Mieszkańca Territorium składającego teraźniejszy Królestwo Polskie. Wszystkie pretensye téż saméy natury, których pochodzenie Polskie dostatecznie dowiedzioném nie będzie, uważane będą od Rządu Pruskiego, iako należące do klasy pretensyi posiadanych przez Cudzoziemców, i choćby teraz należały do Poddanych Polskich, a tém samém ulegały skutkom rozporządzeń w artykule 1. niniejszém Konwencyi objętych, nie będą przecież mogły zyskiwać dobrodziejstwa artykułami 2. 3. i 4. zastrzeżonego.

Artykuł 6.

Rozporządzenia niniejszém Konwencyi stosować się mają i do Reklamacyi teraz wiszących w Trybunałach Cywilnych.

Tom VII. do Nru 32

46

Article 7.

La présente Convention sera ratifiée, et les Ratifications en seront échangées dans l'espace de Six Semaines, ou plutôt si faire se peut.

En foi de quoi, Nous Plénipotentiaires respectifs, l'avons signée et y avons apposé le Cachet de nos Armes.

Fait à Berlin le ^{huit}/_{vingt} Février, l'An de Grâce Mil-huit-cent et vingt-deux.

(signé)

Le Comte d'Alopeus.

peus.

(L. S.)

Le Comte de

Bernstorff.

(L. S.)

Nous Envoyé Extraordinaire et Ministre Plenipotentiaire de Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, Roi de Pologne, certifions: que la présente Copie de la Convention conclue à Berlin le ²/₅ Fevrier 1822 est textuellement conforme à l'Origine-

Artykuł 7.

Ninieysza Konwencya ma bydź ratyfikowaną, i Ratyfikacye onéy wymienione zostaną w przeciągu sześciu tygodni, lub prędzey, ieżeli to bydź może.

Dla większey wiary My Pełnomocnicy takową umowę podpisaliśmy przy wyciśnieniu herbowych naszych pieczęci.

Działo się w Berlinie dnia ²/₅ Lutego roku 1822.

(podpisano)

Hrabia d'Alopeus. Hrabia de Bernstorff.

(L. S.)

(L. S.)

My Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Najjaśniejszego Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego, zaświadczamy: że ninieysza Kopia Konwencyi w Berlinie na dniu ²/₅ Lutego 1822 roku zawartey, dosłownie zgadza się z Oryginałem, i takową dla

nal, En foi de quoi Nous l'avons Signée et l'avons fait munir du Cachet de nos Armes.

Fait à Berlin le 2^s Fevrier 1822.

(signé) Le Comte d'Alopeus.

(L. S.)

większą wiary przy wyciśnieniu herbowej naszej pieczęci, podpisaliśmy.

Działo się w Berlinie dnia 2^{go} Lutego 1822 roku.

(podpisano) Hrabia d'Alopeus.

(L. S.)

Za zgodność

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady

(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z wypisem, który się umieszcza w Dzienniku Praw w skutek reskryptu Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 12 Kwietnia r. b. uwiadomiałącego o nastąpieniu ratyfikacyi powyższej Konwencyi i woli Najjaśniejszego Pana, aby w Dzienniku Praw umieszczoną była.

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni.

w Zastępstwie Sekretarza Jeneralnego

Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia dnia 21 Maja 1822 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My A L E X A N D E R I.

Cesarz Wszech Rossyi Król Polski

etc. etc. etc.

Gdy zaprowadzone w kraiach Naszych naukowe Instytuta, w takim znayduią się stanie, iż młodzież dostatecznie ma ułatwione środki nabycia nauk i umiejętności; na przedstawienie Kommissyi Rządowey Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, tudzież Spraw Wewnętrznych

i Policyi; po zasięgnięciu zdań ogólnego zgromadzenia Rady Stanu Królestwa Naszego Polskiego; postanowiliśmy i stanowimy, co następuje:

Artykuł 1.

Odtąd każdy z młodzieży Polskiej, chcący udać się do zagranicznych Instytutów naukowych dla udoskonalenia się w umiejętnościach lub sztukach pięknych, opatrzone bydz powinien szczególném pozwoleniem Naszém za pośrednictwem Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, z zastrzeżeniem dopełnienia po powrocie, warunków uchwały Namiestnika Naszego pod dniem 19. Czerwca 1819 roku wydaney względem ważności dyplomatów na otrzymany stopień Akademicki, za granicą.

Artykuł 2.

Młodzież zostająca w teraźniejszym czasie na naukach za granicą, winna jest postarać się o pozwolenie dalszego pobytu lub powrócić w przeciągu roku licząc od dnia pierwszego Września roku bieżącego.

Artykuł 3.

Udaiący się w tym celu za granicę bez otrzymanego od Rządu pozwolenia, lub niewracający na czas w pozwoleniu oznaczony, wyłączony zostaje od wszelkich publicznych Urzędów i funkcyi, które od nominacyi Rządu zależą.

Artykuł 4.

Dopełnienie niniejszego postanowienia Naszego, które w Dzienniku Praw ma bydz umieszczone, Kom-

missyom Rządowym, w czém do której należy, polecamy.

Dan w Petersburgu dnia ^{28. Marca}
1822 roku. _{9. Kwietnia}

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Wyznań i Oświecenia
(podpisano) Stanisław Grabowski.

przez Cesarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie Generał Brygady
Radca Stanu Dyrektor Generalny
(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie Generał Brygady
Radca Stanu Dyrektor Generalny
(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.
w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia dnia 28. Maja 1822 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I
Cesarza Wszech Rossyi
Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Maiąc na względzie, aby fundusze własności publiczney w Woiewództwach Kaliskiem i Mazowieckiem będące, nie poniosły uszczerbku przez krótki do appellowania termin od decyzjów Kommissyi hypotecznych iaki w artykule 5. postanowienia z dnia 22. Stycznia r. b. dozwołonym został; W uzupełnieniu zatem postanowienia dopiero wzmiankowanego, obeymującego przepisy względem appellacyi od decyzjów bądź Kommissyi hypotecznych, bądź Wydziałów Sądowych; na przełożenie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji, i po

Tom VII. do Nru 32. 48

wysłuchaniu zdań ogólnego zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Czas odwołania się od decyzjów Kommissyi hipotecznych dozwolony artykułem 1. postanowienia z dnia 22. Stycznia r. b. przedłuża się dla Prokuratorji Generalnej co do Woiewództwa Mazowieckiego, do dnia 1. Sierpnia b. r. a co do Woiewództwa Kaliskiego aż do dnia 1. Listopada bieżącego roku, czyto Prokuratorja Generalna, czyli strony prywatne przeciw Prokuratorji Generalnej apelować będą.

Artykuł 2.

W przypadkach odwołania się od decyzjów Kommissyi hipotecznych, w rzeczonych dwóch Woiewództwach, w terminie przez artykuł powyższy dozwolonym, Sąd na żądanie Proku-

ratorji Generalnej winien udzielić iedną sześciomiesięczną dylację, czyto Prokuratorja Generalna iako strona apellująca, czyli téż iako zaapellowana czynić będzie.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczoném bydź ma, Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyiniej dnia 30. Kwietnia 1822 roku.

(podpisano) **ZAIĄCZEK.**

Minister Spraw Wewnętrznych
i Policyi

(podpisano) *T. Mostowski.*

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 4. Czerwca 1822 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi.

Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu:

Pragnąc skuteczniéy ułatwić wykonanie rozporządzeń postanowieniami Naszemi z dnia 22. Maia i 16. Lipca r. 1819 względem cenzury wydanemi objętych, a razem i usunąć niedogodności, iakie z tąd wynikają, że teraz Cenzura osobno co do pism peryodycznych i osobno co do wszelkich innych dzieł przez dwie oddzielne Kommissye Rządowe iest sprawowana; gdy zachowanie iednostajności zasad w

wykonywaniu tak ważnego obowiązku głównym iest warunkiem pomyślnych skutków, iakie w wzmiankowanych postanowieniach Naszych zamierzonymi zostały; nim przeto w rozwinięciu Artykułu 16. Ustawy Konstytucyjney prawo przepisze środki ukrócenia nadużyć wolności druku, na przełożenie Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia publicznego, postanowiliśmy i standwieny.

Artykuł 1.

Cenzura wszelkich dzieł i pism w Królestwie wychodzących, równie iak wszelkich pism peryodycznych i Gazet wyiawszy tylko Dzienniki Woiewódzkie, iako też doniesienia publiczne miejscowe, które pod dozorem miejscowey Policyi w Woiewództwach zostają, sprawowaną będzie w Kommissyi Rządowej Wyznań Re-

ligijnych i Oświecenia Publicznego przez Radcę Stanu Dyrektora Jeneralnego wychowania publicznego.

Artykuł 2.

Radca Stanu Dyktor Jeneralny wychowania publicznego, będzie miał dodanych sobie dopomocy trzech Referentów, to iest dwóch ze strony Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przez Ministra w nię Prezyduiącego (na przedstawienie rzeczzonego Radcy Stanu) nominowanych, a iednego ze strony Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policyi wyznaczonego, którego Prezyduiący w nię Minister zanominuje. Wszyscy trzcy obowiązani są ciągle pracować pod kierunkiem tegoż Radcy Stanu Dyktora Jeneralnego i wszelkie iego w tcy mierze polecenia wykonywać.

Artykuł 3.

Pensya roczna każdego z pomienionych trzech Referentów wynosić będzie po trzy tysiące złotych, i umieszczoną zostanie na etacie téy Kommissyi Rządowéy od któręy Referent jest przydanym. Jeżeliby iednak posada Referenta powierzona została któremu z urzędników lub emerytów ze Skarbu płatnych, w takim razie on do etatowéy swoiéy pensyi pobierać tylko będzie dodatkową nagrodę za pracę około Cenzury w ilości tysiąc pięćset złotych rocznie, a to również z etatu właściwéy Kommissyi Rządowéy.

Artykuł 4.

Kommissya Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przeznaczy w gmachach swoich przyzwoity lokal, w którym bieżące prace

Cenzury odbywane i papiery oraz książki składane będą. Na etacie rzeczownéy Kommissyi Rządowéy, umieszczona także zostanie summa złotych trzytysiące iako coroczny potrzebny wydatek na opał rzeczzonego lokalu, na światło i na piśmienne materialia niemniéy na utrzymanie iednego Kancelisty i iednego posługacza.

Artykuł 5.

W ciągu czterdziestu dni od rozpoczęcia prac ninieyszém postanowieniem sobie przeznaczonych, Radca Stanu Dyrektor Jeneralny wychowania publicznego poda Nam przez Ministra Prezydującego w Kommissyi Rządowéy Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego projekt do szczegółowéy Instrukcyi mającéy służyć iemu za prawidło w sprawowaniu obowiązku Cenzury.

Artykuł 6.

Tenże Radca Stanu Dyrektor Jeneralny zniesie się niezwłocznie z Władzami, które w Województwach trudnią się dotąd sprawowaniem Cenzury, i jeżeliby z powziętych wiadomości przekonał się o potrzebie jakowych zmian w téj mierze, tedy poda nam stosowne przedstawienie przez ręce Ministra Prezydującego w Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Artykuł 7.

Względem dzieł, w materji Religii, moralności i obyczajów wychodzących, upoważniony jest Radca Stanu Dyrektor Jeneralny do znoszenia się w razie potrzeby z właściwemi władzami Duchownemi.

Artykuł 8.

Wszelkie akta, pisma i instru-

kcye, dotyczące się sprawowaney dotąd Cenzury, oddane bydź mają, z dokładnym ich spisem rzezonemu Radcy Stanu Dyrektorowi Jeneralnemu wychowania publicznego.

Artykuł 9.

Pełnienie obowiązków Cenzury, podług niniejszego postanowienia przez Radcę Stanu Dyrektora Jeneralnego wychowania publicznego zaczyna się z dniem 20. Maia r. b.

Artykuł 10.

Wykonanie i umieszczenie w Dzienniku Praw niniejszego Postanowienia Kommissyom Rządowym Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Sprawiedliwości, tudzież Spraw We-

wewnętrznych i Policji, w czém do której należy polecamy.

Działo się na posiedzeniu Rady Administracyinéy dnia 7. Maia 1822 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Wyznań Religij-
nych i Oświecenia

(podpisano) *Stanisław Grabowski.*

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni.

w Zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 14. Czerwca 1822 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A I

Cesarza Wszech Rossyi,

Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Dostrzegłszy iż Prokuratorya Generalna w skutek rozporządzeń od niektórych Kommissyy Rządowych nie właściwie podawała do hypoteki należności, iak to naprzykład dziesięciny duchowne które iako przywileie podług art. 40 i 41. pod liczbą 2gą Prawa Seymowego o hypotekach z dnia 14 Kwietnia 1818 r. bez wpisania w księgi hypoteczne bezpieczeństwo a nawet

pierwszeństwo przed innemi wierzytelnościami pa nieruchomościach mają; niemniéy dostrzegłszy iż Prokurator Generalna podawała do hypoteki realności iako to: grunta do Probstw i szpitalów należące, które nie będąc własnością prywatnych podług art. 52. dopiero rzeczonoego Prawa Seymowego, nie są przedmiotem hypoteki, a zważając iż przez to trzecie osoby, to jest: wierzyciele lub nabywcy w błąd, iż wyż wspomnione należności lub realności iako przy podawaniu nieprzyjęte wcale dóbr tych nie ciążą, wprowadzone bydz mogą. Na przedstawienie Kommissyy Rządowych Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Spraw Wewnętrznych i Policji, tudzież Przychodów i Skarbu, po wysłuchaniu zdań ogólnego zgromadzenia Rady Stanu postanowiliśmy i stanowiąmy co następuje:

Artykuł 1.

Podania do hypoteki takich należności których bezpieczeństwo i pierwszeństwo iako przywilejów według Art. 40. i 41. Prawa Seymowego wzwyż wspomnionego o hypotekach od wpisu w księgi hypoteczne zawisłym nie jest, tudzież podania do hypoteki realności podług Art. 52. dopiero wspomnionego prawa przedmiotem hypoteki niebędących, przez Prokuratorę Generalną uczynione, a przez decyzye Kommissyów hypotecznych nieprzyjęte, za cofnięte i niebyłe uznajemy; na dal zaś od podawania do hypoteki podobnych realności lub należności wstrzymać się polecamy.

Artykuł 2.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umie-

szczone bydź ma, Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyiney dnia 7. Maia 1822 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Wyznań Religij-
nych i Oświecenia Pu-
blicznego

(podpisano) Stanisław Grabowski.

Radca Sekretarz Stanu General Brygady

(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu General Brygady

(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni.

w Zastępstwie Sekretarza Jeneralnego

Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia dnia 13. Czerwca 1822 roku!

z Bożey Łaski

My ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na postanowienie Nasze z dnia 11 Października 1817. dotyczące się rodziny uszlachconych w byłym Xięstwie Warszawskiem, przez Najjaśniejszego Króla Jmci Saskiego; na rapport Namiestnika Naszego w Królestwie Polskiem; zważywszy iż JPanu Jakóbowi Marcinowi Schönborn, właścicielowi dóbr Ostromeckich i innych w Departamencie Bydgoskim Xięstwa Warszawskiego, uszlachcone-
Tom VII. Do Nru 52

mu z potomkami iego prawem i w prostéj linii przez wyrok Nayiaśniejszego Króla Jmci Saskiego z dnia 15 Lutego 1812 nie mógł być z powodu okoliczności wojennych, ani właściwy Dyplom szlachestwa wydany, ani żądany przez niego herb zatwierdzonym;

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu, wyznaczonéj z mocy postanowienia Naszego z dnia 5^{go} Czerwca 1817 o uszlachceniu; postanowiliśmy nadać i udzielić, iakoż niniejszym Dyplomem nadaliśmy i udzielamy rzeczonemu JPanu Jakóbowi Marciniowi Schönborn i potomkom iego prawym i w prostéj linii, herb Schönborn zwany, to jest:

Na tarczy wzdłuż na dwie części podzielonéj, o naramnikach złotych i srebrnych, nad którą hełm z koroną o pięciu liściach ozdobną popiersiem dziewicy trzymającéj różę w prawéj ręce, na prawéj stronie, w polu złotém, dziewica patrząca się na lewą i niosąca koszyk z kwiatami, a na lewéj w polu srebném, obmurowana studnia.

Herb wspomniony temuż JPanu Schönborn udzielając, upoważniamy go wraz z potomkami prawem i w prostéj linii, do używania onegoż wiecznemi czasy tak iak inni szlachta Naszego Królestwa Polskiego, we wszystkich prywatnych i publicznych czynnościach.

Dla większey wagi niniejszy Dyplomat własnoręcznie podpisaliśmy i pieczęć herbową Naszego Królestwa Polskiego przyłożyć kazaliśmy.

Dan w Petersburgu dnia $\frac{25}{27}$ Kwietnia 1819 roku.

(podpisano) ALEXANDRE.

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) *Ig. Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu Generał Brygady

(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości.

(podpisano) *M. Badeni.*

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego

Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 17. Czerwca 1822 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My A L E X A N D E R I.

*Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.*

Zapatrzywszy się na pomyślne skutki Dekretu z dnia 16. Marca 1809 r. w zapobieżeniu zbytecznemu skupieniu się żydów w Stolicy Królestwa, a chcąc również ochronić mieszkańców, innych miast, od szkodliwych przypadków, do których skupianie się żydów w małym okręgu, widocznie się przyczynia;

Na przełożenie Kommissyi Rządowey Spraw Wewnętrznych i Poli-
Tom VII. do Nru 32. 52

cy; po wysłuchaniu zdań ogólnego zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy, co następuje:

Artykuł 1.

Od dnia 1. Stycznia 1823 roku w domach, które mają iedną lub dwie izby mieszkalne, nie więcéy ma się mieścić iak iedna lub dwie familie żydowskie, to iest: w każdéy izbie mieszkalnéy, iedna tylko familia.

Artykuł 2.

Przez iedną familię rozumieć się ma: mąż, żona, dzieci nieżonate, i służący. Może iednak przy takiéy familii, mieszkać poiedynczo, oyciec lub matka, owdowieli, ieżeli ten oyciec lub matka, nie ma osobnego handlu, lub rzemiosła, i ieżeli dla wieku swego, widocznie potrzebuie pomocy swych dzieci.

Artykuł 3.

Nie wolno zaś żadnéy takiéy osobie, ani handlu, ani rzemiosła osobnego sprawować, którey tylko iako dziecięciu lub iako słudze dozwolono iest przy gospodarzu mieścić się.

Artykuł 4.

Przepierzenia lub komory i komórki bez okien i pieców, tudzież przedziały wysokości, nie mają być uważane za oddzielne izby mieszkalne.

Artykuł 5.

Wszystkie kontrakty najmu, mają być naprzd: na papierze stęplowym w proporcyi przez prawo przepisany; powtóre: mają oprócz przepisów zwyczajnych zamykać w sobie liczbę osób, do familii kontraktującéy należących, z wyszczególnieniem płci i wieku; potrzecie: mają być

corok wizowane przez Burmistrza, bezpłatnie, a treść onych co do ilości osób, familią składających, i summy najmu, ma być w księgę do tego służącą, zapisana; w czym równie wynajmujący, iak najmujący, są odpowiedzialni.

Artykuł 6.

Urząd Muncypalny miejscowy, w każdym terminie zwykły ruma-cyi, przekonywać się będzie przez lustracyą o ściśłem dopełnieniu powyższych przepisów; gdyby w którym domu znalazł familie nad przepis mieszczące się, znagli ich do ustąpienia środkami exekucyi, a nawet exmitować iest mocen.

Artykuł 7.

Ponawiając przepisy uchwały Namiestnika Naszego z dnia 27. Maja

1817 roku w Tomie III. Dziennika Praw ogłoszone, tyżące się rewizyi domów i budynków, niebezpieczeństwem zawalenia grożących; mieć chcemy, aby odtąd dwa razy w roku, w miastach rewizya domów zamieszkałych przez żydów, była dopełnioną, i gdyby groziły niebezpieczeństwem zawalenia się, podług prawideł powyżéy cytowaney uchwały Namiestnika Naszego było postąpiono.

Artykuł 8.

W miastach Woiewódzkich, Powiatowych i innych znaczniejszych, które przez Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych i Policyi wykazywane będą, stawianie budynków drewnianych, żydom zupełnie odtąd iest zabronione, a domy nie inne przez nich mają być murowane, lub w pizę stawiane, iak podług planu

i abrysu przez Rząd zatwierdzonego, które dachówką powinny być pokryte, w przypadku zaś niedostatku dachówki, dach ma być zrobiony ze słomy mieszaney z gliną *Kaliczyna* zwaney.

Artykuł 9.

Namiestnik Nasz na przełożenie Kommissyi Rządowey Spraw Wewnętrznych i Policyi, oznaczać będzie miasta, w których, z powodów miejscowych oraz policyjnych uznane zostanie dogodnym wskazać i przeznaczyć oddzielną stronę miasta na zamieszkania i budynki żydowskie, tudzież warunki, w Dekrecie z dnia 16. Marca 1809 roku przepisane, do zamożności miejscowey przystosować i zarządzi.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma

bydź umieszczone, Kommissyi Rządowey Spraw Wewnętrznych i Policyi polecamy.

Dan w Petersburgu dnia ^{25. Kwietnia}
7. Maja
1822 roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Spraw Wewnętrznych
i Policyi (podpisano) *T. Mostowski.*

przez Cesarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie General Brygady;
Radca Stanu, Dyrektor Generalny
Stefan Hr. *Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie General Brygady;
Radca Stanu, Dyrektor Generalny
(podpisano) Stefan Hr. *Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
M. Badeni

W zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Antoni Podbielski

Dzień ogłoszenia dnia 20. Czerwca 1822 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożej Łaski

My ALEXANDER I.
Cesarz Wszech Rosyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Zważywszy iż w Postanowieniu Naszém z dnia $\frac{22 \text{ Czerwca}}{4 \text{ Lipca}}$ 1820 którem nadaliśmy na wieczne czasy, Najukochańszemu Bratu Naszemu Jego Cesarzowiczowskiéy Mości Wielkiemu Xięciu *Konstantemu*, i Jego potomkom, dobra Łowickie, tytułem własności prywatnéy; wcisnęły się pomyłki które dopiero przy tradycyi tych dóbr i odseparowaniu ich od dóbr Rządowych których część składały, wy-

krytemi być mogły, i które dowolnemu użytkowaniu z tychże dóbr znaczne wystawiając przeszkody, pozbawiają właściciela zamierzonego przez Nas dochodu;

Chcąc uprzątnąć wszystkie te niedogodności i widzieć iak nayprędzcy Nayukochańskiego Brata Naszego w całkowitem i zupełnem używaniu teyże donacyi, na przedstawienie Namiestnika Naszego w Królestwie Naszem Polskiem postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Granice dóbr Łowickich własność prywatną dziedziczną Nayukochańskiego Brata Naszego Jego Cesarzowicki Mości Wielkiego Xięcia Konstantego składających, mają być od-tąd takie, iakie są obwodem czarnym na mappie tu załączonéy, oznaczone.

Artykuł 2.

W skutku tego zakreslenia, *folwark i wieś Strzeleczew*, ze *wsiami* Płaskocin, Łaguszew, Szerzniki, Goleńsk, Klewków i Świerzył na lewym brzegu rzeki Bzury, tudzież wieś Wola Drzewiecka z częścią gruntów Bełchowskich na prawym brzegu teyże rzeki położone i pierwszym nadaniem Naszym z $\frac{22 \text{ Czerwca}}{4 \text{ Lipca}}$ 1820 objęte, odpadają teraz od donacyi i powracają na-zad do dóbr Rządowych.

Artykuł 3.

Dwie zaś posiadłości w mieście Naszem Łowiczu, Austeryą Manes i domem Popowszczyzna zwane z placami i gruntami do nich należącemi, tudzież łąkę Kostka zwaną przy gruntach mieyskich sytuowaną i w kwestyi będącą, nieymniéy opłaty kotłowego garcowego i łopatkowego, dawnym

zwyczajem do folwarku czyli Ekonomii Łowickiéy wcielone, na rzecz miasta Naszego Łowicza i pomnożenie dochodów iego Kamelaryjnych, na zawsze odstąpione mieć chcemy.

Artykuł 4.

Nawzajem dodaia się do dóbr Łowickich donacją Naszą pierwszą obiętych.

a.) Z dóbr Rządowych.

1. Wieś Otolice od Ekonomii Bąków.
2. Folwarki wsie i Wóytostwa Ekonomii Łyszkowice, iako to:

Folwark Strzebieszów ze wsiami Strzebieszów i Strumienice.

Folwark Skaratki z częścią Wóytowską wsi Skaratek.

Folwark Grabie ze wsiami Domaniewice i Rogużno, z zastrzeżeniem prawa do propina-

cyi Proboszczowi Domaniewickiemu w téy wsi służącego.

Folwark Łyszkowice ze wsiami Łyszkowice, Zakulin, Reczyca i Wrzecko.

Folwark Kuczków z wsią Kuczków.

Folwark Uchan dolny z wsią tegoż nazwiska.

Folwark Seligów z wsiami Seligów i Łagów.

Folwark Jacochów z wsią tegoż nazwiska.

Folwark Pszczonów z wsią tegoż nazwiska.

Wóytostwa Wierzbienice, Sroki Bobiecko.

3. Od Ekonomii Skierniewickiéy.

Folwark Bobrowa ze wsiami Bobrowa i Retniewice, wieś czynszowa Chlebów.

Folwark i wieś Stachlew,
Folwark i wieś Sierakowice.

b.) Z lasów Rządowych.

Straże Chlebowska i Lipiecka inclusive łączek we wsi Bobrowa tudzież części małej lasu do Proboszcza w Lipcu należący któremu stosowne wynagrodzenie z lasów Rządowych granicą teraźniejszą odciętych, naprzeciw cegielni tegoż Proboszcza wyznaczona być ma.

Wszelakoż przy wymienionych dwóch strażach ciężar i obowiązek dawania corocznie Proboszczowi Pszczonowskiemu dwadzieścia sążni drzewa opałowego, a Wikaremu tegoż kościoła, dziesięć sążni takie-

goż drzewa, na zawsze pozostaie.

c.) Dwie realności dotąd Instytutowe to iest:

Folwark i wieś Pilaszków, wraz z młynem wodnym w Otolicach do Instytutu Xieży Emerytów w Łowiczu należący, tudzież:

Wieś Zarobna, Zelkowice do Kamelaryi Miasta Naszego Łowicza należąca, z obowiązkiem opłacenia Szpitalowi Ś. Leonarda w Łowiczu czynszu rocznego złotych polskich dwieście dwadzieścia za część gruntów w téj wsi położonych własnością tego Szpitala będących.

Artykuł 5.

Końcem wynagrodzenia tak Instytutu Xięży Emerytów, iako i Kamelaryi Miasta Naszego Łowicza, za objęte artykułem poprzedzającym, im objęte realności; wzywamy Namieśnika Naszego aby przedstawił Nam niezwłocznie projekt do wynagrodzenia stósownego i sprawiedliwego, bądź w dobrach Rządowych, bądź w roczney ze Skarbu Naszego mającący się opłacać kompetencyi.

Artykuł 6.

Gdy we wsi Dąbkowicach znajdują się ośmiu włościan do szpitala Śgo Jana w Łowiczu należących, i ci do ogółu donacyi niniejszém się dołączają, przeto w zamian za tych ośmiu włościan, tyleż ich i z takimiż samemi powinnościami we wsi Rządo-

wéy Zabosłowie małym do Ekonomii Kapina należący, dla tegoż Szpitala Śgo Jana przeznaczamy.

Artykuł 7.

Gdy w dobrach ninieyszą donacją objętych znajduią się koloniści i inni rozmaici wieczyści i czasowi czynszownicy osiedli, niemniéy młynarze, przeto obowiązki ich i praestanda iakie się od nich wedle przywileiów i nadań im służących do Skarbu Naszego należały, odtąd na rzecz Nayukochańszego Brata Naszego przelewamy.

Artykuł 8.

Wykonanie niniejszego Postanowienia Naszego które w Dzienniku Praw umieszczonem bydz ma, z zachowaniem praw trzeciego i zastrzeżeniem podatków i ciężarów publicznych

tak już istnących, iako i późniéy ustanowić się mogących, Namiestnikowi Naszemu, tudzież Kommissyom Rządowym, w czem do którój należy polecamy.

Dan w Petersburgu dnia $\frac{27. \text{ Czerwca}}{9. \text{ Lipca}}$ 1822 r.

(podpisano) ALEXANDER.

W zastępstwie Ministra Skarbu
Minister Sprawiedliwości.
(podpisano) *M. Badeni.*

przez Cesarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie Generał Brygady,
Radca Stanu Dyrektor Jeneralny
Stefan Hr. Grabowski.
Zgodno z Oryginałem.

Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie Generał Brygady,
Radca Stanu Dyrektor Jeneralny
(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem.
Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem.
Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 20. Sierpnia 1822 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi Króla
Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Gdy postanowieniem z dnia 4. Maia r. b. wolność szynkowania żydom na rok jeszcze ieden przedłużoną została, zapobiegając przeto szkodliwym skutkamiakie wynikaia z dawania włościanom na kredyt trunków przez tychże żydów, na przełożenie Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi stanowiemy:

Artykuł 1.

Nie wolno iest szynkarzom żydom pod iakimkolwiek pozorem dawać

włościanom trunków na kredyt lub w zamian za produkta.

Artykuł 2.

Włościanin który się żydowi szynkarzowi za trunki zadłuży, od opłacenia takiego długu jest wolnym, produkt zaś wzięty żyd włościaninowi powrócić obowiązany.

Artykuł 3.

Żyd uchybiający przepisowi artykułu 1. karze trzydzieści złotych Polskich na rzecz donosiciela podpadnie, za ponowionem przewinieniem kara ta podwoioną będzie, za wykroczeniem zaś po raz trzeci, żyd konsens do szynku utraci.

Artykuł 4.

Środki artykułami 2. i 3. wskazane drogą Policji do exekucyi przywiedzione będą.

Uskutecznienie niniejszego postanowienia i ogłoszenia onegoż Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyney. dnia 28. Maia 1816. roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Spraw Wewnętrznych
i Policji (podpisano) *T. Mostowski.*

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Koszecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Koszecki.*

Zgodno z Wypisem

Który się umieszcza w Dzienniku Praw, w skutku reskryptu Xigcia Namiestnika Królewskiego z dnia 20. Lipca roku 1822.

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

w Zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra
Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia dnia 20. Sierpnia 1822 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I
 Cesarza Wszech Rosyi
 Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Na przedstawienie Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, oraz po wysłuchaniu ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Wszelkie fundusze na Dobrach Ziemskich lub na realnościach miejskich zapisane dla Instytutów Duchownych w Królestwie Polskiem zniesionych dekretem ś. p. Arcy-Biskupa Malczewskiego, na mocy Bulli Papieżkiéy w dniu 17. Kwietnia 1819 roku wydanym iako to:

w Województwie Krakowskiem.

Zgromadzenia XX. Augustyanów
w Olkuszu.

Zgromadzenia XX. Cystersów i
Opactwa Jędrzeiowskiego.

Zgromadzenia XX. Dominikanów
w Opatowcu.

Zgromadzenia XX. Kanoników re-
gularnych i Prałactwa w Miechowie.

Zgromadzenia XX. Kamedułów w
Szańcu.

Zgromadzenia XX. Norbertanów
Hebdowskich.

Zgromadzenia XX. Paulinów w
Pinczowie.

Zgromadzenia XX. Paulinów w
Beszowy.

Zgromadzenia PP. Norbertanek w
Busku.

Zgromadzenia PP. Norbertanek w
Imbramowicach.

Opactwa świeckiego Hebdowskiego.

Opactwa świeckiego Mogilskiego.

Opactwa świeckiego Jędrzeiow-
skiego.

Kollegiaty Wiślickiey.

Kollegiaty Pileckiey.

Kollegiaty Kurzelowskiéy.

Kollegiaty Szkalbmierskiey.

w Województwie Sandomierskiem.

Zgromadzenia i Opactwa Klasztor-
nego XX. Benedyktynów Sto Krzy-
skich.

Zgromadzenia i Opactwa Klasztor-
nego XX. Benedyktynów Sieciechow-
skich.

Zgromadzenia XX. Cystersów Wą-
chockich.

Zgromadzenia XX. Cystersów Su-
leiowskich.

Zgromadzenia XX. Cystersów Ko-
przywnickich.

Zgromadzenia XX. Kamedułów
Rytwiańskich.

Zgromadzenia PP. Benedyktynek
Radomskich.

Zgromadzenia PP. Benedyktynek
Sandomierskich którego dochody w
połowie na fundusz ogólny Religijny
przeznaczone.

w Województwie Kaliskiem.

Zgromadzenie XX. Kanoników re-
gularnych w Witowie.

Zgromadzenia XX. Kanoników re-
gularnych w Mstowie.

Zgromadzenia XX. Cystersów w
Lendzie.

Zgromadzenia XX. Kamedułów w
Bieniszewie.

Zgromadzenia XX. Kartuzów w
Gidlach.

Zgromadzenia XX. Paulinów w
Wielgo-Młynach.

Zgromadzenia XX. Paulinów w
Wieluniu

Kollegiaty w Wieluniu.

Kollegiaty w Chodczu.

Kollegiaty w Unieściowie.

Kollegiaty w Sieradzu.

Kollegiaty w Łasku.

Kollegiaty w Wolborzu.

w Województwie Lubelskiem.

Zgromadzenia XX. Mansjonarzy
w Lublinie.

Zgromadzenia PP. Brygitek w Lu-
blinie.

Zgromadzenia PP. Karmelitanek
w Lublinie.

Zgromadzenia PP. Wizytek w Lu-
blinie, którego dochody w połowie
na fundusz ogólny Religijny przezna-
czone.

Kollegiaty Lubelskiey.

Kollegiaty Krasnostawskiey.

w Województwie Płockiem.

Zgromadzenia XX. Kanoników re-
gularnych w Czerwińsku.

Zgromadzenia PP. Norbertanek

płockich którego dochody w połowie na fundusz ogólny Religijny przeznaczone.

Zgromadzenie XX. Dominikanów Płockich.

Zgromadzenia PP. Benedyktynek w Sierpcu.

Kollegiaty Płockiéy.

w Województwie Mazowieckiem.

Zgromadzenia XX. Kanoników laterańskich Śgo Jerzego w Warszawie.

Zgromadzenia XX. Paulinów Warszawskich.

Zgromadzenia PP. Brygitek Warszawskich.

Zgromadzenia PP. Karmelitek Warszawskich.

Zgromadzenia PP. Bernardynek Warszawskich.

Zgromadzenia PP. Bernardynek Pragskich.

Zgromadzenia XX. Dominikanów Obserwantów w Warszawie.

Zgromadzenia XX. Kanoników laterańskich w Lubrańcu.

Zgromadzenia XX. Paulinów w Brdowie.

Zgromadzenia XX. Paulinów w Oporowie.

Zgromadzenia XX. Paulinów w Lenczeszycach.

Archi-kollegiaty Łęczyckiéy. mają bydź w czasie teraźniejszéy regulacyi hypotek nie na rzecz Instytutów tychże, lecz na rzecz funduszu ogólnego Religijnego zabezpieczone.

Artykuł 2.

Te zaś fundusze które już w ukończonych hypotekach na rzecz Instytutów powyższych zapisane zostały, mają bydź równie na rzecz ogólnego funduszu Religijnego zmienione.

Artykuł 3.

Wykonanie niniejszego postanowienia Kommissyom Rządowym Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego tudzież Sprawiedliwości i umieszczenie w Dzienniku praw polecamy.

Działo się w Warszawie na Posiedzeniu Rady Administracyinėj dnia 16. Mca Sierpnia 1822 roku.

(podpisano) ZALĄCZEK.

Minister Wyznań i Oświecenia
(podpisano) *Stanisław Grabowski.*

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia d. 16. Września 1822 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Zważywszy, iż chwilowa zmiana w odbywaniu spraw Administracyjnych Naszego Królestwa Polskiego przynieśćby musiała przerwę dobru krajui i służby publiczney szkodliwą, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Namiestnik Nasz w Królestwie Polskiem wykonywać będzie przez cały ciąg terażniejszego pobytu Naszego w témże Królestwie, władzę iaką Mu nadaliśmy pełnomocnictwem z dnia 17 Kwietnia 1818 w cały iey rozciągłości i zupełności.

Artykuł 2.

Wykonanie niniejszego postanowienia które w Dzienniku Praw umieszczoném bydź ma Namiestnikowi Naszemu polecamy.

Dan w Warszawie dnia 14 Sierpnia 1822 roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Sprawiedliwości.

(podp.) *M. Badeni.*

przez Cesarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie Generał Brygady
Radca Stanu Dyrektor Generalny
(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie Generał Brygady
Radca Stanu Dyrektor Generalny
(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem.
Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.
w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Antoni Podbielski.

Dzień ogłoszenia dnia 18. Września 1822 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A I

Cesarza Wszech Rossyi,

Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Zapatrzywszy się na uchwałę Rady Najwyższej tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego z dnia 17. Grudnia 1813 stanowiącą całkowitą opłatę od wpisów w sprawach z opozycji przychodzących podobnie iak od spraw nowo wprowadzonych, chcąc przytém Skarb publiczny zabezpieczyć od straty na iaką przez mylne tłómaczenie §. 14. prawa stęplowego

dziś obowiązującego jest narażony i zarazem wskazać Sądom na przyszłość iednostayną formę do stanowienia kosztów Sądowych od wpisów w sprawach z opozycyi przychodzących, na przedstawienie Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu postanowiliśmy i stanowiemy.

Artykuł 1.

W sprawach wyrokami zaocznie osądzonych, a powtórnie z opozycyi pod rozsądzenie do tegoż samego Sądu przychodzących wpis całkowity uchwałą Stęplową przepisany, podobnie iak od spraw nowo wprowadzonych, pobierany byćż ma.

Artykuł 2.

Wykonanie ninieyszego postanowienia i umieszczenie go w Dzienniku Praw Kommissyi Rządowéy Spra-

wiedliwości, oraz Przychodów i Skarbu w czém do który należy polecamy.

Działo się w Warszawie na Posiedzeniu Rady Administracyinéy dnia 29. Października 1822.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Prezydniący w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu.

(podpisano) X. X. *Lubecki.*

Radca Sekretarz Stanu Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
K. Hoffmann.

Dzień ogłoszenia d. 10. Grudnia 1822 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.
 Cesarza Wszech Rosyi
 Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Zważywszy przełożoną Nam raportem Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi, z dnia 7. miesiąca bieżącego Nr $\frac{4}{2}$ przyczynę dla której nie wszyscy ieszcze Urzędnicy obowiązek postanowieniem Naszém z dnia 2. Grudnia roku zeszłego w artykule 1. wskazany dopełnić mogli, termin ku dopełnieniu tego obowiązku rzeczoném postanowieniem zakreślony, przedłużamy niniejszém do dnia ostatniego Czerwca 1823 roku.

Tom VII. do Nru 32.

57

Ogłoszenie tego postanowienia które w Dzienniku Praw ma być umieszczoném, komu należy polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyinėj dnia 12. Listopada 1822 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Spraw Wewnętrznych
i Policyi.

(podpisano) *T. Mostowski.*

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stann, Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z wypisem.

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego
K. Hoffmann.

Dzień ogłoszenia dnia 22. Grudnia 1822 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi
Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu,

Uznając potrzebę rychłego ukończenia, Administracyi Sądowėj nad massami po Rządzie Pruskim i Austryackim pozostałemi, mającemi własności swe w depozycie Trybunału pierwszėj Instancyi Województwa Mazowieckiego;

Uważając że przeniesienie tychże własności do kass skarbowych w tych przypadkach, w których prawi onych właściciele, teraz nie
Tom VII. do Nru 32.

zgłoszą się, stać się może bez nadwężenia praw prywatnych, pożytkiem publicznym;

Na przedstawienie Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości i po wysłuchaniu zdań ogólnego zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stano-
wimy:

Artykuł 1.

We wszystkich massach należących do osób pod opieką zostających, w których osoby te nie doszły dotąd pełnoletności, Trybunał pierwszý Instancyi z aktów dotyczących mass w iego depozycie własności swe mających, sporządzi przez wyznaczonych Referentów krótkie lecz dokładne opisy wyjaśniające:

1. Imiona, nazwiska, stan i zamieszkanie osób po których śmierci opieka była ustanowiona.

2. Imiona i nazwiska dzieci w opiece zostających, oraz miejsce ich pobytu.
3. Imiona, nazwiska i stan opiekuna, niemniéy iego zamieszkanie.
4. Ogólny rys stanu prowadzonéj opieki, z wymienieniem szczególnych okoliczności, wyszukiwanie terażniejszego pobytu nieletnich, lub zamieszkanie ich opiekuna ułatwić mogących.
5. Fundusze massy w depozycie złożone, wydać się mające.

Artykuł 2.

Sporządzony w każdéj szczególnéj massie opis przez komplet Sądu podpisany, Trybunał pierwszý Instancyi prześle Sądowi Pokoju tego Powiatu, gdzie miała ostatnie zamieszkanie osoba po którój opieka była ustanowiona.

Artykuł 3.

Sąd Pokoju po odebraniu od Trybunału pierwszój Instancji opisu w artykule 1. namienionego, stosownie do artykułu 406 i następnych Kodeksu Cywilnego zwoła z Urzędu Radę Familiyną, do której wezwie także opiekuna. Zwołanój Radzie przedstawi Sędzia Prezydujący opis stanu masy, fundusów w depozycie znajdujących się i zachodzącą konieczność onych podniesienia. Rada Familiyna nie wdając się w żadne poboczne wnioski ostatnią okoliczność niezwłocznie zadecyduje, mianowicie rozpozna, czyli według art. 95. i następnych prawa hipotecznego z dnia 14. Kwietnia 1818 r. może sam opiekun odebrać fundusze w depozycie będące, lub czyli potrzeba do tego szczególnego Rady upoważnienia które temu wyda, komu uzna być nayo-

żyteczniey. Opiekuna lub upoważnionego, do podniesienia z depozytu masy, Sędzia Prezydujący ostrzeże o przepisie poniższych artykułów 6. i 7. a kopią urzędową spisanego protokołu odeśle Trybunałowi pierwszój Instancji.

Gdyby opiekuna głównego lub opiekuna przydanego dawniej postanowionego nie było, lub obadwa albo jeden z nich obowiązków sobie powierzonych sprawować nie mógł, Sąd Pokoju uzupełni powyżey przepisane formalności po obraniu przez Radę Familiyną opiekuna lub opiekunów, do czego po swém zwołaniu nasamprzód przystąpi.

Artykuł 4.

W massach tych w których kuratela nad osobami bezwłasnowolnemi była ustanowioną, postąpi Trybunał

pierwszý Instancyi równie iak iest przepisano w art. 1. 2. i 3. z zastosowaniem się do przepisu artykułu 505 Kodexu Cywilnego.

Artykuł 5.

Sąd Pokoju, któryby w czasie przez Trybunał pierwszý Instancyi oznaczonym Rady Familiynéy nie zwołał, i w dopełnieniu prawideł art. 3 i 4. wskazanych opóźniał się, ulegać będzie karom porządkowym, przez Trybunał co dni 14. wymierzany koleją zaczynając od Zł. 20. Kary te będą zaciągane do księgi kar, a kontrolla Skarbowa będzie one exekwować.

Artykuł 6.

Opiekun lub inny upoważniony od Rady Familiynéy do podniesienia funduszów w depozycie będących,

obowiązany iest o wydanie tychże funduszów w przeciągu dni 60. od daty udzielonego mu przez Radę Familiyną upoważnienia do Trybunału się zgłosić i one odebrać. Uchybiający temu stanie się według prawa odpowiedzialnym za wszelkie dalsze wynikłe skutki, i massa oddaną będzie do Kassy Kommissyi Woiewództwa Mazowieckiego.

Artykuł 7.

W massach należących do osób pod opieką zostających, których fundusze w depozycie posiadane Zł. 500 nie przenoszą, Trybunał pierwszý Instancyi po odebraniu protokołu w art. 3. wymienionego, przeszle fundusze takowe Sądowi Pokoju z poleceniem aby one wydał opiekunowi lub osobie do tego przez Radę Familiyną upoważnionéy. Sąd Pokoju o

nadesłaniu funduszków z depozytu Trybunału uwiadomi osobę mającą one odebrać, a gdyby ta w przeciągu dni 60. od daty doręzonego iéy uwiadomienia w Sądzie Pokoju nie stanęła i własności massy nie podniosła, takowe fundusze Sąd Pokoju odda właściwéy Kassie Obwodowéy, zyskane zaś pokwitowanie w oryginale prześle Trybunałowi. Jeżeli massę podniesie upoważniony przez Radę Familiyną, lub opiekun, natenczas Sąd Pokoju protokółarnie spíše pokwitowanie.

Artykuł 8.

W massach należących do osób które dawniéy pod opieką zostawały, a teraz doszły już pełnoletności, Trybunał pierwszéy Instancyi wyda do tychże osób uwiadomienie o funduszach w depozycie będących, i że takowe w przeciągu miesiący sześciu,

od daty doręzonego uwiadomienia podnieść są obowiązane, gdyż w przeciwnym razie massa cała do Kassy Kommissyi Woiewództwa Mazowieckiego wydaną będzie.

Podobnież Trybunał pierwszéy Instancyi wyda wezwanie w massach spadkowych w których Sukcessorowie są znani i z témże samém ostrzeżeniem.

W przypadku gdy zaydzie potrzeba złożenia lub uzupełnienia przez strony legitymacyi, Trybunał wymieni w wydaném przez siebie do stron uwiadomieniu, szczegółowo zachodzące względnie legitymacyi wątpliwości oraz wskaże, co do ich ułatwienia, uważa bydz potrzebném.

Uwiadomienia w artykule niniejszym oznaczone, nakaże Trybunał pierwszéy Instancyi doręczyć przez

właściwy Sąd Pokoju każdej w szczególności osobie.

Artykuł 9.

Jeżeli do której z mass w artykule 8. wymienionych, będzie należyć kilka wylegitymowanych osób, lecz tylko jedna albo niektóre z nich bez zyskanego od drugich upoważnienia, w ciągu sześciu miesięcy o wydanie massy zgłoszą się, Trybunał pierwszy Instancyi fundusze z kapitałów depozytalnych złożone, wyda za pokwitowaniem zgłaszających się w przekazie wygotowanym na rzecz wszystkich osób do massy wylegitymowanych z imion i nazwisk wymienionych, gotowiznę zaś wypłaci tymże zgłaszającym się w takiej ilości, jaką za przypadającą na nich schedę według stanu aktów ustanowi, a resztę odda do Kassy Kommissyi Woiewództwa Mazowieckiego.

Odda także Trybunał pierwszy Instancyi całkowitą massę do teyże Kassy Kommissyi Woiewódzkiej, gdy w ciągu sześciu miesięcy od doręzonego uwiadomienia według art. 8. osoby interessowane o wydanie massy nie zgłoszą się lub praw swych do nię mianych nie udowodnią.

Artykuł 10.

W massach spadkowych w których Sukcessorowie są wcale nieznani, lub praw do nich mianych się zrzekli, Trybunał pierwszy Instancyi mianować będzie stosownie do art. 811 Kodeksu Cywilnego kuratorów wakujących sukcesyi z liczby miejscowych Regentów, i fundusze depozytowe wyda Kassie Kommissyi Woiewódzkiej.

Artykuł 11.

W massach osób ieszcze z epoki dawnego sądownictwa nieprzytomnych

i teraz z zamieszkania niewiadomych, tudzież w massach w art. 8. wymienionych, w których zamieszkanie osób do nich prawo mających jest nieznanne, Trybunał pierwszý Instancyi ogłosi w gazetach exystencją massy, oraz wezwie osoby interessowane z wymienieniem ich imion, nazwisk, stanu do popisywania się z służącemi im prawami, i do ich udowodnienia w przeciągu sześciu miesięcy od daty ogłoszenia z ostrzeżeniem w artykule 8. postanowioném, następnie postąpi Trybunał pierwszý Instancyi według zasad w art. 9. wskazanych.

Artykuł 12.

W massach subhastacyjnych na których szacunku process likwidacyjny nie był ogłoszony, lecz prosty podział pomiędzy wierzycielami na-

stał, i już był za dawnego Sądownictwa potwierdzony, Trybunał pierwszý Instancyi tych wierzycieli którzy nie odebrali swéj satysfakcyi wezwie w zamieszkaniach według aktów znanych do odebrania oznaczonéj satysfakcyi w przeciągu trzech miesięcy od daty doręczonego wezwania, niewiadomych z zamieszkania wezwie Trybunał przez ogłoszenie w gazetach umieszczone.

Wezwanym oznaymi Trybunał skutki iakie po bezskuteczném upływie czasu trzech miesięcznego wynikną, to jest: że massa Kassie Kommissyi Wojewódzkiey wydana zostanie, i następnie toż wykona według przepisów w art. 9. obiętych.

Artykuł 13.

W massach subhastacyjnych w których podział szacunku za dawnego

Sądownictwa nie nastąpił, lub nie był potwierdzony, Trybunał pierwszy Instancyi nakaże z urzędu, i na mocy ostatnich wykazów hypotecznych przy odbywaniu subhastacyi do aktów złożonych, wedle Kodexu postępowania artykułu 751 i następnych sporządzić klasyfikacyą i w tym celu mianować będzie do iey popierania obrońcę. Po sporządzeniu klasyfikacyi postąpi Trybunał względnie niezgłaszających się wierzycieli, stosownie do prawideł w art. 12. przepisanych.

Artykuł 14.

We wszystkich massach powyżey wymienionych zakładane przez wierzycieli lub inne osoby areszta nie wstrzymują wydania massy z depozytu, skoro do wydania według oznaczonych przepisów iest przygotowana.

Przy wydaniu funduszów massy Kasie Kommissyi Wojewódzkiey winien Trybunał pierwszy Instancyi udzielić téż Kommissyi dokładney wiadomości o exystujących aresztach, których popieranie i usprawiedliwienie w drodze prawem przepisaney pozostanie. Jeżeli areszta założone były na funduszach massy, stronie prywatnéy wydać się mających, w ówczas sam tylko przekaz do kapitału depozytalnego z wymienieniem w nim aresztów pozakładanych téż stronie Trybunał wyda, a gotowiznę w Kasie Kommissyi Wojewódzkiey złoży.

Artykuł 15.

Wydanie przez Trybunał każdéy massy iest ostateczne, dla tego, od rezolucyów wskazujących rodzaj satysfakcyi i fundusze, żadnego nie masz odwołania.

Artykuł 16.

Złożenie w Kassie Woiewódzkiey funduszków mass nie uwłącza prawom onych właścicieli, wydane im więc zostaną, jeżeli do tego według przepisów prawa kwalifikować się będą.

Artykuł 17.

Każda massa;

1. Poniesie gotowe wydatki, iakie wyłącznie na iéy pertraktacyą były wyliczone, likwidacye onych będą przez Prokuratora Królewskiego sprawdzone, a przez Trybunał pierwszény Instancyi potwierdzone.
2. Będzie miała potrącone pięć procentu od sta od funduszków w depozycie posiadanych, przy ich wydawaniu.

Fun-

Fundusz drugi oddzielnie mający bydz administrowany w Woiewództwie Mazowieckiem posłuży na zaspokoienie rocznie summy Zł 27,600. wyznaczonéy oddzielną Naszą uchwałą na opłacenie pomnożonego składu Wydziału III. Trybunału pierwszény Instancyi Woiewództwa Mazowieckiego.

Artykuł 18.

Trybunał pierwszény Instancyi Woiewództwa Mazowieckiego, o działaniu swoim, i o postępie w massach zdawać będzie co, kwartał tabellaryczne rapporta Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, których wzory też Kommissya przepisze.

Umieszczenie ninieyszéy uchwały w Dzienniku Praw i iéy dopełnienie

Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyinėj dnia 26. Listopada 1822 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Sprawiedliwości.

(podpisano) *M. Badeni.*

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady

(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem.

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady

(podpisano) *Kosscki.*

Zgodno z Wypisem.

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia d. 8. Stycznia 1823 roku.

w Imieniu Nayiaśnieyszego
A L E X A N D R A I.
Cesarza Wszech Rossyi, Króla
Polskiego etc etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu

Zważywszy że znaczna liczba mass należących do osób pod opieką zostających jako też sukcesyinych, subhastacyinych i tym podobnych za czasów Sądownictwa Pruskiego w Woiewództwie Mazowieckim pozostała, dotąd nie iest ukończona i dla tego liczne ieszcze fundusze w depozycie Trybunału Cywilnego Woiewództwa Mazowieckiego do wydania pozostaia, równie

Zważywszy, że interessa takowe tym spiesznieszego wymagaią ukończenia im, więcéy przez dalszą odwłokę mogą się stać trudnieysze do ułatwienia, na przełożenie Kommissyi

Rządowéj Sprawiedliwości i po wysłuchaniu zdań ogólnego zgromadzenia Rady Stanu postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Wydział III. Trybunału Cywilnego pierwszéj Instancyi Woiewództwa Mazowieckiego, trudniący się teraz odsądzeniem spraw konkursowych i likwidacyjnych, зайmie się także niezwłocznie ukończeniem wszelkich innych mass, po Sądownictwie Pruskiém pozostałych, własności swoje w depozycie Trybunału Woiewództwa Mazowieckiego mających, i tym celem wszelkie czynności tego rodzaju oraz Administracya depozytu przeydą wyłącznie do iego załatwienia tak dalece, że Wydział III. sądzeniem spraw tych zajmować się będzie, które w massach namienionych wytoczyć się mogą.

Artykuł 2.

Wydział III. pod zwierzchnictwem Prezesa Trybunału pierwszéj Instancyi Woiewództwa Mazowieckiego ułatwiać będzie powierzone sobie w artykule 1. czynności według przepisów oddzielną uchwałą Naszą z dnia dzisiejszego oznaczonych, wewnętrzną zaś organizacją urzędzi w sposobie iaki mu Kommissya Rządowa Sprawiedliwości wskaże.

Artykuł 3.

Dla nadania skutecznégó Wydziałowi III. pomocy i aby czynności iego żadnego opóźnienia nie doznawały, skład tegoż Wydziału tworzyć będzie:

1. z Etatu, iaki teraz dla Trybunału Woiewództwa Mazowieckiego w wydatkach Skarbowych iest umieszczony

2. Sędziów.

1. Assessor.
1. Podpisarz.
1. Kassyer.
1. Kontroller.
1. Archiwista.
1. Adiunkt Archiwisty.
2. Kancellistów.
1. Woźny.
1. Posługacz.

II. z Funduszu poniżey w artykule
4. oznaczonego:

2 Sędziów z płacą Złp. 4500	Złp. 9000
3 Assessorów — — 2500	— 7500
1 Podprokurator	— 3000
1 Sekretarz	— 2000
1 Kontroller	— 2000
2 Kancellistów z płacą złp. 1000	— 2000
1 Woźny	— 600

Nadto na potrzeby Kancela-
ryi przeznaczamy . . . — 1500

Ogółem z funduszu wynosić ma-
jącego rocznie sumnę Złp. 27,600

Artykuł 4.

Summa Złp. 27,600 w artykule 3.
oznaczona wypłacaną będzie z fundu-
szu uchwałą Naszą z dnia dzisiejsze-
go w art. 17. wskazanego za assygna-
cyami przez Kommissyą Rządową
Sprawiedliwości na przedstawienie
Prezesa Trybunału wydawanemi, do-
pókad zaś dostateczny tenże fundusz
na zaspokoienie dozwołonych wyda-
tków zebrany nie zostanie, Kom-
missya Rządowa Sprawiedliwości upo-
ważni Prezesa Trybunału Woiewódz-
twa Mazowieckiego do czynienia po-
trzebnych wypłat z pozostałacy dr-
ugiey połowy funduszu dwuprocento-
wego w massach konkursowych i li-
kwidacyinyh uformowanego, i tym
celem każe stosowną sumnę przenieść
do funduszu z mass na wstępie niniey-
szej uchwały wymienionych utwo-
rzyć się mającego, który następnie

zwróconym funduszowi dwuprocentowemu, o ile fundusz właściwy na opędzenie wydatków w niniejszym artykule oznaczony, wystarczy.

Artykuł 5.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości wyda niezwłocznie dyspozycyą, aby Wydział III, natychmiast zajął się czynnościami w art. 1. wymienionemi, oraz zaprowadzi nad niemi taką kontrolę, któraby ściśle dozoruiać każde Wydziału działanie, połączony skutek z iego pomnożenia przyniosła, tak iżby ukończenie wszelkich mass po Sądownictwie Pruskiem pozostałych, i wydanie każdemu właścicielowi należitości z depozytu przypadającéy naydaley w dniu 31. Grudnia 1824 roku nastąpiło.

Umieszczenie niniejszégó uchwały w Dzienniku Praw i iégó wykonanie

Kommissyi Rządowégó Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyinégó dnia 26. Listopada 1822 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Sprawiedliwości

(podpisano) *M. Badeni.*

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady

(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady

(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem.

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 8. Stycznia 1823 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla
Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu

Z mocy artykułu 3. postanowienia Królewskiego z dnia $\frac{30 \text{ Marca}}{11 \text{ Kwietnia}}$ 1817 r. na przełożenie Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, po wysłuchaniu ogólnego zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Przedmioty sporu Administracyjnego postanowieniem Królewskim z dnia $\frac{30 \text{ Marca}}{11 \text{ Kwietnia}}$ 1817 r. do ostatecznego rozsądzenia Radzie Stanu Króle-

stwa Polskiego oddane i tylko na czas w zastępstwie téżże Rady Delegacyi Administracyjney powierzone, zwracając się do téżże Rady Stanu ogólnego zgromadzenia,

Artykuł 2.

Spory takowe, niemniéj zapadłe, w Kommissyach Woiewódzkich wyroki Rada Stanu rozpoznawać i ostatecznie rozsądzać będzie porządkiem, iaki przez Statut Organiczny téżże Radzie i postanowienie powyżéj wspomniane, przepisane zostały, oraz według prawideł uchwały Najwyższej z dnia 20. Lutego 1816 roku.

Artykuł 3.

Dla zachowania zaś iednostayności w decyzjach mały liczby pozostałych obrachunków z dzierżawcami dóbr koronnych, narodowych i Skarbowi powróconych, po dzień 1. Czer-

wca 1815 roku prowadzonych, tudzież obrachunków z uprzywilejowanemi posiadaczami dóbr Rządowych postanowieniem Naszém z dnia 29. Grudnia 1818 r. dozwolonych, stanowimy: iż te kończone będą na zasadzie dotychczasowych prawideł, przez Delegacyą Administracyjną, która póty tylko czynności swoje odbywać będzie, póki powyższych obrachunków nie rozsądzi i poczynionych przez siebie lub poczynić się mogących w wyrokach zastrzeżeń, ostatecznie nie ułatwi.

Artykuł 4.

Ponieważ Członki na Etacie Delegacyi Administracyjney będące odebrały inne przeznaczenie, przeto ich miejsce zapełnią Referendarze Stanu.

Artykuł 5.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umie-

szczone być ma, Radzie Stanu i Komisyi Rządowej Przychodów i Skarbu polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjney dnia 26. Listopada 1822 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Prezydniący w Komisyi Rządowej Przychodów i Skarbu.

(podpisano) X. X. *Lubecki.*

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 8. Stycznia 1823 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla
Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu

Gdy się okazało, iż mimo tyle licznych poleceń władzom mieyscowym w kraju wydanych, względem iak najściśleyszego śledzenia dezerterów, tak z woyska Rossyjskiego, iak z Polskiego, i dostawienia onych naybliższym Komimendom. Urządzenia te nie są z przyzwoiłą ścisłością wykonywane, przeto na przełożenie Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi, tudzież Woyny, postanowiliśmy co następuje:

Artykuł 1.

Do dnia 15. Stycznia 1823 r. każda Kommissya Woiewódzka, każdy Kommissarz Obwodowy, niemniéy każdy Wóyt i Burmistrz ostatecznie obowiązani są zrewidować całą ludność swego okręgu w celu przekonania się, czyli gdzie nie ukrywa się iakowy zbieg woyskowy, bądź Cesarsko-Rossyiski, bądź Królewsko-Polski, który natychmiast naybliższym władzom Woyskowym wydany bydź powinien.

Artykuł 2.

Po terminie wyżey wyrażonym ieżli by gdziekolwiek dostrzeżony był iakowy dezterter woyskowy, Cesarsko-Rossyiski, lub Królewsko-Polski od r. 1815 zbiegły, natenczas mieszkaniac przechowuiący onego, Burmistrz, Wóyt, albo zastępca Wóyta, który z nich winnym się okaże pod Sąd oddany

będzie i ulegnie karom przepisany w Kodexie karnym i w postanowieniu Naszém z dnia 10. Lutego 1816 roku, tudzież w dekrete Nayiasnieyszego Króla Jmci Saskiego z dnia 14. Stycznia 1812 roku, a prócz tego urząd swój na zawsze utraci, Kommissarz zaś miejscowego Obwodu, niemniéy Kommissya Woiewódzka w miarę doowiedzionego w tym razie niedozoru, ulegną surowym karom porządkowym.

Artykuł 3.

W celu zatém uniknienia na przyszłość podobnych niedogodności wszystkie Urzędy kraiove, strzedz odtąd pod surową odpowiedzialnością będą, ażeby ludzie z Cesarstwa Rossyiskiego do Królestwa Polskiego przechodzący nieinaczéy iak za paszportami lub zaświadczeniami legalnemi przyjmowani byli, i w kraju przemieszkiwać mogli.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone byćdź ma, Kommissyom Rządowym w czém do której należy polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyinėj dnia 19. Grudnia 1822 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Prezydujący w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji

(podpisano) T. Mostowski.

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginatem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

w zastępstwie Sekretarza Jeneralnego
Szeł Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 16. Stycznia 1823 roku.

W Y K A Z

rzeczy w Tomie VII. Dziennika Praw zawartych.

I. Postanowienia Królewskie.

a) *Polityczne.*

Strona

Nadanie Szlachectwa i herbu JP. Janowi Betcher Prezydentowi Miasta Woiewódzkiego Płocka.

w Petersburgu d. $\frac{27 \text{ Stycznia}}{8 \text{ Lutego}}$ 1820 roku. 8

Nadanie Dyplomu herbowego JP. Janowi Gratkowskiemu Rewizorowi Jeneralnemu Dochodów Skarbowych w Woiewództwie Mazowieckiem.

w Petersburgu d. $\frac{27 \text{ Stycznia}}{8 \text{ Lutego}}$ 1820 roku. 12

Nadanie herbu JP. Mikołajowi Traczewiczowi Dóbr Wawrzeczyce i Jawor w Woie-

wództwie Sandomierskiem położonych,
Dziedzicowi.

w Petersburgu dnia 17 Lutego 1820 r. 16

Zniesienie w Królestwie Polskiem prawa daw-
nego *Jus albinagii* zwanego, na korzyść
poddanych Króla obóyga Sycylii i Xię-
żny Parmy, Placencji i Gwastalii.

w Carskiem Siele d. $\frac{25 \text{ Maia}}{6 \text{ Czerwca}}$ 1820 r. 36

Przedłużenie do roku iednego, terminu po-
stanowionego, dla udowodnienia tytułów
honorowych.

w Carskiem Siele d. 7 Lipca 1820 r. 49

Nadanie Jego Cesarzowiczowskiéy Mości
Wielkiemu Xięciu Konstantemu *titulo*
gratuito Dóbr Łowicz w Woiewództwie
Mazowieckiem położonych.

w Carskiem Siele d. $\frac{22 \text{ Czerwca}}{4 \text{ Lipca}}$ 1820 r. 52

Nadanie Joannie Grudzińskiéy Małżonce Je-
go Cesarzowiczowskiéy Mości Wielkiego
Xięcia Konstantego tytułu Xiężny Łowi-
ckiéy.

w Petersburgu dnia 15 Lipca 1820 roku 56

Zostawienie przy Xięciu Namiestniku wła-
dzy urzędowania przez ciąg pobytu Mo-
narchy w Królestwie Polskiem, wyjąwszy
prace ściągające się do Seymu.

w Warszawie dnia 16 Sierpnia 1820 r. 76

Zniesienie trzechdniowego zakresu, do roz-
trząsania projektów tak w Kommissyach
iako i Izbach Seymowych oznaczonego, i

zastrzeżenie przedłużenia lub skrócenia te-
goż zakresu według potrzeby.

w Warszawie d. $\frac{28 \text{ Sierpnia}}{9 \text{ Września}}$ 1820 roku. 83

Potwierdzenie układu zawartego z Hrabią
Stanisławem Kostką Zamoyskim Senato-
rem Woiewodą względem odstąpienia
przez niego kraiowi, Miasta dziedzicznego
Zamość wraz z obwodem na 1200 sążni
określonym na twierdże przeznaczonego,
w zamian za Dobra Rządowe.

w Opawie dnia $\frac{29 \text{ Listopada}}{11 \text{ Grudnia}}$ 1820 roku. 111

Postanowienie opłaty od wszystkich czterech
klass Orderu Świętego Stanisława na ko-
rzyść Szpitala Dzieciątka Jezus.

w Petersburgu dnia 16 Grudnia 1816 r. 124

Nadanie Szlachectwa i herbu JP. Franciszko-
wi Brandt Medycyny i Chirurgii Dokto-
rowi.

w Petersburgu d. $\frac{27 \text{ Stycznia}}{8 \text{ Lutego}}$ 1820 roku. 140

Nadanie Szlachectwa i herbu JP. Augustowi
Wolff Medycyny i Chirurgii Doktorowi.

w Petersburgu d. $\frac{27 \text{ Stycznia}}{8 \text{ Lutego}}$ 1820 roku. 144

Nadanie Szlachectwa i herbu JP. Józefowi
Czekierskiemu Medycyny i Chirurgii Do-
ktorowi.

w Petersburgu d. $\frac{27 \text{ Stycznia}}{8 \text{ Lutego}}$ 1820 roku. 148

Powtórne przedłużenie terminu do udowo-

dnienia tytułów honorowych do roku iednego

w Carskiem Siele dnia $\frac{1}{2}$ Lipca 1821 r. 152

Organizacya Kommissyi Rządowey Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

w Carskiem Siele dnia $\frac{1}{2}$ Sierpnia 1821 r. 174

Upoważnienie Xięcia Namiestnika Królewskiego do zwołania Seymików i Zgromadzeń Gminnych i mianowania Marszałków.

w Carskiem Siele d. $\frac{25 \text{ Październ.}}{6 \text{ Listopada}}$ 1821 r. . 285

Nadanie Szlachectwa i herbu JP. Jakubowi Soćko właścicielowi Dóbr Turzec w Woiewództwie Podlaskiem.

w Petersburgu d. $\frac{31 \text{ Marca}}{12 \text{ Kwietnia}}$ 1820 roku . 333

Konwencya między Nayiaśnieyszym Cesarzem Wszzech Rossyi Królem Polskim i Nayiaśnieyszym Królem Pruskim Wielkim Xięciem poznańskim, względem pretensyi pochodzących, z obligacyi przez dawną Banko-Kamelarną Kasę w Wrocławiu, lub dawny Urząd poborczy Śląski zaciągniętych, albo też pochodzących z pożyczek na dobra, fundusze i dochody Śląskie przekazanych.

w Berlinie dnia $\frac{1}{8}$ Lutego 1822 roku : 341

Nadanie herbu JP. Jakubowi Marcinowi Schönborn właścicielowi Dóbr Ostromęckich i innych.

w Petersburgu dnia $\frac{1}{2}$ Kwietnia 1819 r. 380

Urządzenie granic Dóbr Łowickich Jego Ce-

sarzowiczowskięj Mości Wielkiemu Xięciu Konstantemu własnością nadanych.

w Petersburgu d. $\frac{27 \text{ Czerwca}}{9 \text{ Lipca}}$ 1822 roku . 391

Upoważnienie Xięcia Namiestnika Królewskiego do ciągłego odbywania władzy Mu powierzony przez cały ciąg pobytu Monarchy w Królestwie.

w Warszawie dnia $\frac{1}{2}$ Sierpnia 1822 r. 412

b) Sądowe.

Dekret stanowiący, iż od wyroków w drodze Cywilno-dyscyplinarnęj, przeciwko Urzędnikom Sądowym zapadłych, służy prawo odwołania się.

w Petersburgu dnia $\frac{1}{2}$ Kwietnia 1820 r. 3

c) Administracyjne:

Zamiana szarwarków używanych w ludziach do dróg bitych na opłatę pieniężną.

w Warszawie dnia $\frac{1}{2}$ Sierpnia 1820 r. 78

Postanowienie opłaty od wszystkich czterech Klass Orderu Świętego Stanisława na korzyść Szpitala Dzieciątka Jezus.

w Petersburgu dnia $\frac{1}{2}$ Grudnia 1816 r. 124

Usunięcie żydów z celniejszych Ulic Miasta Stołecznego Warszawy w dniu 4. Pa-

żdziernika 1824 r. skutek swój otrzymać mające

w Carskiem Siele $\frac{1}{2}$ Lipca 1821 roku . 155

Zniesienie kahałów żydowskich.

w Petersburgu d. $\frac{20 \text{ Grudnia}}{1 \text{ Stycznia}}$ 18 $\frac{1}{2}$ roku . 275

Przepis iż każdy z młodzieży Polskiej chcący udać się do zagranicznych Instytutów Naukowych opatrzone bydz powinien pozwoleniem Królewskiem.

w Petersburgu d. $\frac{28 \text{ Marca}}{9 \text{ Kwietnia}}$ 1822 roku . 361

Urządzenie mieszkań żydów po Miastach.

w Petersburgu d. $\frac{25 \text{ Kwietnia}}{7 \text{ Maja}}$ 1822 roku . 384

d) Skarbowe.

Uchylenie od 1. Stycznia 1821 r. wszelkich Kass przy różnych władzach Rządowych znajdujących się, a zwrocenie wszelkiego pohoru i wypłat do Kass Skarbowych, zachowując tylko Kassy pocztowe, mieyskie, wojskowe i Towarzystwa Ogniwego.

w Opawie dnia $\frac{27 \text{ Listopada}}{9 \text{ Grudnia}}$ 1820 roku . 105

Potwierdzenie układu zawartego z Hrabia Stanisławem Kostką Zamoyskim Senatorem Woiewodą względem odstąpienia przez niego Kraiowi Miasta dziedzicznego Zamość wraz z obwodem na 1200 sążni

określonym na twierdzą przeznaczonego w zamian za Dobra Rządowe.

w Opawie dnia $\frac{29 \text{ Listopada}}{11 \text{ Grudnia}}$ 1820 roku . 111

Przepisy wskazujące skład, attrbyucye i formę postępowania Izby Obrachunkowey.

w Carskiem Siele d. $\frac{1}{2}$ Sierpnia 1821 r. 230

e) Wyznań i Edukacyne.

Organizacya Kommissyi Rządowey Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

w Carskiem Siele d. $\frac{1}{2}$ Sierpnia 1821 r. 174

Uzupełnienie przepisów tyczących się układu o zmianę dziesięcin wytycznych.

w Petersburgu d. $\frac{27 \text{ Grudnia}}{8 \text{ Stycznia}}$ 18 $\frac{1}{2}$ r. . 299

Przepis iż każdy z młodzieży Polskiej chcący się udać do zagranicznych Instytutów Naukowych opatrzone bydz powinien pozwoleniem Królewskiem.

w Petersburgu d. $\frac{28 \text{ Marca}}{9 \text{ Kwietnia}}$ 1822 r. . 361

f) Wojskowe.

Zaciąg czterech tysięcy rekrutów z rzędu popisowych poczynając od 1. Listopada 1820 roku.

w Warszawie d. $\frac{1}{2}$ Października 1820 r. 119

Zaciąg trzech tysięcy rekrutów z rzędu popisowych poczynając od 1 Września 1821 roku.

w Carskiem Siele d. $\frac{23 \text{ Sierpnia}}{4 \text{ Września}}$ 1821 r. . 279

II. Postanowienia Xięcia Namie- stnika Królewskiego.

a) Polityczne.

Przepis na przypadek zdarzyć się mogący różności zdań na posiedzeniach Rad Woiewódzkich.

w Warszawie dnia 8. Sierpnia 1820 r. 89

Zakaz wszelkich stowarzyszeń tajnych w Królestwie Polskiem.

w Warszawie dnia 6. Listopada 1821 r. 259

Obowiązek włożony na wszystkich Urzędników zapisywania się w księgi Obywatelskie, i oznaczenie, którzy z nich na listach przez Seymiki i Zgromadzenia Gminne podawanych, winni być umieszczeni.

w Warszawie dnia 2. Grudnia 1821 r. 270

Przedłużenie terminu do zapisywania się przez Urzędników w księgi Obywatelskie do dnia ostatniego Czerwca 1823 roku.

w Warszawie d. 12. Listopada 1822 r. 417

b) Sądowe.

Oznaczenie należytości Pisarzy Kancellaryi hipotecznych i kto ma rozstrzygać spory o też należytość zachodzące.

w Warszawie d. 17. Sierpnia 1820 r. . 62

Sposób ściągania kosztów od właścicieli nieruchomości i wierzycieli hipotecznych na pierwsiastkowe zaprowadzenie hypotek w Woiewództwie Mazowieckiem przez Skarb zaliczonych.

w Warszawie d. 22. Sierpnia 1820 r. . 69

Oznaczenie czasu, służącego do odwołania się od decyzjów w interessach hipotecznych przez Kommissye hipoteczne i Wydziały Sądowe wydanych, oraz wskazanie formy ogłoszenia tychże decyzjów.

w Warszawie d. 22. Stycznia 1822 r. . 287

Przedłużenie terminu do appellacyi od decyzjów Kommissyy hipotecznych, Wydziałów Sądowych w sprawach o fundusze publiczne dla Woiewództw Mazowieckiego i Kaliskiego.

w Warszawie d. 30. Kwiatnia 1822 r. . 365

Oznaczenie jakie prawa i należytości Instytutów podawaniu do hypotek nie ulegają i cofnięcie podań tego rodzaju jakie już nastąpiły.

w Warszawie dnia 7. Maja 1822 r. . 376

Postanowienie iż w sprawach wyrokami zao-
cznemi osądzonych, a powtórnie z oppo-
zycyi pod rozsadzenie do tegoż samego
Sądu przychodzących wpis całkowity

Uchwałę sąpłową przepisany; podobnie jak od spraw nowo wprowadzonych pobierany bydz ma.

w Warszawie d. 29. Października 1822 r. 414

Wskazanie przepisów według jakich ma bydz przyspieszonem wydanie fundusów w Depozycie Trybunału Cywilnego Iszcy Instancyi Woiewództwa Mazowieckiego będących, a należących do mass po Rządzie Pruskim i Austryackim pozostałych.

w Warszawie d. 26. Listopada 1822 r. 419

Pomnożenie Składu Wydziału III. Trybunału Cywilnego Iszcy Instancyi Woiewództwa Mazowieckiego z przeznaczeniem go wyłącznie do zajęcia się massami po Rządzie Pruskim i Austryackim pozostałemi, a fundusze swoje w Depozycie tegoż Trybunału mającemi.

w Warszawie d. 26. Listopada 1822 r. 437

Postanowienie przywracające Radzie Stanu władzę rozszadania spraw Sądownictwa Administracyjnego, czasowo Delegacyi Administracyjney poruczoną.

w Warszawie dnia 26. Listopada 1822. 444

c.) *Administracyjne.*

Przepisy dotyczące się wykonywania urzędów przez władze Rządowe wydawanych iakoteż stopniowania kar Administracyjnych i zdawania z nich rachunków.

w Warszawie dnia 21. Czerwca 1820 r. 20

Udzielenie Panu Leonowi Kuchaiewskiemu listu wynalazku na lat 9. na wynalezioną przez niego młóćarnią.

w Warszawie dnia 11. Lipca 1820 r. 39

Wskazanie prawideł, według jakich patenta swobód na fabryki, rękodzielnie, lub inne pożyteczne zakłady i listy przyznania na wynalazki nowe, lub udoskonalenia mają bydz wydawane

w Warszawie dnia 11. Marca 1817 r. 41

Przepis na przypadek zdarzyć się mogący różnosc i zdań na posiedzeniach Rad Woiewódzkich.

w Warszawie dnia 8. Sierpnia 1820 r. 59

Upoważnienie do umieszczenia w Dzienniku prawa dekretu Królewskiego z d. 14 Grudnia 1816 r. stanowiącego opłaty od Ordebru Sgo Stanisława.

w Warszawie dnia 6. Lutego 1821 r. 122

Przepisy do jakich stosować się ma młodzież w wieku spisowym będąca i która w celu doskonalenia się w naukach zechce się udać za granicę

w Warszawie dnia 20. Marca 1821. r. 130

Nakaz żydom udowodnienia, lub przybrania sobie stałych nazwisk.

w Warszawie dnia 27. Marca 1821 r. 134

Zakaz wszelkich towarzystw tajnych w Królestwie Polskiem

w Warszawie dnia 6. Listopada 1821 r. 259

Zaprowadzenie opłaty na traktach głównych od dróg bitych i Policyjne przepisy.

w Warszawie dnia 20. Listopada 1821 r. 262

Obowiązek włożony na wszystkich Urzędników zapisywania się w księgi obywatelskie, i oznaczenie, którzy z nich na listach przez seymiki i zgromadzenia gminne podawanych, winni być umieszczeni.
w Warszawie dnia 2. Grudnia 1821 r. 270

Przepisy porządkowe względem dróg bitych.
w Warszawie dnia 12. Lutego 1822 r. 313

Rozciąganie kar na tych którzy okażą się być winnymi niedodania przyzwoitej strażi cywilnej, do transportowania spisowych na zaciąg wydanych lub niedozoru w strzeżeniu transportów powierzonych
w Warszawie dnia 26. Marca 1822 r. 337

Przedłużenie terminu do appellacyi od decyzji Kommissyi hipotecznych Wydziałów Sądowych w sprawach o fundusze publiczne, dla Województw Mazowieckiego i Kaliskiego.
w Warszawie dnia 30. Kwietnia 1822 r. 365

Oznaczenie jakie prawa i należytości Instytutów podawaniu do hypotek nie nleżały i cofnięcie podań tego rodzaju jakie już nastąpiły.
w Warszawie dnia 7. Maia 1822 roku 376

Zabronienie żydom i szynkarzom dawania włościom trunków na kredyt, lub w zamian za produkta.
w Warszawie dnia 28. Maia 1816 r. 401

Przedłużenie terminu do zapisywania się przez Urzędników w księgi obywatelskie do dnia ostatniego Czerwca 1823 roku.
w Warszawie dnia 12. Listopada 1822 r. 417

Postanowienie przywracające Radzie Stanu władzę rozsądzania spraw sądownictwa Administracyjnego, czasowo Delegacyi Administracyjnej poruczoną.
w Warszawie dnia 26. Listopada 1822 r. 444

Postanowienie obostrzające przepisy względem przechowywania dezertarów, tak z wojska Rosyjskiego jak z Polskiego, tudzież wskazujące ostrożności zachować się mające w przyjmowaniu ludzi z Państwa Rosyjskiego przychodzących.
w Warszawie dnia 19. Grudnia 1822 r. 448

d.) Skarbowe.

Zaprowadzenie opłaty na traktach głównych od dróg bitych i policyjne przepisy
w Warszawie dnia 20. Listopada 1821 r. 262

Przedłużenie terminów do appellacyi od decyzji Kommissyi hipotecznych Wydziałów Sądowych w sprawach o fundusze publiczne dla Województw Mazowieckiego i Kaliskiego.
w Warszawie dnia 30. Kwietnia 1822 r. 365

Oznaczenie jakie prawa i należytości Instytutów podawaniu do hypotek nie nleżały i cofnięcie podań tego rodzaju jakie już nastąpiły.
w Warszawie dnia 7. Maia 1822 roku . 376

Postanowienie iż w sprawach wyrokami zaoznaczonymi osądzonych, a powtórnie z opozycyi pod rozsądzenie do tegoż samego

Sądu przychodzących, wpis całkowity uchwałą stęplową przepisany, podobnie jak od spraw nowo wprowadzonych pobierany być ma.

w Warszawie dnia 29. Października 1822 414

Postanowienie przywracające Radzie Stanu władzę rozsądzania spraw Sądownictwa Administracyjnego czasowo Delegacji Administracyjnej poruczoną.

w Warszawie dnia 26. Listopada 1822 r. 444

e) *Wyznań i Edukacyne.*

Wskazanie sposobu, w jakim dziesięciny i inne fundusze hipoteczne należące do Duchowieństwa, Instytutów Edukacyjnych, i miłosierdzia mają być ściągane.

w Warszawie dnia 22. Stycznia 1822 r. 303

Nakaz wszystkim sztycharniom i litografarniom etc. składania wszelkich płodów swoich, po jednym exemplarzu do trzech Bibliotek krajowych.

w Warszawie dnia 29. Stycznia 1822 r. 310

Przedłużenie terminu do appellacji od decyzji hipotecznych Wydziałów Sądowych w sprawach o fundusze publiczne dla Województw Mazowieckiego i Kaliskiego.

w Warszawie dnia 30. Kwietnia 1822 r. 365

Postanowienie iż cenzura wszelkich dzieł i pism w Królestwie wychodzących równie jak wszelkich pism peryodycznych i gazet, wyjąwszy Dzienniki Woiewódzkie,

jakoteż doniesienia publiczne, miejscowe, sprawowaną będzie w Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia publicznego, przez Radcę Stanu Dyrektora Głggo wychowania publicznego

w Warszawie dnia 7. Maja 1822 roku. 368

Oznaczenie jakie prawa i należytości Instytutów podawaniu do hypotek nieulegają i cofnięcie podań tego rodzaju jakie już nastąpiły.

w Warszawie dnia 7. Maja 1822 roku. 376

Postanowienie iż wszelkie fundusze na dobrach ziemskich, lub realnościach miejskich zapisane dla Instytutów duchownych w Królestwie Polskiem, zniesionych dekretem ś. p. Arcy-Biskupa Malczewskiego na Mocę Bulli Papieżkiej, mają być w czasie regulacji hypotek na rzecz funduszu ogólnego religijnego zabezpieczone.

w Warszawie dnia 16. Sierpnia 1822 r. 404

f) *Woyskone.*

Przepisy do jakich stosować się ma młodzież w wieku spisowym będąca i która w celu doskonalenia się w naukach zechce się udać za granicę.

w Warszawie dnia 20. Marca 1821 roku. 130

Rozciągnięcie kar na tych którzy okażą się być winni niedodania przyzwolonej straży cywilnej do transportowania spisowych na zaciąg wydanych, lub niedozoru w strzeżeniu transportów powierzonych.

w Warszawie dnia 26. Marca 1822 r. 337

Postanowienie obostrzające przepisy względem przechowywania dezertarów, tak z wojska Rossyjskiego iak z Polskiego, tudzież wskazujące ostrożności, zachować się mające w przyjmowaniu ludzi z Państwa Rossyjskiego przychodzących
w Warszawie dnia 19. Grudnia 1822 r. 448

III. Uchwały Seymowe.

1. Oznaczająca w jakich wypadkach Rząd może wymagać odstąpienia własności prywatnej, oraz formę według jakiej wartość nieruchomości odstąpioney ma być ustanowioną.
2. Przepisująca iż Moratorium trwać ma do 24. Grudnia 1821 a po jego upływie wolno wierzycielom wypowiedzieć corocznie $\frac{1}{4}$ kapitału

Obydwie z dnia 12. Października 1820 102

IV. Dekret Królewski dla Izby Obrachunkowey.

Obejmujący przepisy wskazujące skład, atrybucye i formę postępowania Izby Obrachunkowey.

w Carskim Siele d. 21. Sierpnia 1821 r. 230

140629